Sfântul mucenic Fanurie, ajutorul celor în nevoie şi mare făcător de minuni

(27 august)

Sfântul mucenic Fanurie este un sfânt mucenic popular în Bisericile Ortodoxe din Răsărit, care s-a nevoit în primele secole creştine, după tradiţie, în insula Rodos - Grecia, de unde se crede că era de loc. Prăznuirea lui se face la 27 august.

Index

Slujba Sfântului mucenic Fanurie 4
Slujba Sfântului mare mucenic Fanurie (pe note) 16
Acatistul Sfântului mucenic Fanurie 17

Rugăciune către Sfântul mucenic Fanurie.....27
Acatistul Sfântului mucenic Fanurie (al doilea acatist).....29
Rugăciune către Sfântul mucenic Fanurie.....40
Însemnări istorice - Minuni săvârşite de Sfântul Fanurie.....42
Acatistul Sfântului mucenic Fanurie (al treilea acatist).....44
Rugăciune.....53
Paraclisul Sfântului mucenic Fanurie.....55
Imnografie.....71
Sfântul Fanurie - viaţa şi pătimirea.....72
Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Sfântul cuvios Pimen, Sfântul mucenic Fanurie.....84
Biserica Ortodoxă prăznuieşte astăzi pe Sfântul Fanurie.....87
Viaţa şi Acatistul Sfântului mucenic Fanurie.....92
27 august: Viaţa Sfântului mucenic Fanurie (gr, ro, en).....95
P. S. Sebastian - Predică la prăznuirea Sfântului mucenic Fanurie.....100
Pr. dr. Dorin Octavian Picioruș: Predică la Sfântul mare mucenic Fanurie.....106
Augustin Păunoiu - Sfântul Fanurie sau mucenicia pentru Hristos la 19 ani.....112
Mariana Borloveanu - Sfântul Fanurie, prăznuit în Biserica Metamorphosis 117
Raluca Brodner - Mărturii minunate despre Sfântul mucenic Fanurie.....121
Când Sfântul Fanurie găsește lucrurile pierdute.....125
Sfântul Fanurie eliberează trei preoți ortodocși ținuți prizonieri.....127
Un bărbat aflat în moarte cerebrală este readus la viață de Sfântul Fanurie...129
Ruxandra Constantinescu - Sfântul mare mucenic Fanurie.....133
Căsuţa copiilor: Sfântul Fanurie, mângâierea celor necăjiţi.....139
Turtele Sfântului Fanurie (fanuropitele).....140
Rugăciunea copiilor pentru părinţi (sub 10 ani).....141
Rugăciunea copiilor pentru părinţi (peste 10 ani).....141
Cristine Rogers - „Sfântul pierdut” - un roman pentru adolescenți despre speranță, credință și curaj.....143
Orthodoxwiki - Sfântul mucenic Fanurie.....145
Biserici cu hramul Sfântul mucenic Fanurie.....155
Icoana făcătoare de minuni a Sfântului Fanurie, Insula Rodos.....159
Pr. Silviu Cluci - Pustia Vigla - Athos.....163
Pr. Silviu Cluci - Sihăstria „Sfântul Fanurie” - Vigla.....167
(Foto) Pustia Vigla - loc de nevoiţă din Grădina Maicii Domnului.....169
(Foto) Acasă la Sfântul Fanurie în Grecia - Biserica mucenicului din Insula Rodos.....177

Icoane.....195

Slujba Sfântului mucenic Fanurie

Troparul, glas 1:

Podobie: Locuitor pustiului şi înger în trup şi de minuni făcător te-ai arătat de Dumnezeu purtătorule, părintele nostru (N) cu postul, cu privegherea şi cu rugăciunea cereştile haruri luând, vindeci pe cei bolnavi şi sufletele celor ce aleargă la tine cu credinţă. Slavă Celui ce ţi-a dat putere; slavă Celui ce te-a încununat pe tine; slavă Celui ce lucrează prin tine, tuturor tămăduiri.

Pe lauda celor din Rodos şi slava mucenicilor pe cel ce luminează pe cei credincioşi cu razele dumnezeieştilor minuni pe Fanurie să-l cinstim credincioşii ca pe un mare nevoitor al Mântuitorului că izvorăşte tot harul celor ce din suflet strigă către el. Slavă lui Hristos celui ce te-a slăvit; slavă Celui ce te-a arătat minunat; slavă Celui ce lucrează prin tine tămăduiri tuturor.

Alt **tropar**, glas 1:

Podobie: Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Ca o stea ai răsărit în Biserica lui Hristos şi pe toţi i-ai luminat, în chip minunat arătându-te, slăvite Fanurie. Pentru aceasta izvorăşte harul minunilor tale celor ce îţi laudă mucenice nevoinţele, rugându-te Domnului pentru sufletele noastre.

Condac, glas 1:

Podobie: Fecioara astăzi, pe Cel mai presus de fiinţă naşte şi pământul peştera Celui Neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii slavoslovesc şi magii cu Steaua călătoresc. Că pentru noi s-a născut Prunc Tânăr, Dumnezeu cel mai înainte de veci.

Ai izbăvit pe preoţi din robia celui fără de Dumnezeu şi le-ai dezlegat legăturile cu dumnezeiască putere, cugetătorule de Dumnezeu ai ruşinat cu cuget curat a tiranilor îndrăznire, ai veselit cetele îngereşti mare mucenice. Pentru aceasta te cinstim dumnezeiescule ostaş Fanurie, slăvite.

Vecernia mică

Cântări pe scurt

Stihirile:

"Doamne strigat-am…" glas 1.

Podobie: Când de pe lemn, mort Te-ai pogorât, cel din Arimateea pe Tine, viaţa tuturor, cu smirnă şi cu giulgiu Te-a înfăşurat, Hristoase şi cu dragoste s-a îndemnat a săruta, cu inima şi cu buzele, trupul Tău cel nestricat. Însă fiind cuprins de frică, se bucura strigând către Tine: Slavă smereniei Tale, iubitorule de oameni!

Când sfântă biserica ta, care sub pământ era ascunsă nouă s-a arătat, atunci lumii s-a făcut cunoscută pătimirea ta cu care te-ai nevoit mucenice Fanurie şi ai biruit pe vrăjmaşul cel viclean; pentru aceasta şi prin minunile străine şi prin folosinţele tale cele multe, te-ai arătat mare între mucenicii lui Hristos.

Când cinstită icoana ta a arătat tuturor chipul ostenelilor tale atunci toţi s-au spăimântat de bunătăţile tale slăvind pe Hristos; astfel cei ce le-au văzut pre acestea pe care nu le ştiau mai înainte, Fanurie mucenice, sfântă biserică ţi-au înălţat dobândind din belşug darurile ocrotirii tale.

Când pe preoţii cei robiţi i-ai izbăvit cu mijlocirea ta sfinte atunci s-a răspândit pretutindeni darul cel dumnezeiesc al minunilor tale şi toată lumea te-a avut de atunci

pe tine fierbinte folositor mucenice Fanurie; pentru aceasta izbăveşte totdeauna din necazuri, de trei ori fericite pe cei ce te fericesc după adevăr.

Ostrovul cel slăvit al Rodosului întru tine se laudă şi se bucură mucenice Fanurie, că pe tine te-a aflat dumnezeiesc ocrotitor şi fierbinte mijlocitor către Domnul şi toată Biserica te laudă pe tine căci împarţi daruri la toată lumea şi le împlineşti cererile celor ce te laudă pe tine.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, glas 1

Lupta nevoinţelor săvârşind şi zdrobind meşteşugirile nevăzutului vrăjmaş, necunoscut ai fost Bisericii, dar cunoscut lui Dumnezeu, celui ce luminat te-a slăvit pe tine, mare mucenice Fanurie. Însă în zilele din urmă fiind cunoscut marginilor izvorăşti râuri de minuni arătând îndrăznirea ta către Hristos ca unul ce te-ai luptat bine şi după lege tuturor dăruieşti prin rugăciunile tale curăţire de greşeale şi mare milă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

De toate primejdile păzeşte pe robii tăi binecuvântată de Dumnezeu Născătoare, ca să te slăvim pe tine nădejdea sufletelor noastre.

La Stihoavnă

Stihirile Stihoavnei glas 2:

Podobia: Casa Eufratului, cetate sfântă, a proorocilor mărire; împodobeşte-ţi casa, întru care Cel Dumnezeiesc se naşte.

Mare te-ai arătat cu ale tale nevoinţe minunat scoţându-i din primejdii pe cei ce te cheamă Sfinte Fanurie.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinţii Săi, Dumnezeul lui Israil.

Tânăr fiind la trup zdrobeşti prin nevoinţă pe începătorul cel vechi al răutăţii de Dumnezeu cugetătorule, Sfinte Fanurie.

Stih: Prin sfinţii care sunt pe pământul Lui, minunat a făcut Domnul toate voile Sale într-înşii.

De mânie îi izbăveşti, de necaz şi vătămare pe cei ce săvârşesc cu credinţă sfântă pomenirea ta minunate Fanurie.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Fire în trei lumini: Părinte Fiule şi Duhule Sfinte poporului tău dăruieşte-i milele tale cele bogate pentru rugăciunile Sfântului Fanurie.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Cuvântul a strălucit cu chipul nostru din curatele tale sângiuri de Dumnezeu Născătoare şi a dezlegat înşelăciunea prea curată Fecioară.

Vecernia mare

Stihirile de la Doamne strigat-am...,glas 1:

Podobie: O, prea slăvită minune! Izvorul vieţii în mormânt se pune, şi scară către Cer mormântul se face; veseleşte-te Ghetsimanì, a Născătoarei de Dumnezeu sfântă casă. Să strigăm credincioşii, pe Gavriil având începător cetelor: cea plină de dar bucură-te, cu tine este Domnul, cel ce dă lumii prin tine mare milă.

O, prea slăvită minune, ca o minunată lumină vestitul Fanurie celor de pe pământ cu prea bună însemnare se face, căci prin luptele nevoinţelor sale în chip nearătat a zdrobit pe vrăjmaşul şi marginilor lumii s-a făcut cunoscut prin arătarea dumnezeieştii sale biserici. Pentru aceasta prăznuim sfântă pomenirea lui, pe Mântuitorul lăudând, cel ce luminat l-a prea slăvit pe el.

Cinste tăriei tale înţelepte căci ai săvârşit luptele mai presus de fire şi mare te-ai arătat între nevoitori Fanurie, apoi fiind ascuns în pământ te-ai descoperit Bisericii lui Hristos ca un soare nou arătat întru cele de sus, după voia lui Dumnezeu şi cu razele minunilor luminezi mucenice pe toţi cei ce aleargă la grabnic ajutorul tău.

Lăudăm nevoinţa ta slăvite Fanurie, nevoitorule al lui Hristos, căci după lege ai săvârşit a ta nevoinţă şi iarăşi te-ai făcut cunoscut nouă tuturor prin cinstită icoana ta care în chip prea slăvit s-a arătat spre a noastră veselie, a celor care strigăm: Fanurie, lauda mucenicilor bucură-te, înfrumuseţarea şi cinstea tuturor celor din Rodos şi întărirea Bisericii noastre.

Alte **stihiri** glas leghetos 4:

Podobie: Ca pe un viteaz...

Ca unul ce te-ai nevoit cu tărie pentru dumnezeiasca iubire în anii nearătaţi purtătorule de chinuri Fanurie, te-ai învrednicit strălucitei slave şi partea cereştilor bunătăţi ai luat rămânând multă vreme neştiut de noi, dar făcându-te cunoscut în anii din urmă mucenice , Biserica lui Hristos ai uimit-o prin harul tău.

Biserica ta cea sfântă în Rodos ascunsă prin dumnezeiasca însemnare au aflat-o şi s-au umplut de bucurie credincioşii chemarea ta cunoscându-o şi luminate luptele tale pe care nu le ştiau mai înainte şi te-au lăudat ca pe un mucenic slăvit al Domnului săvârşind cu bucurie praznicul tău cel strălucit întru totul.

Cu tinereţea trupului ai zdrobit pe balaurul cel începător al răutăţii mucenice Fanurie şi prin dumnezeiescul Duh fiind slăvit te-ai arătat credincioşilor prea fierbinte ocrotitor, pe cei robiţi izbăvindu-i cu mijlocirea ta arătând cele ascunse celor ce se apropie de tine şi-mplinind rugăciunile celor ce cer ajutorul tău cel grabnic.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei), glas 5

Arătatu-te-ai Bisericii stea nou arătată încă şi nouă arătându-te purtătorule de chinuri Fanurie şi prin arătarea ta bogăţia darurilor celor întru tine ascunse cu adevărat o arăţi celor ce laudă pomenirea ta cea cu totul lăudată şi cu un glas strigăm ţie: Bucură-te, prea minunat ostaş al lui Hristos care ai dus cu nevoinţă lupta bunei credinţe;
Bucură-te, cel ce te-ai desfătat întru lumina Domnului şi purtând nume potrivit arăţi cunoaşterea celor nearătate;
Bucură-te, strălucirea celor din Rodos luminarea mucenicilor şi al tuturor credincioşilor mijlocitor către Domnul, căruia roagă-te rugămu-te pentru sufletele noastre.

La Litie

Stihirile Litiei, glas 5:

Se veseleşte întru Domnul, Rodosul de harul tău şi toată cetatea şi tot locul de fierbinte ocrotirea ta mare mucenice Fanurie căci te arăţi cu adevărat mare întru minuni şi mai mare întru folosinţe ca un strălucit luptător al lui Hristos, căci pe cei ro-

biţi îi izbăveşti, sârguieşti la cei din ispite şi tuturor le plineşti cererile cele spre mântuire, ci ca unul ce ai îndrăzneală nu înceta a te ruga să se dăruiască nouă mântuire, pace şi mare milă.

Împăratului a toate ostăşind cu armele luminii ai biruit pe începătorul întunericului, purtătorule de chinuri Fanurie şi răbdând felurite dureri tuturor te-ai arătat prea viteaz, întărindu-te cu focul iubiri lui Hristos şi netemându-te de năvălirea fiarelor şi suferind înteţirea chinurilor tuturor ai arătat puterea dreptei credinţe, ci ca unul nebiruit în lupte roagă-te pentru cei ce te cinstesc pe tine.

Întărit nemişcat pe temelia credinţei nicidecum nu te-ai clintit de suflările cele potrivnice şi sfărâmi cu piatra cea mare peste Piatra vieţii toată mintea cea înălţată, trecând cu vederea vremea tinereţi şi trupul zdrobindu-ţi ai dezbrăcat veşmântul vieţii şi ai îmbrăcat în chip proorocesc îmbrăcămintea nestricăciunii şi haina mântuirii, Fanurie prin care fiind împodobit luminat şi încuviinţat cu diadema de luptător, roagă-te pentru noi frumuseţea mucenicilor.

Cu bărbătesc cuget te-ai gătit spre luptele cele mucenicești purtătorule de chinuri Fanurie şi întru acestea bine nevoindu-te, începătoriile celor potrivnici le-ai robit şi te-ai învrednicit de multe răsplătiri de la Dumnezeu. Pentru aceasta lucrând cu puterile minunilor pretutindenea, grăbeşti fiind chemat şi izbăvind pe preoţii cei robiţi cu cercetarea ta cea înfricoşătoare i-ai spăimântat cu pedepsele, pe cei ce îi robeau, nu înceta dăruind ajutorul tău la bună vreme şi în necazuri celor ce vin către mijlocirea ta.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, glas 5

Chemarea ta cea cu nume potrivit ai arătat-o adevărată prin fapte mare mucenice Fanurie, că arătându-te nouă cel mai înainte ascuns, tuturor ai arătat strălucirea darurilor mucenicești şi lucrările minunatei tale folosinţe ca un slăvit nevoitor al lui Hristos. Pentru aceasta prăznuind fericită nevoinţa ta şi aflarea luminatei icoanei tale, vestim ajutorul tău cel către noi şi cu un glas strigăm ţie: Roagă-te, Cuvântului purtătorule de nevoinţe ca să aflăm milă în ziua Judecăţii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

De toate primejdile păzeşte pe robii tăi binecuvântată de Dumnezeu Născătoare ca să te slăvim pe tine nădejdea sufletelor noastre.

La Stihoavnă

Stihirile stihoavnei:

Podobie: Bucură-te, cămara...

Bucură-te, nevoitorule al lui Hristos cel ce ai zdrobit meşteşugirile vrăjmaşilor luptându-i pe ei, mucenice cu al tău suflet viteaz şi cu toate armele dreptei credinţe; cel ce ca unul fără de trup nu ai ţinut seama de durerile trupului pentru iubirea Celui ce te-a întărit, luminat cugetând cu îndrăzneală L-ai slăvit pe Acesta; floarea cea prea înmiresmată slăvite Fanurie care răspândeşti în lume cea prea bună mireasma ta. Pe Hristos Îl roagă sufletelor noastre să dea mare mila Sa.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinţii Săi Dumnezeul lui Israil.

Bucură-te, nevoitorule al lui Hristos înfrumuseţarea cinstit-a mucenicilor, cel ce de mult te-ai nevoit cu tărie şi ai fost cunoscut prin dumnezeiasca voie până la margini, căci aflându-se în chip slăvit prea cinstită icoana ta care arată felurimea muncirilor, te-ai făcut Sfinte Fanurie între mucenici slăvit; Pentru aceasta lăudându-te al Domnului viteaz ostaş luptător, purtător de biruinţă astăzi toţi strigăm ţie: pe Hristos Îl roagă sufletelor noastre să dea mare mila Sa.

Stih: Prin sfinţii care sunt pe pământul Lui, minunat a făcut Domnul toate voile Sale într-înşii.

Bucură-te, nevoitorule al lui Hristos neclintit apărător al Bisericii şi slava ostrovului Rodos şi ocrotitor luminat şi mijlocitorul nostru către Hristos, ajutorul celor ce pătimesc, slobozirea celor ce sunt robiţi, grabnică arătare a lucrurilor celor ascunse, al celor din boli şi din necazuri grabnică tămăduire şi izvorul care revarsă harul minunilor spre veselia tuturor, mare mucenice Fanurie pe Hristos Îl roagă sufletelor noastre să dea mare mila Sa.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Purtând platoşa tainică a credinţei ai biruit Fanurie pe tiranul cel viclean, căci în felurite chinuri te-ai făcut ca un fără de trup pe toate putându-le întru Hristos cel ce te întărea pe tine şi prin neputinţa firii ridicând luminat semn de biruinţă te-ai învrednicit în chip strălucit de răsplătirile chemării celei de sus şi acum cu îngerii dănţuind împreună roagă-te fericite pentru sufletele noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Stăpână Împărătească primeşte rugăciunile robilor tăi şi ne izbăveşte de toată nevoia şi necazul.

Utrenia

Sedealna, glas 1:

Podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Ca pe un tânăr nevoitor te lăudăm mucenice, căci cu tărie te-ai nevoit cu mulţi ani mai-nainte prin dumnezeiasca râvnă şi de curând te-ai făcut lumii cunoscut dăruind Fanurie prin rugăciunile tale har şi milă, celor ce îţi săvârşesc pomenirea strălucirea mucenicilor.

***Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)**, asemenea*

Ceea ce ai născut cu trup pe Stăpânul a toate şi îndrăzneală mare către El ai prea lăudată Născătoare de Dumnezeu deci roagă-L neîncetat să ne dăruiască nouă iertare de păcate şi-ndreptare vieţii celor ce cântăm cu credinţă negrăită slava ta.

Sedealna, glas 1:

Podobie: Pentru mărtrisirea...

Focul netrupesc purtând prea fericite de focul cel firesc nu ţi-a fost frică, ci în el ai rămas nears şi năvălirea fiarelor supunând te-ai slăvit mai presus de fire, Fanurie mucenice slăvite, roagă pe Hristos Dumnezeu să ne dăruiască nouă mare milă.

***Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei),** asemenea*

Munte sfânt şi acoperit umbrit de duhul proorocilor te-ai arătat prea curată şi din tine S-a arătat Dumnezeu întrupat răsplătind cu izbăvirea pe cei ce strigă: Bucură-te, Stăpână curăţirea celor căzuţi şi cetatea de scăpare cea întărită a tuturor.

Mărimurile

Mărimu-te pe tine răbdătorule de chinuri, Sfinte mare mucenice Fanurie şi lăudăm cinstitele tale chinuri pe care le-ai răbdat pentru Hristos.

Veniţi toţi iubitorilor de mucenici să lăudăm pe purtătorul de chinuri, Fanurie zicând: Pe cel ce s-a arătat în chip minunat.

Dumnezeu este scăparea noastră şi puterea, ajutor întru necazurile cele ce ne-au aflat pe noi foarte.

Vărsat-au sângele lor ca apa împrejurul Ierusalimului.

Că pentru Tine suntem ucişi toată ziua, socotiţi suntem ca nişte oi de junghiere, trecut-am prin foc şi prin apă, dar ne-ai scos pe noi la odihnă.

Sfinţilor celor de pe pământul Lui minunate a făcut Domnul toate voile Sale întrînşi.

Sedealna, după polieleu:

Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif, lucru mai presus de fire văzând şi în minte a avut ploaia cea de pe lână, la zămislirea ta cea fără de sămânţă, de Dumnezeu Născătoare, rugul cel nears în foc, toiagul lui Aaron ce a odrăslit şi mărturisind logodnicul şi ocrotitorul tău preoţilor, a grăit: Fecioara naşte şi după naştere rămâne iarăşi fecioară.

Bărbăteşte mărturisind pentru slava lui Hristos multă vreme ai rămas sub obrocul tăcerii, dar te-ai făcut cunoscut în Rodos prin semn dumnezeiesc, de unde arătându-te tuturor marginilor prin multe minuni mucenice totdeauna aperi Biserica în împresurări şi necazuri. Pentru aceasta te lăudăm pe tine, purtătorule de chinuri Fanurie.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei), *asemenea*

Aducând celor de pe pământ cu trup pe Dumnezeu cel netrupesc curată ca să mântuiască pe Adam cel căzut prin înşelăciunea ucigaşului de oameni, cu adevărat te-ai arătat scaun în chipul focului purtând în braţele tale pe Cel ce poartă toate şi pântecele tău cel curat s-a cunoscut mai desfătat decât cerurile. Ci, o, Stăpână cereştii slave pe noi ne învredniceşte.

Prochimen: Minunat este Dumnezeu întru sfinţii Săi, Dumnezeul lui Israil.

Stih: Sfinţilor celor de pe pământul Lui, minunate a făcut Domnul toate voile Sale într-înşi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pentru rugăciunile purtătorului tău de chinuri Fanurie, Milostive curăţeşte mulţimea greşealelor noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive curăţeşte mulţimea greşealelor noastre.

Stihira:

Miluieşte-ne Dumnezeule după mare mila Ta şi după mulţimea îndurărilor Tale curăţeşte fărădelegile noastre.

Zdrobind la arătare pe vrăjmaşul prin înfruntarea luptei, în chip strălucit te-ai slăvit în cer nevoitorule Fanurie. Pentru aceasta şi tot pământul cunoscând slava ta pe care mai înainte nu o ştia prin arătarea cinstitei icoanei tale luminat te laudă săvârşind sfântă pomenirea ta întru care dăruieşte daruri de mântuire celor credincioşi prin rugăciunile tale cele către Hristos.

Sedealna după cântarea a III-a a Canonului.

Podobie: Pe Cuvântul ...

Alergarea muceniciei bine săvârşindu-o şi prin cugetări pe Hristos slăvindu-L cu îndrăzneală te-ai învrednicit în chip luminat de cereştile daruri şi ca un mijlocitor către Dumnezeu dai totdeauna ajutor credincioşilor, purtătorule de chinuri Fanurie celor ce aleargă la acoperământul tău.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei), *asemenea*

Pe Cuvântul cel mai presus de Dumnezeire cu trup născându-L, Fecioară ai dezlegat blestemul cel vechi şi ai revărsat nedeşertat izvor de milostivire celor ce se

închină cu evlavie înfricoşătoarei naşterii tale, Fecioară şi te mărturisesc prea curată adevărată Născătoare de Dumnezeu.

Luminânda:

Podobie: Cu ucenicii să ne suim în muntele Galileei, prin credinţă să vedem pe Hristos zicând: Că a luat putere a celor de sus şi a celor de jos; să ne învăţăm cum învaţă, a boteza toate neamurile în numele: Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh şi a petrece cu tăinuitorii, precum S-a făgăduit până în sfârşitul veacului.

Mucenicește te-ai luptat cu inimă viteză şi ai zdrobit îndrăzneala cea nebunească a vrăjmaşului, în chinurile cele de multe feluri vorbind cu bărbăţie mare mucenice slăvite şi luminat te-ai împodobit cu cununile biruinţei, de la Hristos căruia roagă-te rugămu-te pentru cei ce te cinstesc.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei), asemenea

Cu trup ai născut pe Cuvântul cel mai presus de dumnezeire în chip nemaiauzit prea curată pe Cel ce este în sânurile cele de sus şi s-a sălăşluit în pântecele tău din mila cea nespusă spre înnoirea lumii şi zidirea din nou a tuturor celor ce se închină cu evlavie, purtării tale în pântece şi te laudă Stăpână ca pe Maica lui Dumnezeu.

La laude

Stihirile laudelor:

Podobie: Ceea ce eşti bucuria cetelor cereşti şi pe pământ oamenilor tare folositoare, prea curată Fecioară miluieşte-ne pe noi cei ce scăpăm la tine. Că nădejdile noastre, după Dumnezeu, întru tine le-am pus, Născătoare de Dumnezeu.

Pe mucenicul cel nou arătat Fanurie, ce de demult pentru Domnul s-a nevoit cu tărie şi în vremea dinainte era neştiut, dar mai apoi în insula Rodos din iconomie prin minune s-a arătat, iubitorilor de mucenici să-l cinstim.

În chip asemenea numelui tuturor străluceşte lumina ta sfinte, căci răsărindu-ne nouă noaptea ispitelor, primejdiilor şi a necazurilor alungi şi luminată ocrotirea ta dăruieşti şi te rogi lui Dumnezeu pentru noi.

Ţi-ai săvârşit nevoinţa Sfinte Fanurie arătându-ţi credinţa şi răbdând multele chinuri, căci mai presus de foc trupul tău l-ai călit cu focul iubirii Stăpânului. Pentru aceasta cunună de la Hristos şi bogate răsplătiri ai primit.

Precum pe preoţii Domnului mai-nainte legaţi i-ai izbăvit, înţelepte prin îndrăznirea către Stăpânul, astfel izbăveşte-ne pe noi din nevoi şi din primejdii Fanurie cei ce venim la acoperământul tău cel cinstit şi lăudăm nevoinţa ta.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Prin mucenicеştile nevoinţe l-ai slăvit pe Hristos, de tine însuţi lepădându-te purtătorule de chinuri, Fanurie şi de bună voie te-ai gătit spre lupta cea prin sânge şi moartea o ai arătat, solitoarea nemuririi pentru viaţa tuturor. Pentru aceasta te-ai învrednicit de veşnicele daruri şi părtaş te-ai făcut nemuritoarelor răsplătiri şi te-ai dat Bisericii cald ocrotitor. Ci, o, frumuseţea mucenicilor nu înceta a-L îndupleca spre noi, pe Hristos, Iubitorul de oameni.

Sfânta Liturghie

Fericirile, stihirile din canonul Utreniei (cântarea a III-a şi cântarea a VI-a)

Chinonic: Întru pomenire veşnică va fi dreptul. Aliluia.

Cade-se a se sti: Că la slujba Vecerniei celei mari în cinstea Sfântului mucenic Fanurie, ocrotitorul insulei Rhodos după Lumină lină se cântă Prochimenul cel mare: Cine este Dumnezeu… dacă este hram ori aşa binevoieşte cel mare dacă nu, Prochimenul zilei şi îndată se vor citii Paremiile fie de la un mucenic, fie de la Sfântul mare mucenic Dimitrie.

Apoi la slujba dimineţii, adică Utrenia, se va urma rânduiala cunoscută, Evanghelia de la un mucenic, Canoanele se vor citii de la Sfântul cuvios Pimen, 27 august. Doxologia mare.

Slujba Sfântului mare mucenic Fanurie (pe note)

Slujba Sfântului mare mucenic Fanurie (pe note):

https://www.academia.edu/105991977/Slujba_Sf%C3%A2ntului_mare_mucenic_Fanurie_pe_note_

https://www.stavropoleos.ro/wp-content/uploads/Psaltica/Idiomelar/August/aug27.pdf

Acatistul Sfântului mucenic Fanurie

(versiunea Bisericii române)

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;

Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul
Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu

adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

***

Acatistul Maicii Domnului şi al Sf. Mc. Fanurie, oficiate de IPS Teodosie:
https://www.youtube.com/watch?v=vnGT-PuSEjU

***

Troparul Sfântului mucenic Fanurie, gl. al 4-lea: Mucenicul Tău Doamne Fanurie, întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a luat de la tine Dumnezeul nostru. Că având tăria ta, pe muncitori a surpat, zdrobit-a şi ale dracilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, Hristoase Dumnezeule, mântuieşte sufletele noastre.

&&&

Condacul 1
Apărătorului credinţei ortodocşilor, marelui mucenic Fanurie, să-i aducem din inimă mărturisiri de mulţumire toţi, care prin ale lui înţelepte învăţături ne-am luminat cu credinţa si să-i cântăm: ***Bucură-te, Sfinte Fanurie, mare făcător de minuni!***

Icosul 1
Poporul cel credincios cunoscând mulţimea minunilor tale, prin care ai ruşinat pornirea ereticilor cea fără de judecată asupra credinţei noastre, cu umilire strigă către tine aşa:
Bucură-te, mare mucenice al Mântuitorului Hristos;
Bucură-te, scăparea celor ce aleargă la tine;
Bucură-te, îndreptătorul credinţei;
Bucură-te, ajutorul celor necăjiţi;

Bucură-te, cel ce întuneci mintea păgânilor;
Bucură-te, cel ce ai lucrat strălucirea credinţei;
Bucură-te, cel ce ai alungat pe cei potrivnici;
Bucură-te, cel ce te-ai arătat biruitor;
Bucură-te, cel ce luminezi pe cei din întunericul păcatelor;
Bucură-te, cel ce cu blândeţe primeşti la tine pe cei greşiţi;
Bucură-te, învăţătorul legii creştineşti;
Bucură-te, cel ce luminezi pe cei nepricepuţi;
Bucură-te, Sfinte Fanurie, mare făcător de minuni!

Condacul 2

Deşi nu avem destulă vrednicie şi pricepere ca să putem lăuda minunile tale, din suflet curat şi din inimă umilită te rugăm să primeşti aceste mărturisiri de la noi, care cântăm cu tine: ***Aliluia!***

Icosul 2

Nimeni dintre noi păcătoşii nu se poate lăuda că rugăciunea lui va fi primită la tine cu vrednicie, căci ştii slăbiciunea firii noastre; de aceea te rugăm pentru necazurile noastre a primi cântarea aceasta:
Bucură-te, cel ce din pântece ai fost ales de Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce fără cunoştinţe filosofice ai biruit pe filosofi;
Bucură-te, comoara legii noastre cea mult preţuită;
Bucură-te, povăţuitorul legiuirilor şi al legiuitorilor celor învăţaţi;
Bucură-te, lauda părinţilor şi a dascălilor
Bucură-te, podoaba Bisericii lui Hristos;
Bucură-te, mustrătorul ereticilor;
Bucură-te, cel ce ai fost înţelept din pruncie;
Bucură-te, mare şi înţelept învăţător;
Bucură-te, luptătorule pentru lege;
Bucură-te, cel ce şi astăzi ne ajuţi pe noi credincioşii;
Bucură-te, Sfinte Fanurie, mare făcător de minuni!

Condacul 3

Împovăraţi de multe păcate şi ispite vătămătoare fiind, altă nădejde nu avem afară de tine, mângâierea celor necăjiţi; deci te rugăm să fii mijlocitor pentru sufletele noastre spre a cânta lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 3

Darul Duhului Sfânt fiind cu tine din tinereţe, te-ai arătat apărător şi de minuni făcător pentru aceasta îţi cântăm ţie aşa:

Bucură-te, mare mucenice al lui Hristos;
Bucură-te, lauda poporului credincios;
Bucură-te, a bolnavilor tămăduire;
Bucură-te, cel ce te rogi lui Dumnezeu pentru toţi;
Bucură-te, cel ce izbăveşti din primejdii pe cei ce aleargă la tine;
Bucură-te, izbăvitorul patimilor celor sufleteşti şi al celor trupeşti;
Bucură-te, tămăduitorul rănilor vechi;
Bucură-te, grabnic ajutător al celor ce te cheamă pe tine;
Bucură-te, doctor fără plată;
Bucură-te, nădejdea celor necăjiţi;
Bucură-te, acoperământul şi scăparea tuturor;
Bucură-te, Sfinte Fanurie, mare făcător de minuni!

Condacul 4

Mucenice mult-milostive, primeşte rugăciunea noastră a păcătoşilor şi mijloceşte către Ziditorul să dăruiască tămăduire şi sănătate robilor Săi, celor ce te cheamă în ajutor şi cântă cu tine lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 4

Stând înaintea sfintei tale icoane, noi păcătoşii socotim a fi înaintea ta; şi mărturisind minunile tale, te rugăm, ascultă această puţină rugăciune şi tinde dreapta ta spre ajutorul nostru, să-ţi cântăm ţie aşa:
Bucură-te, cel ce eşti împreună slujitor cu îngerii;
Bucură-te, cel ce ai fost cu oamenii petrecător;
Bucură-te, cel ce faci minuni mari;
Bucură-te, lauda pământului Egiptului;
Bucură-te, cel ce eşti în toată lumea vestit;
Bucură-te, cel ce te osteneşti a face bine;
Bucură-te, ajutătorul celor necăjiţi;
Bucură-te, stâlp neclintit al creştinătăţii;
Bucură-te, lauda oamenilor şi a îngerilor;
Bucură-te, umbrirea serafimilor;
Bucură-te, slujitor prea mărit al creştinilor;
Bucură-te, Sfinte Fanurie, mare făcător de minuni!

Condacul 5

Aşa precum în Egipt cercetezi şi tămăduieşti neputinţele poporului celui bine credincios care aşteaptă ajutorul tău, îndură-te şi ne izbăveşte de necazurile ce ne-au cuprins, spre a cânta cu tine lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 5

Totdeauna arăţi marea ta milostivire asupra neamului omenesc şi te faci scăpare a celor ce se învolburează pe marea acestei vieţi; de aceea strigăm către tine aşa:
Bucură-te, ocârmuitorul corăbiilor învăluite în valuri;
Bucură-te, scăparea înotătorilor deznădăjduiţi;
Bucură-te, alinarea valurilor tulburate;
Bucură-te, cel ce cu rugăciunile tale risipeşti furtuna;
Bucură-te, că prin mijlocirea ta luminezi negura norilor;
Bucură-te, ajutorul celor spăimântaţi de tunet;
Bucută-te, izbăvitorul celor infricoşaţi de fulger;
Bucură-te, cel ce ne ajuţi în primejdii, mijlocind către Mântuitorul;
Bucură-te, nădejdea şi scăparea noastră;
Bucură-te, că în toate primejdiile la tine năzuim;
Bucură-te, că ajuţi cu rugăciunile tale tuturor care aleargă la tine;
Bucură-te, Sfinte Fanurie, mare făcător de minuni!

Condacul 6

Cinstitorule de Dumnezeu, Fanurie, ascultă această rugăciune a noastră întru acest ceas şi prin sfintele tale rugăciuni mântuieşte-ne de necazuri şi de supărări, precum ai izbăvit pe cei ce erau învăluiţi pe mare, când au chemat ajutorul tău; pentru ca şi noi, ca aceia, să aducem cântare: ***Aliluia!***

Icosul 6

Mucenice al lui Hristos, cinstit slujitor al darului, soleşte nouă păcătoşilor mijlocirile tale cele bogate către Stăpânul, pentru ca să ne învrednicim a ne împărtăşi de bunătăţile cele făgăduite credincioşilor şi să cântăm ţie aşa:
Bucură-te, mare mucenice al lui Hristos;
Bucură-te, cinstit slujitor al darului;
Bucură-te, tămăduitorule al bolilor;
Bucură-te, mir care împrăştii durerea;
Bucură-te, roua care răcoreşti patimile;
Bucură-te, cel ce întăreşti pe slăbănogi cu ale tale rugăciuni;
Bucură-te, ajutorul celor din primejdii;
Bucură-te, cel ce rogi pe Domnul pentru cei din patul durerilor;
Bucură-te, cel ce ne ajuţi şi nouă păcătoşilor;
Bucură-te, alinarea tuturor durerilor;
Bucură-te, mângâierea cea mare a celor ce pătimesc în dureri;
Bucură-te, sprijinitorul celor neputincioşi;
Bucură-te, Sfinte Fanurie, mare făcător de minuni!

Condacul 7

O, Preamilostive şi îndurate Doamne nu trece cu vederea lacrimile robilor tăi, ci le ajută şi-i miluieşte după mare mila Ta; izbăvindu-i de asupririle şi de necazurile care i-au cuprins pentru mulţimea păcatelor lor; şi precum pe soacra lui Petru ai ridicat-o din patul durerilor, aşa ridică-ne şi pe noi din primejdia în care ne aflăm, cu rugăciunile Sfântului mucenic Fanurie, ca împreună cu el să-Ţi cântăm: ***Aliluia!***

Icosul 7

Toate Puterile cereşti lăudând credinţa ta cea tare către Dumnezeu, împreună cu tine slujesc Ziditorului celui fără de început; iar noi îţi aducem aceste cuvinte de laudă aşa:
Bucură-te, că prin minuni ai făcut să strălucească credinţa;
Bucură-te, cel ce prin credinţă ai făcut minuni mari;
Bucură-te, că rugăciunile tale totdeauna au fost ascultate;
Bucură-te, înţeleptule rugător către Dumnezeu;
Bucură-te, tămâie bine primită înaintea lui Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce ai scăpat multe suflete necăjite cu rugăciunile tale;
Bucură-te, cel ce pierzi pe cei puternici şi fără de lege;
Bucură-te, ajutătorul cel tare al bine credincioşilor creştini;
Bucură-te, tăria ţărilor creştineşti;
Bucură-te, cel ce sfărâmi zidurile cetăţilor păgâneşti;
Bucură-te, cel prin care tiranii sunt biruiţi;
Bucură-te, temelia şi fala credinţei noastre;
Bucură-te, Sfinte Fanurie, mare făcător de minuni!

Condacul 8

Toţi creştinii ortodocşi de pe pământ având nădejdea lor către tine, în orice întâmplare nu vor fi ruşinaţi, mucenice Fanurie, căci tu eşti mare folositor al creştinătăţii. Pentru aceasta nu trece cu vederea şi ale noastre rugăciuni şi ne ajută, izbăvindu-ne din toate primejdiile, ca să cântăm cu tine lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 8

Având puterea darului de la Dumnezeu, ai prefăcut seceta în ploi şi cu sfintele tale rugăciuni ai oprit mulţimea prea mare, de prisos, a ploilor, scăpând poporul de foametea care îi ameninţa, risipind hambarele strângătorilor de grâu; pentru care noi minunându-ne îţi cântăm aşa:
Bucură-te, scăparea poporului de foamete;
Bucură-te, cel ce ai prefăcut seceta, ca al doilea Ilie, în ploi binefăcătoare;
Bucură-te, cel ce prin rugăciune ai oprit ploile prisositoare;

Bucură-te, nădejdea cea mare a lucrătorului de pământ;
Bucură-te, mulţumirea celor ce seamănă cu credinţă;
Bucură-te, secerişul cel îmbelşugat al secerătorilor;
Bucură-te, comoara cea bogată a săracilor
Bucură-te, ajutorul nostru în vreme de secetă;
Bucură-te, ajutătorul şi chivernisitorul nostru de-a pururea;
Bucură-te, mângâierea celor ce sunt în nevoi;
Bucură-te, lauda cuvioşilor monahi şi a bunilor creştini;
Bucură-te, ogradă bine roditoare;
Bucură-te, Sfinte Fanurie, mare făcător de minuni!

Condacul 9

Făcătorule de minuni, Sfinte Fanurie, după cum în vremea vieţii tale pe pământ ai izbăvit poporul credincios de primejdii şi de foamete prin sfintele tale rugăciuni, aşa şi acum trimite mila ta asupra noastră, dăruindu-ne timp roditor şi îmbelşugat pentru creşterea şi ajutorul pruncilor sugari şi al sărmanilor, cu care vom cânta lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 9

Când cereau săracii ajutor de la tine în necazurile lor, nu i-ai depărtat cu vorbe întristătoare, ci le-ai ajutat în tot felul, dându-le blagoslovenia ta şi ceea ce le trebuia, scăpându-i din nevoi; pentru aceea aducem ţie această laudă aşa:
Bucură-te, împlinirea lipsurilor săracilor;
Bucură-te, chivernisitorul tuturor celor lipsiţi;
Bucură-te, cel ce preschimbi necazurile în bunătăţi;
Bucură-te, cel ce îmblânzeşti fiarele sălbatice;
Bucură-te, cel ce lepezi lucrurile amăgitoare;
Bucură-te, izbăvitorul tuturor celor ce sunt în nevoi;
Bucură-te, cel ce pedepseşti pe neguţătorii cei lacomi;
Bucură-te, cel ce prin rugăciunile tale faci lucruri prea minunate;
Bucură-te, vistierul darurilor lui Hristos mântuit;
Bucură-te, cel ce ai renunţat la avuţie şi ai împărţit-o cu cei săraci;
Bucură-te, Sfinte Fanurie, mare făcător de minuni!

Condacul 10

Dăruieşte şi nouă ajutorul tău ca acelor săraci, ca să scăpăm de năvălirea şerpilor otrăvitori şi mai ales a balaurului înspăimântător şi de vicleanul înşelător ce se luptă cu noi neîncetat pentru a răpune sufletele noastre; noi însă prin rugăciunile tale nădăjduim să dobândim cele de folos în viaţa aceasta şi în cea viitoare; ca să cântăm împreună cu tine lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 10

Nu te depărta de la noi, Sfinte Fanurie, şi de la toţi cei ce cheamă sfant numele tău, pentru că toţi recunoaştem grelele noastre păcate; şi ne rugăm ţie şi cerem cu credinţă ajutorul tău, cântându-ţi graiurile acestea aşa:

Bucură-te, mântuirea celor ce îşi mărturisesc curat păcatele;
Bucură-te, mustrătorul acelora ce ascund păcatele lor;
Bucură-te, cel ce nu suferi pe nelegiuţi;
Bucură-te, folositor mare al celor ce s-au pocăit;
Bucură-te, mare ajutător al celor ce vieţuiesc în smerenie;
Bucură-te, văzând întoarcerea la Stăpân a lucrurilor furate;
Bucură-te, descoperirea multor taine neştiute;
Bucură-te, cel ce ai adus pe mulţi la Hristos prin minunile tale;
Bucură-te, prea minunate mucenice, că nu ne laşi şi pe noi;
Bucură-te, cel ce mijloceşti la Dumnezeu pentru iertarea păcatelor noastre;
Bucură-te, cel ce mângâi pe toţi cu ale tale mari minuni;
Bucură-te, că prin tine şi neamul călugăresc capătă mântuire;
Bucură-te, că şi tot clerul bisericesc prin tine se mântuieşte;
Bucură-te, Sfinte Fanurie, mare făcător de minuni!

Condacul 11

Mărgăritarul de mult preţ al lui Dumnezeu care fiind ascuns în ţărână, străluceşte acum în Rhodos ca o comoară de mult preţ şi îmbogăţeşte, desfătează, luminează şi înveseleşte pe toţi cei ce vin la el cu credinţă şi cu dragoste; cu tine împreună cântăm purtătorului de grijă al tuturor şi Dumnezeul nostru: ***Aliluia!***

Icosul 11

Strălucit-a astăzi sărbătoarea plină de veselie şi praznicul luminat al Sfântului mucenic Fanurie, cel mult pătimitor şi de biruinţă purtător; că Dumnezeu l-a învrednicit de cununa cerească a celor bine plăcuţi Lui şi l-a aşezat laolaltă cu îngerii. Pentru aceasta, lăudând pe Domnul care a făcut minunată voia Sa întru Sfinţii Săi, Sfântului Fanurie să-i grăim:

Bucură-te, că ai stat în faţa idolilor;
Bucură-te, că ai defăimat minciuna lor;
Bucură-te, că ai fost ars cu cărbuni aprinşi;
Bucură-te, că ai stins credinţa în idoli;
Bucură-te, că demonii te-au văzut şi au plâns;
Bucură-te, că îngerii în juru-ţi s-au strâns;
Bucură-te, că iadul adânc s-a cutremurat;
Bucură-te, bărbat viteaz al Bisericii;
Bucură-te, pecete curată a credinţei;

Bucură-te, cel ce eşti pildă luminată pentru noi;
Bucură-te, ostaşule nebiruit al lui Hristos;
Bucură-te, al nostru mucenic prea mărit;
Bucură-te, Sfinte Fanurie, mare făcător de minuni!

Condacul 12
Pe cei ce sărutăm sfânta ta icoană cu credinţă, mucenice, şi lăudăm vieţuirea ta cea sfântă, Fanurie prea mărite, cu rugăciunile tale arată-ne moştenitori ai Împărăţiei celei cereşti şi veşnice, şi părtaşi ai slavei celei de sus; ca împreună cu tine să cântăm lui Dumnezeu celui în Treime lăudat: ***Aliluia!***

Icosul 12
Minuni străine şi mai presus de înţelegere a făcut Dumnezeu întotdeauna întru Sfinţii Săi; împreună cu care, în timpul din urmă, a arătat ca pe un alt soare strălucind cu minunile pe minunatul Fanurie, lauda Rhodosului şi a Bisericii. Căruia şi noi, aprinşi de dragoste şi de râvnă să-i grăim din suflet:
Bucură-te, că ai fost aruncat în cuptor de foc;
Bucură-te, că şi acolo te-ai bucurat;
Bucură-te, că te-ai rugat pentru cei ce te chinuiau;
Bucură-te, cel ce eşti mijlocitor pentru toţi;
Bucură-te, cel ce nu încetezi a ruga pe Hristos pentru noi;
Bucură-te, scump prinos al credincioşilor;
Bucură-te, că ai umilit pe cei ce s-au trufit;
Bucură-te, că ai înălţat pe cel smerit;
Bucură-te, rugătorul nostru către Hristos;
Bucură-te, tăria celui evlavios;
Bucură-te, miluitorul credincioşilor;
Bucură-te, cel ce te rogi pentru iertarea păcătoşilor;
Bucură-te, Sfinte Fanurie, mare făcător de minuni!

Condacul 13 (de trei ori)
O, prea minunate Fanurie, cu lacrimi fierbinţi alergând la a ta ocrotire, ne rugăm ţie: izbăveşte-ne cu rugăciunile tale cele bine plăcute lui Dumnezeu, de toată nevoia şi necazul; îndepărtează de la noi toată durerea şi suferinţa şi ne învredniceşte ca şi în viaţa de veci să fim părtaşi ai Împărăţiei veşnice şi împreună cu tine cântare să aducem lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Apoi, se zic iarăşi:

Icosul 1

Poporul cel credincios cunoscând mulţimea minunilor tale, prin care ai ruşinat pornirea ereticilor cea fără de judecată asupra credinţei noastre, cu umilire strigă către tine aşa:
Bucură-te, mare mucenice al Mântuitorului Hristos;
Bucură-te, scăparea celor ce aleargă la tine;
Bucură-te, îndreptătorul credinţei;
Bucură-te, ajutorul celor necăjiţi;
Bucură-te, cel ce întuneci mintea păgânilor;
Bucură-te, cel ce ai lucrat strălucirea credinţei;
Bucură-te, cel ce ai alungat pe cei potrivnici;
Bucură-te, cel ce te-ai arătat biruitor;
Bucură-te, cel ce luminezi pe cei din întunericul păcatelor;
Bucură-te, cel ce cu blândeţe primeşti la tine pe cei greşiţi;
Bucură-te, învăţătorul legii creştineşti;
Bucură-te, cel ce luminezi pe cei nepricepuţi;
Bucură-te, Sfinte Fanurie, mare făcător de minuni!

Condacul 1

Apărătorului credinţei ortodocşilor, marelui mucenic Fanurie, să-i aducem din inimă mărturisiri de mulţumire toţi, care prin ale lui înţelepte învăţături ne-am luminat cu credinţa şi să-i cântăm: ***Bucură-te, Sfinte Fanurie, mare făcător de minuni!***

Se zice această:

Rugăciune către Sfântul mucenic Fanurie

Către tine, Sfinte mucenice Fanurie, înălţându-ne gândurile, noi păcătoşii cu umilinţă şi cu căldură te rugăm: caută dintru înălţimea cea plină de slavă a cerurilor, unde, prin viaţa ta sfântă şi prin chinurile tale mucenicești pentru Hristos, ţi-ai dobândit sălăşluire veşnică, şi te milostiveşte de suferinţele, durerile, pătimirile, necazurile, amărăciunile şi strâmtorările noastre.

Şi te roagă cu îndrăzneala pe care ai agonisit-o, către Stăpânul tău ceresc şi Dumnezeul nostru, să ne ierte păcatele pe care cu ştiinţă şi cu neştiinţă, pururea, ca nişte robi nevrednici săvârşim, şi să nu se mânie pe noi până în sfârşit, pentru puţinătatea dragostei noastre faţă de El şi faţă de aproapele nostru; ci să fie pururea plin de milostivire faţă de noi şi să îndepărteze de la noi toată suferinţa şi durerea, toate patimile şi necazurile, toate amărăciunile şi strâmtorările, zidind în noi cuget curat, ca să ne putem rupe de viaţa noastră de păcat de până acum, şi privind la ceruri să ne înflăcărăm de dorul de a deveni şi noi bine plăcuţi lui Dumnezeu.

Aşa, Sfinte mucenice Fanurie, fii povăţuitorul şi îndrumătorul nostru pe cărările cele necunoscute ale vieţii, pentru ca urmând pilda credinţei şi a dragostei tale faţă de Hristos, să ne învrednicim de darurile tale, pentru iubirea de oameni şi binecuvântarea marelui nostru Dumnezeu; şi trecând dintru această viaţă pământească, să ne bucurăm, laolaltă cu tine şi cu toţi cei bine plăcuţi din veac ai Domnului, de Împărăţia cea nesfârşită a cerurilor şi de partea celor drepţi, ca împreună cu toţi şi înconjuraţi de cereştii îngeri, să aducem slavă, cinste şi închinăciune lui Dumnezeu celui slăvit în Treime, în vecii vecilor. Amin!

Acatistul Sfântului mucenic Fanurie (al doilea acatist)

(versiunea Bisericii elene)

Crestin Max - Acatistul Sfantului mucenic Fanurie (27 august): textul cântat de Marian Moise:
https://www.youtube.com/watch?v=O4DY0v8XCe8

Acatistul Sfantului Fanurie - 27 august - slujitor Dani:
https://www.youtube.com/watch?v=lHw2JM5lHTE

***

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne

izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Troparele glasul al 4 lea:

Cântare cerească se săvârşeşte pe pământ, prăznuirea pământească se sărbătoreşte cu veselie acum. Cetele îngerilor laudă cu cântări de sus luptele, iar Biserica de jos slava cerească pe care ai şi dobândit-o cu chinurile şi cu luptele tale, Fanurie slăvite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Cântare cerească se săvârşeşte pe pământ, prăznuirea pământească se sărbătoreşte cu veselie acum. Cetele îngerilor laudă cu cântări de sus luptele, iar Biserica de jos

slava cerească pe care ai şi dobândit-o cu chinurile şi cu luptele tale, Fanurie slăvite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Taina cea din veac ascunsă şi de îngeri neştiută, prin tine, Născătoare de Dumnezeu celor de pe pământ S-a arătat, Dumnezeu întru unire neamestecată întrupându-Se şi Crucea de bună voie pentru noi luând, prin care, înviind pe cel dintâi zidit, a mântuit din moarte sufletele noastre.

***

Condac 1

Stâlp al lumii şi neînfricat ostaş al lui Hristos, te cunoaştem astăzi noi credincioşii pe tine, prea slăvite Fanurie mucenice, căci Hristos Dumnezeu, cel ce stă întru cele înalte, luceafăr luminos te-a arătat Bisericii Sale, ca să strigăm ţie: ***Bucură-te, Sfinte mare mucenice Fanurie, mare făcătorule de minuni!***

Icosul 1

Pus-ai capăt năzuinţelor tale ca unul ce ai ajuns în cele din urmă la cele înalte, învrednicindu-te de Lumina care luminează acum pe toţi cei ce te laudă, Fanurie, şi descoperi pe cele ascunse ca şi cum ai fi de faţă, mucenice, pentru aceasta înconjurăm icoana ta cea cinstită cu înfricoşatele tale chinuri şi strigăm ţie:
Bucură-te, cel ce pentru Hristos ai pătimit;
Bucură-te, că de tiran ai fost chinuit;
Bucură-te, al lui Hristos ostaş neînfricat;
Bucură-te, că necredinţa o ai înfruntat;
Bucură-te, că ai dobândit cununa muceniciei;
Bucură-te, că eşti părtaş în Rai al bucuriei;
Bucură-te, că laolaltă cu îngerii eşti;
Bucură-te, pierzător de cete diavoleşti
Bucură-te, luceafăr luminător al lumii;
Bucură-te, izvor nesecat al minunii;
Bucură-te, de biruinţă purtătorule;
Bucură-te, grabnic ajutătorule;
Bucură-te, Sfinte mare mucenice Fanurie, mare făcătorule de minuni!

Condac 2

Viaţa ta cea sfântă, ani îndelungaţi necunoscută, la vremea cuvenită a fost dată pe faţă de Dumnezeu, cunoscătorul a toate, Fanurie slăvite, căci icoana ta cea sfântă la

Rhodos a arătat oamenilor cine ai fost, mucenice. Pentru aceasta lui Dumnezeu celui ce nu uită să răsplătească, Îi strigăm: ***Aliluia!***

Icos 2

Minunatu-s-au toţi văzând pe neaşteptate patimile tale, zugrăvite pe cinstita ta icoană, prea slăvite, care nu fusese mai înainte de nimeni ştiută, pentru aceasta ţi-au ridicat şi ţi-au înfrumuseţat Biserică împodobită, în care lăudăm pe Cel ce te-a slăvit pe tine cu mulţime de minuni şi de haruri şi strigăm ţie:
Bucură-te, cel ce ca şi Sfântul Ştefan ai pătimit;
Bucură-te, cel cu bolovani ai fost strivit;
Bucură-te, gură de adevăr grăitoare;
Bucură-te, candelă de mir purtătoare;
Bucură-te, că întunericul ai alungat;
Bucură-te, cel ce din credinţă ai apărut;
Bucură-te, că harul minunilor ai primit;
Bucură-te, cel ce pe preoţi ai slobozit;
Bucură-te, mângâietorul celor necăjiţi;
Bucură-te, slobozitorul celor robiţi;
Bucură-te, al credincioşilor mijlocitor;
Bucură-te, al celor aflaţi în pocăinţă ajutător;
Bucură-te, Sfinte mare mucenice Fanurie, mare făcătorule de minuni!

Condac 3

Auzit-am Fanurie de minunile tale şi ne-am înspăimântat; iar de bucurie şi de frică fiind cuprinşi, nu ne pricepem nimic a spune, ci tu cu rugăciunile tale fierbinţi către Dumnezeu, luminează-ne mintea noastră ca să înţelegem puterea Lui cea mare pe care a arătat-o prin tine şi împreună cu tine să strigăm:***Aliluia!***

Icos 3

Cu un trandafir a însemnat vestitul Rhodos, Cel ce a strălucit în slavă, iar cel ce te află pe tine, mucenice, se bucură de parfumul tău, Fanurie prea slăvite, şi aleargă sub acoperământul tău, şi închinându-se cu evlavie chipului icoanei tale şi semnelor minunilor tale, strigă ţie unele ca acestea:
Bucură-te, cel ce de tiran ai fost biciuit;
Bucură-te, că proorocia ai împlinit;
Bucură-te, că de chinuri nu te-ai înduplecat;
Bucură-te, că pentru linguşiri nu te-ai lepădat;
Bucură-te, cel ce pe Hristos nespus L-ai iubit;
Bucură-te, că prin chinuri L-ai adeverit;
Bucură-te, cel ce ai primit de la El cununi;

Bucură-te, izbăvitorule de furtuni;
Bucură-te, sprijinitorul celor credincioşi;
Bucură-te, nădejdea celor evlavioşi;
Bucură-te, cetăţean luminos al Cerului;
Bucură-te, far luminos al pământului;
Bucură-te, Sfinte mare mucenice Fanurie, mare făcătorule de minuni!

Condac 4

"Pentru ce prin linguşiri te grăbeşti să adormi zelul sufletului meu şi dragostea ce o am către Domnul? Căci nici măcar un fir de păr nu-mi vei putea trage de pe capul meu, căci şi pe acestea Dumnezeu mi le are cu număr, iar tu vei sfârşi în cumplite chinuri!" a spus Fanurie tiranului, strigând: ***Aliluia!***

Icos 4

Cu ce cântări ne vom apropia de cel ce s-a luptat mai presus de orice cântări de laudă? Cu ce cununi de laudă îi vom încununa capul celui căruia îngerii i-au împodobit sufletul cu cunună cerească, nu ne pricepem, pentru aceasta cu sufletele pline de umilinţă Sfântului Fanurie, ca unui mare mucenic, să-i strigăm:
Bucură-te, că de tiran ai fost batjocorit;
Bucură-te, că de viu ai fost jupuit;
Bucură-te, fericitule cu sufletul frumos;
Bucură-te, că în toate ne eşti de folos;
Bucură-te, lauda Bisericii şi a lumii;
Bucură-te, sfinte lucrător al minunii;
Bucură-te, cel ce pe agareni i-ai îmblânzit;
Bucură-te, că răutatea le-ai domolit;
Bucură-te, ajutor în necazuri grele;
Bucură-te, liman al izbăvirilor mele;
Bucură-te, al săracilor sprijinitor;
Bucură-te, al nostru fierbinte ajutător;
Bucură-te, Sfinte mare mucenice Fanurie, mare făcătorule de minuni!

Condac 5

"*Pentru ce mă sileşti să mă depărtez de bunătăţile cele făgăduite şi să tăgăduiesc pe Dumnezeu pe care L-am dorit din pântecele mamei mele, pe care cu mai multă dorire vreau să-l îmbrăţişez, ca să mă împărtăşesc în Lumina cea veşnică împreună cu El?*" a spus Fanurie la judecata tiranului, strigând: ***Aliluia!***

Icos 5

Când agarenii subjugaseră insula Rhodos, stăpânitorul de acolo vrând să zidească din nou zidurile cetăţii ce căzuseră în ruină, a trimis să ia pietre de la nişte clădiri dărâmate din afara cetăţii, şi a dat astfel de biserica ta, în care icoana ta Fanurie s-a găsit strălucitoare, pentru aceasta strigăm ţie:
Bucură-te, mucenice în pământ îngropat;
Bucură-te, că Dumnezeu lumii te-a arătat;
Bucură-te, ostaş al Împăratului Hristos;
Bucură-te, fericitule cu chip luminos;
Bucură-te, că în închisoare ai stat;
Bucură-te, că de Hristos nu te-ai dezbrăcat;
Bucură-te, că ai fost prea slăvit de Dumnezeu;
Bucură-te, luceafăr al sufletului meu;
Bucură-te, a oropsiţilor bucurie;
Bucură-te, a muncilor vrăjmăşie;
Bucură-te, de oameni împăciuitorule;
Bucură-te, cu îngerii grăitorule;
Bucură-te, Sfinte mare mucenice Fanurie, mare făcătorule de minuni!

Condac 6

Insula Rhodos te are acum pe tine, mucenice, apărător, cetăţile pretutindeni ocrotitor, Cerurile locuitor, îngerii împreună grăitor, iar pământul s-a umplut până la margini de mulţimea minunilor tale, prea slăvite mucenice Fanurie, pe care ţi le-a dăruit Dumnezeu, căruia împreună cu tine Îi strigăm: ***Aliluia!***

Icos 6

Preasfinţitul arhiereu Nil auzind de dezgroparea bisericii tale şi venind acolo a primit minunata ta icoană în care erai înfăţişat ca un tânăr ostaş cu crucea în mâna dreaptă, în vârful crucii o lumânare aprinsă, şi a citit pe icoana ta numele tău, Fanurie, şi acum cu dragoste din adâncul sufletului îţi strigăm:
Bucură-te, Fanurie mucenice sfinte;
Bucură-te, al nostru rugător fierbinte;
Bucură-te, cel ce pe necredincioşi ai umilit;
Bucură-te, că de Dumnezeu ai fost iubit;
Bucură-te, cel ce prin chinuri la Ceruri te-ai dus;
Bucură-te, cel dăruit cu haruri de sus;
Bucură-te, că prin tine ne umplem de daruri;
Bucură-te, ostaş încununat cu lauri;
Bucură-te, al Rhodosului far luminător;
Bucură-te, al nostru iubit îndrumător;
Bucură-te, că fărâmi lanţurile robiei;

Bucură-te, aducătorule al bucuriei;
Bucură-te, Sfinte mare mucenice Fanurie, mare făcătorule de minuni!

Condac 7

Luptătorule prea bun al lui Hristos, cu vitejie ai înfruntat chinuri înfricoşate pentru Hristos Stăpânul tău ceresc, şi în mijlocul chinurilor tale celor care erau îngroziţi de răbdarea ta ai strigat cu tărie: *"Dumnezeul meu cel ceresc este Dumnezeu adevărat şi nu este altul afară de El, aplecaţi-vă!* ***Aliluia***!

Icos 7

Arătatu-te-ai purtătorule de biruinţă, Fanurie, ajutător neostenit care vindeci bolile trupului şi ale sufletelor noastre şi reverşi îndurările tale peste toţi aceia care cu evlavie şi cu frica lui Dumnezeu purced spre ajutorul tău, fericite, pentru aceasta şi noi înfruptându-ne din minunile tale şi părtaşi fiind binecuvântărilor tale strigăm ţie:
Bucură-te, cel ce cu făclii ai fost chinuit;
Bucură-te, că suferinţa nu te-a îngrozit;
Bucură-te, ucenice credincios al lui Dumnezeu;
Bucură-te, făclie vie a Duhului;
Bucură-te, că lumină eşti celor din nevoi;
Bucură-te, că eşti pururea slăvit de noi;
Bucură-te, că Rhodosul îţi strigă ţie;
Bucură-te, ajutător fii mie;
Bucură-te, alunecare celor de pe apă;
Bucură-te, nădejdea celor ce te aşteaptă;
Bucură-te, chezăşia celor dorite;
Bucură-te, lauda celor împlinite;
Bucură-te, Sfinte mare mucenice Fanurie, mare făcătorule de minuni!

Condac 8

Spre Mirele cel prea frumos dorind, ca să te găseşti laolaltă cu El, cu trupul tău tânăr, înfloritor, te-ai dat chinuitorilor, fericite Fanurie, şi lui Dumnezeu celui ce binecuvântează luptele tale cele vitejeşti ai strigat: ***Aliluia!***

Icos 8

Nimeni nu a cunoscut mai înainte nici numele tău, nici pe părinţii tăi, nici locul de unde ai venit şi nici timpul în care ai trăit. Dar Dumnezeu te-a arătat, Fanurie slăvite, în biserica ta din Rhodos, căci nu a lăsat nerăsplătite nici pe pământ nevoinţele tale, punându-le ca pildă nouă celor ce strigăm ţie:
Bucură-te, că de păgâni la chinuri ai fost tras;

Bucură-te, că de cărbuni aprinşi ai fost ars;
Bucură-te, că roua cerului te-a răcorit;
Bucură-te, că harul Duhului te-a umbrit;
Bucură-te, că numai lui Hristos te-ai închinat;
Bucură-te, că idolilor nu te-ai plecat;
Bucură-te, pildă de viaţă creştinească;
Bucură-te, chip de viaţă îngerească;
Bucură-te, că împarţi harul celor ce te slăvesc;
Bucură-te, că dai dar celor ce te iubesc;
Bucură-te, al vieţii noastre îndreptător;
Bucură-te, al celor oropsiţi folositor;
Bucură-te, Sfinte mare mucenice Fanurie, mare făcătorule de minuni!

Condac 9

Tiranul s-a ruşinat când te-a văzut pe tine, mucenice, din ce în ce mai viteaz în primejdie şi în chinuri, că nu ai încetat a defăima necredinţa lui plină de răutate, Fanurie slăvite, ci având sufletul şi tot dorul tău către Dumnezeu, şi gândind la chinurile pe care Fiul Său le-a răbdat pe cruce, ai strigat: ***Aliluia!***

Icos 9

Pe cei trei diaconi din insula Creta (care se duseseră să se hirotonească preoţi la Firig, şi întorcându-se de acolo au căzut în mâinile tâlharilor şi au fost vânduţi ca robi agarenilor), la rugăciunea lor i-ai slobozit în chip minunat din robie, pentru aceasta strigăm ţie:
Bucură-te, că pe tiran l-ai înspăimântat;
Bucură-te, că fiarelor mâncare ai fost dat;
Bucură-te, că ai fost numit noul Daniel al darului;
Bucură-te, comoară nouă a harului;
Bucură-te, defăimarea necredincioşilor;
Bucură-te, lauda credincioşilor;
Bucură-te, cununa dreptăţii celei sfinte;
Bucură-te, slobozirea celor fără de minte;
Bucură-te, văpaie aprinsă a dorului;
Bucură-te, mucenice plăcut al Domnului;
Bucură-te, al pământului luminos astru;
Bucură-te, mir de tainic alabastru;
Bucură-te, Sfinte mare mucenice Fanurie, mare făcătorule de minuni!

Condac 10

Nu ai adus jertfă pe altarul idolilor şi pentru că nici nu ţi-ai închinat genunchii tăi, fericite, statuilor, ci pe Hristos propovăduindu-L şi neîncetate laude ca unui Dumnezeu aducându-I, ca şi cum te-ai fi găsit în desfătările Cerului, iar nu sub chinurile nemiloase ale tiranului, ai strigat: ***Aliluia!***

Icos 10

Miluieşte-ne pe noi, mucenice slăvite, cu rugăciunile tale cele fierbinţi către Dumnezeu ca şi pe cei trei preoţi robiţi, auzi-ne degrabă când te chemăm pe tine şi ne slobozeşte din toată nevoia şi necazul, dăruieşte-ne putere ca să răbdăm toate în duh de evlavie creştinească, şi biruind cursele vrăjmaşului, să-ţi strigăm acestea:

Bucură-te, cel ce pe tirani i-ai biruit;
Bucură-te, că de piatră mare ai fost strivit;
Bucură-te, ciorchine desăvârşit al credinţei;
Bucură-te, vinul cel sfânt al nevinovăţiei;
Bucură-te, bucuria Cetelor îngereşti;
Bucură-te, spaima adunării păgâneşti;
Bucură-te, că prin tine Treimea S-a slăvit;
Bucură-te, că crucea ai propovăduit;
Bucură-te, năstrapă de daruri încărcată;
Bucură-te, scară de milă luminată;
Bucură-te, că eşti alături de cei din nevoi;
Bucură-te, că pururea ne auzi pe noi;
Bucură-te, Sfinte mare mucenice Fanurie, mare făcătorule de minuni!

Condac 11

Mărgăritarul cel de mult preţ al lui Dumnezeu ascuns în ţărână, străluceşte acum în Rhodos ca o comoară de mult preţ care îmbogăţeşte, desfătează, luminează şi înveseleşte pe toţi cei care vin la el cu credinţă şi cu dragoste, şi care împreună cu el, Purtătorului de grijă al tuturor şi Dumnezeului nostru strigă: ***Aliluia!***

Icos 11

Strălucit-a astăzi sărbătoarea plină de veselie şi praznic luminat al lui Fanurie celui mult pătimitor, că Dumnezeu l-a învrednicit de cununa cerească a celor bine plăcuţi Lui şi l-a aşezat laolaltă cu îngerii, pentru aceasta lăudând pe Domnul care minunată a făcut voia Sa întru Sfinţii Săi, lui Fanurie să-i strigăm:

Bucură-te, că în faţa idolilor n-ai stat;
Bucură-te, că minciuna ai defăimat;
Bucură-te, că ai ars cu cărbuni aprinşi;
Bucură-te, că credinţa în idoli ai stins;

Bucură-te, că demonii te-au văzut şi au plâns;
Bucură-te, că îngerii în juru-ţi s-au strâns;
Bucură-te, că iadul adânc s-a cutremurat;
Bucură-te, al Bisericii viteaz bărbat;
Bucură-te, a credinţei pecete curată;
Bucură-te, a noastră pildă luminată;
Bucură-te, al lui Hristos nebiruit;
Bucură-te, al nostru mucenic prea slăvit;
Bucură-te, Sfinte mare mucenice Fanurie, mare făcătorule de minuni!

Condac 12
Pe cei ce sărută icoana ta sfântă cu credinţă, mucenice, şi laudă virtutea ta cea sfântă, Fanurie prea slăvite, cu rugăciunile tale arată-i moştenitori ai Împărăţiei celei cereşti şi veşnice, şi părtaşi ai slavei celei de sus, ca împreună cu tine să-I strigăm lui Dumnezeu celui în Treime lăudat: ***Aliluia!***

Icos 12
Minuni străine şi mai presus de înţelegere a făcut Dumnezeu întru Sfinţii Săi, împreună cu care, în timpul din urmă a arătat ca pe un alt soare, strălucind cu minunile pe minunatul Fanurie, lauda Rhodosului şi a Bisericii, căruia şi noi aprinşi de dragoste şi râvnă să-i strigăm din suflet:
Bucură-te, că în cuptor de foc te-au aruncat;
Bucură-te, că şi acolo te-ai bucurat;
Bucură-te, că te-ai rugat pentru chinuitori;
Bucură-te, că pentru toţi eşti mijlocitor;
Bucură-te, nu înceta a ruga pe Hristos;
Bucură-te, al credincioşilor scump prinos;
Bucură-te, că ai umilit pe cei ce s-au trufit;
Bucură-te, că ai înălţat pe cel smerit;
Bucură-te, rugătorul nostru către Hristos;
Bucură-te, tăria cerului evlavios;
Bucură-te, miluitorul credincioşilor;
Bucură-te, cercetătorul păcătoşilor;
Bucură-te, Sfinte mare mucenice Fanurie, mare făcătorule de minuni!

Condac 13 (de 3 ori)
O, prea minunate Sfinte mare mucenice Fanurie, cu lacrimi fierbinţi alergând la a ta ocrotire, ne rugăm ţie: izbăveşte-ne cu rugăciunile tale cele bune, plăcute lui Dumnezeu, de toată nevoia şi suferinţa şi învredniceşte-ne ca şi în viaţa de veci să

fim părtaşi veşnicei Împărăţii şi împreună cu tine cântare să-I aducem lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Apoi, se zic iarăşi:

Icosul 1

Pus-ai capăt năzuinţelor tale ca unul ce ai ajuns în cele din urmă la cele înalte, învrednicindu-te de Lumina care luminează acum pe toţi cei ce te laudă, Fanurie, şi descoperi pe cele ascunse ca şi cum ai fi de faţă, mucenice, pentru aceasta înconjurăm icoana ta cea cinstită cu înfricoşatele tale chinuri şi strigăm ţie:
Bucură-te, cel ce pentru Hristos ai pătimit;
Bucură-te, că de tiran ai fost chinuit;
Bucură-te, al lui Hristos ostaş neînfricat;
Bucură-te, că necredinţa o ai înfruntat;
Bucură-te, că ai dobândit cununa muceniciei;
Bucură-te, că eşti părtaş în Rai al bucuriei;
Bucură-te, că laolaltă cu îngerii eşti;
Bucură-te, pierzător de cete diavoleşti;
Bucură-te, luceafăr luminător al lumii;
Bucură-te, izvor nesecat al minunii;
Bucură-te, de biruinţă purtătorule;
Bucură-te, grabnic ajutătorule;
Bucură-te, Sfinte mare mucenice Fanurie, mare făcătorule de minuni!

Condac 1

Stâlp al lumii şi neînfricat ostaş al lui Hristos, te cunoaştem astăzi noi credincioşii pe tine, prea slăvite Fanurie mucenice, căci Hristos Dumnezeu, cel ce stă întru cele înalte, luceafăr luminos te-a arătat Bisericii Sale, ca să strigăm ţie: ***Bucură-te Sfinte mare mucenice Fanurie, mare făcătorule de minuni!***

Se zice această:

Rugăciune către Sfântul mucenic Fanurie

Către tine, Sfinte mucenice Fanurie, înălţându-ne gândurile, noi păcătoşii cu umilinţă şi cu căldură te rugăm: caută dintru înălţimea cea plină de slavă a cerurilor, unde, prin viaţa ta sfântă şi prin chinurile tale mucenicești pentru Hristos, ţi-ai dobândit sălăşluire veşnică, şi te milostiveşte de suferinţele, durerile, pătimirile, necazurile, amărăciunile şi strâmtorările noastre.

Şi te roagă cu îndrăzneala pe care ai agonisit-o, către Stăpânul tău ceresc şi Dumnezeul nostru, să ne ierte păcatele pe care cu ştiinţă şi cu neştiinţă, pururea, ca nişte robi nevrednici săvârşim, şi să nu se mânie pe noi până în sfârşit, pentru puţinătatea dragostei noastre faţă de El şi faţă de aproapele nostru; ci să fie pururea plin de milostivire faţă de noi şi să îndepărteze de la noi toată suferinţa şi durerea, toate patimile şi necazurile, toate amărăciunile şi strâmtorările, zidind în noi cuget curat, ca să ne putem rupe de viaţa noastră de păcat de până acum, şi privind la ceruri, să ne înflăcărăm de dorul de a deveni şi noi bine plăcuţi lui Dumnezeu.

Aşa, Sfinte mucenice Fanurie, fii povăţuitorul şi îndrumătorul nostru pe cărările cele necunoscute ale vieţii, pentru ca urmând pilda credinţei şi a dragostei tale faţă de Hristos, să ne învrednicim de darurile tale, pentru iubirea de oameni şi binecuvântarea Marelui nostru Dumnezeu; şi trecând dintru această viaţă pământească, să

ne bucurăm, laolaltă cu tine şi cu toţi cei bine plăcuţi din veac ai Domnului, de Împărăţia cea nesfârşită a cerurilor şi de partea celor drepţi, ca împreună cu toţi şi înconjuraţi de cereştii îngeri, să aducem slavă, cinste şi închinăciune lui Dumnezeu celui slăvit în Treime, în vecii vecilor. Amin!

Însemnări istorice - Minuni săvârşite de Sfântul Fanurie

Acest acatist s-a făcut după ce a căzut Constantinopolul sub stăpânirea turcilor. Cetatea era dărâmată, iar stăpânitorul turc avea nevoie de plăci de marmură mai mari, lucrătorii au căutat printre ruinele cetăţii şi au descoperit turla unei biserici.

Creştinii auzind acestea au făcut săpături, şi, pentru că trecuseră aproape 100 de ani de la dărâmare, n-au mai găsit între ruinele bisericii decât o icoană mare de lemn, care-l avea reprezentat în mijloc pe Sfântul Fanurie, iar împrejur erau zugrăvite muncile cu care îl chinuiseră păgânii. Icoana a fost luată şi i s-a făcut o bisericuţă mică. La această icoană se fac multe minuni şi tămăduiri.

***

Prima minune ***a făcut-o cu 3 diaconi care erau acuzaţi pe nedrept şi urma să li***

se taie capetele, aceştia, auzind de icoană că este aducătoare de milostenie, s-au dus şi au plâns înaintea icoanei, adormind în faţa ei.

Atunci li s-a arătat sfântul şi le-a zis: "Mergeţi cu pace că peste 3 zile mă voi duce la boier şi îi voi spune că sunteţi nevinovaţi, iar voi vă veţi înapoia la casele voastre."

După rugăciune s-au întors în temniţa, de unde plecaseră să se roage la icoană cu îngăduinţa temnicerului.

Şi cu adevărat a 3-a zi, în loc să li se taie capetele aşa cum fusese hotărât, stăpânitorul i-a slobozit, spunându-le că i s-a arătat un tânăr cu o figură de bătrân aspru, spunându-i că de nu-i va elibera pe nevinovaţi cu moarte va lovi casa acestuia.

***

De asemenea mai mulţi robi ai agarenilor aflând despre această icoană ajutătoare au fugit noaptea la rugăciune: Sfântul s-a arătat imediat stăpânilor robilor poruncindu-le să-i elibereze pe aceştia, dar pentru că ei n-au ascultat cele spuse lor li s-a arătat din nou sfântul şi i-a avertizat că dacă nu vor face cele poruncite se vor îmbolnăvi toţi ai casei lor.

Agarenii nici de această dată n-au ascultat şi nu i-au slobozit, deci li s-a arătat a treia oară sfântul în vis, zicându-le: "De nu veţi elibera robii, nu veţi mai vedea lumina zilei."

Trezindu-se a doua zi casnicii s-au lovit de lucrurile din casă, fiind complet orbi. Atunci şi-au chemat robii şi i-au trimis la sfântul să facă rugăciuni pentru ei şi le-au făgăduit că îi vor slobozi.

În timp ce robii se rugau în faţa icoanei, agarenii şi-au redobândit vederea şi su spus întregii cetăţi minunea făcută de Sfântul Fanurie.

După eliberarea robilor casa aceea cu toate rudeniile au cerut botezul şi s-au făcut creştini.

&&&

Mari şi nenumărate sunt minunile sfântului pe care le face cu cei care se roagă cu credinţă şi cu lacrimi la icoana sa.

Acatistul Sfântului mucenic Fanurie (al treilea acatist)

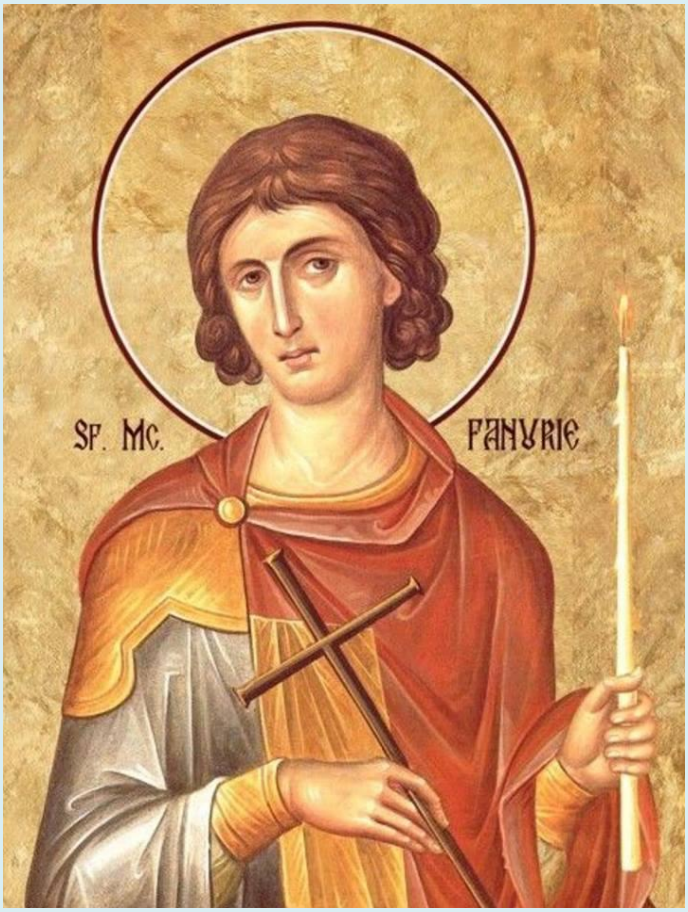

(versiunea Bisericii ruse)

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşlueşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Troparul: Ca pe o stea strălucitoare avându-te biserica pe tine minunate mucenice Fanurie, cu strălucire strigăm: ***Bucură-te, a părinţilor laudă!***

Condacul 1

Iubit de Hristos, făcătorule de minuni, grabnic ajutătorule şi rugătorul nostru cel bun, cuvioase părinte Fanurie, mărim pe Dumnezeu cel ce te-a sfinţit pe tine cu daruri sfinte şi ţie cele de laudă îţi aducem. Din toate nevoile şi necazurile miluieşte-ne pe noi cei ce-ţi strigăm: ***Bucură-te, Fanurie, mare făcător de minuni!***

Icosul 1

Făcătorul îngerilor şi al oamenilor, te-a ales pe tine de la început ca să prea slăveşti cu viaţa ta cea sfântă numele Sfintei Treimi. Lepădând purtarea de grijă a lumii ca o rază luminoasă a soarelui dreptăţii ai strălucit cu viaţa ta. Noi primind ale tale prea cinstite nevăzute moaşte cu smerenie şi cu bucurie îţi cântăm unele ca acestea:
Bucură-te, viaţă prea cucernică;

Bucură-te, stâlp cel tare al părinteştii credinţe;
Bucură-te, rugătorul cel tare al pustiei;
Bucură-te, îndreptătorul smereniei;
Bucură-te, mărirea cea sfântă a credincioşilor;
Bucură-te, ajutorul cel bun al păcătoşilor;
Bucură-te, sprijinitorul cel tare al suferinzilor;
Bucură-te, nădejdea cea lină a văduvelor;
Bucură-te, Fanurie, mare făcător de minuni!

Condacul 2

Văzându-te pe tine sămânţă sfântă şi aleasă, din pântecele maicii tale, Dumnezeu te-a sfinţit şi vrednic spre cele înalte te-a arătat. Iar tu, îndreptându-ţi viaţa spre calea sihăstrească neîncetat te rogi pentru a ta maică şi pentru toţi credincioşii cântând lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 2

Înţelegere îngerească ţi s-a dăruit Sfinte Fanurie, din tinereţea ta la cele înalte ai cugetat şi ai lăsat casa ta şi ai locuit în pustiu. Pentru acestea primeşte de la noi lauda:
Bucură-te, smerenie fericită;
Bucură-te, frumuseţea sfinţilor;
Bucură-te, că din tinereţe lui Hristos ai urmat;
Bucură-te, că firește de trup te-ai lepădat;
Bucură-te, cel ce până la moarte cu crucea Domnului ai biruit;
Bucură-te, cel ce numai lui Hristos ai slujit în tot felul şi în tot locul;
Bucură-te, că pe cele frumoase ale lumii, în nimic le-ai socotit;
Bucură-te, că pe cei ce aleargă la tine cu credinţă îi miluieşti;
Bucură-te, Fanurie, mare făcător de minuni!

Condacul 3

Spre tine nădăjduind pururea de multe boli sufleteşti şi trupeşti ne tămăduim cuvioase părinte Fanurie şi ne fereşti de boli, primejdii şi necazuri pe noi cei ce ne rugăm ţie cu lacrimi şi nădăjduim în tine. Şi de acum încolo ne ajută nouă celor ceţi cântăm: ***Aliluia!***

Icosul 3

Smerindu-ţi inima pentru greşelile maicii tale, ţi-ai închinat viaţa lui Hristos, iar prin rugăciunile tale, i-ai ajutat pe toţi cei ce aleargă la tine. De aceea şi noi îţi cântăm ţie astfel:
Bucură-te, cel ce deşertăciunile lumeşti le-ai lepădat;

Bucură-te, cel ce pentru mama ta toată viaţa te-ai rugat;
Bucură-te, că de Împărăţia cerească cu dorul inimii tale ai fost legat;
Bucură-te, că pe Hristos cu toată inima ta l-ai iubit;
Bucură-te, cel ce cu mintea şi cu inima te-ai întărit;
Bucură-te, înţelepte al înţelepţilor şi luminătorule;
Bucură-te, al iubiri cereşti binevoitorule, izvorul cel de viaţă purtător al pustiei;
Bucură-te, îndemnul care risipeşti mânia, al necazurilor sufleteşti tămăduitorule;
Bucură-te, Fanurie, mare făcător de minuni!

Condacul 4

Viforul ispitelor biruind, ai trecut toată calea cea strâmtă şi ai purtat jugul lui Hristos cu multă suferinţă, cu tăcere, cu priveghere de multe nopţi şi aşa ai ajuns la desăvârşire, apoi te-ai mutat la Domnul, unde împreună cu îngerii cânţi: ***Aliluia!***

Icosul 4

Auzind de viaţa ta cea sfântă cuvioase părinte Fanurie, toţi alergăm la tine cu credinţă şi căpătăm astfel ajutor, văduvele găsesc sprijin şi mângâiere, copii dragoste, iar bătrânii întărire. Pentru acestea şi noi dorind ale tale faceri de bine îţi cântăm:
Bucură-te, cel ce pe tine cu totul jertfă te-ai adus;
Bucură-te, vas sfânt al bunului Iisus;
Bucură-te, ostaşule al lui Hristos cel spre bine biruitor;
Bucură-te, cel ce pentru noi te rogi neîncetat înaintea Domnului;
Bucură-te, al cerului minune;
Bucură-te, mireasma prea dulce al crinului din pustiu;
Bucură-te, mângâietorule, al nostru al tuturor;
Bucură-te, Sfinte Fanurie, mare făcător de minuni!

Condacul 5

Risipeşti şi întorci în bine toate durerile şi necazurile celor ce se închină sfintei tale icoane, părinte Fanurie şi îţi aduc ţie spre sfinţire pâinea ta cea bine primită. De aceea cântăm: ***Aliluia!***

Icosul 5

Sărutând cu credinţă icoana ta cea strălucită Sfinte Fanurie, viaţă, putere şi fericire ni se dăruiesc nouă de la tine, cel ce l-ai purtat pe Hristos în suflet, viaţa tuturor. De aceea ne bucurăm şi-ţi cântăm:
Bucură-te, căci cu smerenia ta lui Hristos ai urmat;
Bucură-te, căci cu blândeţea ta ai îndepărtat duhul răutăţii;
Bucură-te, că pe mama ta prin rugăciunile tale o mântuieşti;
Bucură-te, că ajuţi şi sprijini pe toate maicile necăjite;

Bucură-te, că prin pâinea ta în ceruri ai ajuns;
Bucură-te, că pe Hristos ai urmat;
Bucură-te, căci cu lucirea numelui tău strălucit ai luminat;
Bucură-te, că pe tine pustiul te laudă neîncetat;
Bucură-te, Fanurie, mare făcător de minuni!

Condacul 6

Şi astăzi poporul cel bine credincios propovăduieşte luptele şi nevoinţele tale cu-vioase Fanurie, căci te-ai arătat odrasla cerească ce a dat roade duhovniceşti. De aceea şi noi strigăm: ***Aliluia!***

Icosul 6

Ai strălucit în lume ca un luceafăr şi întunericul neştiinţei l-ai risipit, iar cu lumina numelui tău pe mulţi i-ai adus din întuneric la mântuire. Pentru acestea ţi s-a dat de la Dumnezeu şi darul facerii de minuni, pe care revarsă-l şi asupra noastră a celor ce-ţi strigăm ţie:
Bucură-te, văzătorule de Dumnezeu laminate;
Bucură-te, de duh sfânt lăcaş prea înfrumuseţat;
Bucură-te, podoaba prea cuvioşilor;
Bucură-te, cel prin care credincioşii se mântuiesc;
Bucură-te, dumnezeiască mângâiere a bolnavilor;
Bucură-te, călduroasă haină a celor săraci;
Bucură-te, pâinea cea săţioasă a celor flămânzi;
Bucură-te, mântuirea cea lină a credincioşilor şi lumina celor ce umblă pe întu-neric;
Bucură-te, Fanurie, mare făcător de minuni!

Condacul 7

"***Doamne cercetează şi ascultă rugăciunile robilor tăi aflaţi în nevoi şi necazuri care nu au nici sprijin, nici mângâiere***" zice neîncetat cuviosul Fanurie, în prive-gherile sale. Iar noi cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 7

Slavă ţie Dumnezeul nostru, care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mângâiere ai ales vase cinstite, cum este Sfântul Fanurie căruia îi cântăm:
Bucură-te, păstorul nostru cel bun;
Bucură-te, părinte milostiv şi bun;
Bucură-te, doctor al patimilor grele;
Bucură-te, lumină a vieţii mele;
Bucură-te, ajutor al călătorilor cinstiţi;

Bucură-te, rugător al credincioşilor iubiţi;
Bucură-te, trandafir parfumat cu miresme de taină;
Bucură-te, crin strălucitor având cerească haină;
Bucură-te, Fanurie, mare făcător de minuni!

Condacul 8

Acestea cântându-ţi ne liniştim şi ne veselim că prin rugăciunile tale vom birui, iar minunile tale ne vor întări credinţa cea adevărată în Iisus Hristos, cel ce te-a proslăvit pe tine şi căruia îi cântăm: ***Aliluia!***

Icosul 8

Văzându-te pe tine vas ales al Duhului Sfânt, din locuri îndepărtate au alergat la tine mulţi credincioşi aflaţi în nevoi, necazuri şi boli şi au primit de la tine mângâiere. De aceea şi noi te slăvim şi îţi cântăm acestea:
Bucură-te, al nostru al celor ce te cinstim rugător spre mântuire;
Bucură-te, al bolilor şi suferinţelor tămăduitor;
Bucură-te, cel ce cu rugăciunea săgeţiile vrăjmaşului ai biruit;
Bucură-te, nestinsă lumină mai strălucită decât soarele;
Bucură-te, stâlpul cel drept al credincioşilor;
Bucură-te, ajutorul cel drept al celor păcătoşi spre mântuire;
Bucură-te, ajutor al neputinţelor noastre;
Bucură-te, îndurătorule;
Bucură-te, Fanurie, mare făcător de minuni!

Condacul 9

Toată firea şi cea îngerească şi cea omenească s-a minunat de viaţa ta Sfinte Fanurie, iar tu te-ai îmbrăcat în chipul smereniei celei mai adevărate şi i-ai cântat lui Dumnezeu totdeauna dulcea cântare: ***Aliluia!***

Icosul 9

Nici înţelepţii nu pot arăta puterea dragostei tale către Dumnezeu, căci ai miluit cu fapta, cu vorba şi cu rugăciunea dând hrană celor flămânzi, ajutor celor rătăciţi de la adevăr. Pentru toate acestea, auzi de la noi:
Bucură-te, că toţi cei ce aleargă la tine sunt primiţi ca fii;
Bucură-te, cel ce toate durerile noastre le ştii;
Bucură-te, că pentru dragostea ta cea sfântă te-ai învrednicit bucuriei din ceruri;
Bucură-te, că părinte iubit ne eşti;
Bucură-te, că spre tine se îndreaptă gândul nostru, al tuturor;
Bucură-te, în nevoi grabnic ajutător;
Bucură-te, arătătorule al minunilor celor de taină;

Bucură-te, Fanurie, mare făcător de minuni!

Condacul 10

Cuvioase părinte Fanurie, mântuieşte din toate nevoile pe toţi cei ce aleargă la tine cu credinţă şi îţi aduc pâinea cea bine primită în rugăciune şi cu inima smerită. Cu tine, cel ce ai îndrăznire către Dumnezeu împreună cântăm: ***Aliluia!***

Icosul 10

Zidurile păcatelor lumii acesteia cu smerenia şi cu rugăciunile tale fierbinţi le-ai sfărâmat cuvioase, numai pe Iisus iubind te-ai arătat nou apărător al celor năpăstuiţi şi doctor al bolnavilor, sprijinitor al văduvelor şi ajutor al celor ce-ţi cântă:
Bucură-te, cel ce pe suferinzi îi ajuţi;
Bucură-te, folositor al celor credincioşi;
Bucură-te, lumina care luminezi lumea;
Bucură-te, iubire care încălzeşti poporul;
Bucură-te, înger al vindecărilor;
Bucură-te, liman al celor necăjiţi cărora le luminezi ochii inimii;
Bucură-te, cel ce întuneci gândurile rele;
Bucură-te, Fanurie, mare făcător de minuni!

Condacul 11

Aducând PreaSfintei Treimi cântare întreit sfântă, cu toată voinţa ta Fanurie, te-ai arătat mare ostenitor spre Dumnezeu, întoarcerea celor rătăciţi de la adevăr, vindecarea celor bolnavi, alinarea tuturor. Văzând noi acestea strigăm împreună cu tine părinte Fanurie către Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 11

Şi după moarte te-ai arătat candelă luminoasă Fanurie, prin minunile tale pe care le-ai făcut celor ce aleargă la tine, cântând:
Bucură-te, cel ce cu viaţa ta ai luminat pe cei ce cred;
Bucură-te, dragostea lui Hristos şi întărirea celor neputincioşi;
Bucură-te, izvor nesecat al laudei cele sfinte;
Bucură-te, desfătarea celor negrăite şi minunate;
Bucură-te, hrană a celor flămânzi şi săraci;
Bucură-te, cel ce te rogi la Domnul pentru credinţă şi pace;
Bucură-te, că noi primim cu drag ale tale învăţături;
Bucură-te, că urmându-ţi viaţa ne mărturisim Domnului;
Bucură-te, Fanurie, mare făcător de minuni!

Condacul 12

Cunoaştem harul şi îndrăzneala ta către Dumnezeu, Fanurie de aceea vrem să te rogi pentru noi păcătoşii ca să ne mântuiască Dumnezeu căruia îi cântăm: ***Aliluia!***

Icosul 12

Ne luminăm noi credincioşii cu strălucirea ta Fanurie şi-ţi cântăm laude prea mărite, pentru ca tu să te rogi la Dumnezeu să ne păzească pe noi de tot necazul şi de toate nevoile. Auzi unele ca acestea:
Bucură-te, Fanurie, bunule părinte;
Bucură-te, doctor al sufletelor şi trupurilor noastre;
Bucură-te, că pe cei credincioşi i-ai miluit;
Bucură-te, că prin tine rugăciunile noastre sunt împlinite;
Bucură-te, că astfel sufletele noastre le faci fericite;
Bucură-te, că faţa Ziditorului o vezi cu bucurie;
Bucură-te, cel ce şi pe noi ne aduci la această vrednicie;
Bucură-te, Fanurie, mare făcător de minuni!

Condacul 13 (de 3 ori)

Prea luminate, multmilostive şi făcătorule de minuni Fanurie, primeşte mulţumirile noastre pentru ale tale faceri de bine şi nu înceta a ruga pe Dumnezeu, Domnul nostru Iisus Hristos, ca să aflăm mila lui în ziua judecăţii ca împreună cu tine să-i cântăm: ***Aliluia!***

Apoi, se zic iarăşi:

Icosul 1

Făcătorul îngerilor şi al oamenilor, te-a ales pe tine de la început ca să prea slăveşti cu viaţa ta cea sfântă numele Sfintei Treimi. Lepădând purtarea de grijă a lumii ca o rază luminoasă a soarelui dreptăţii ai strălucit cu viaţa ta. Noi primind ale tale prea cinstite nevăzute moaşte cu smerenie şi cu bucurie îţi cântăm unele ca acestea:
Bucură-te, viaţă prea cucernică;
Bucură-te, stâlp cel tare al părinteştii credinţe;
Bucură-te, rugătorul cel tare al pustiei;
Bucură-te, îndreptătorul smereniei;
Bucură-te, mărirea cea sfântă a credincioşilor;
Bucură-te, ajutorul cel bun al păcătoşilor;
Bucură-te, sprijinitorul cel tare al suferinzilor;
Bucură-te, nădejdea cea lină a văduvelor;
Bucură-te, Fanurie, mare făcător de minuni!

Condacul 1

Iubit de Hristos, făcătorule de minuni, grabnic ajutătorule şi rugătorul nostru cel bun, cuvioase părinte Fanurie, mărim pe Dumnezeu cel ce te-a sfinţit pe tine cu daruri sfinte şi ţie cele de laudă îţi aducem. Din toate nevoile şi necazurile miluieşte-ne pe noi cei ce-ţi strigăm: ***Bucură-te, Fanurie, mare făcător de minuni!***

Se zice această:

Rugăciune

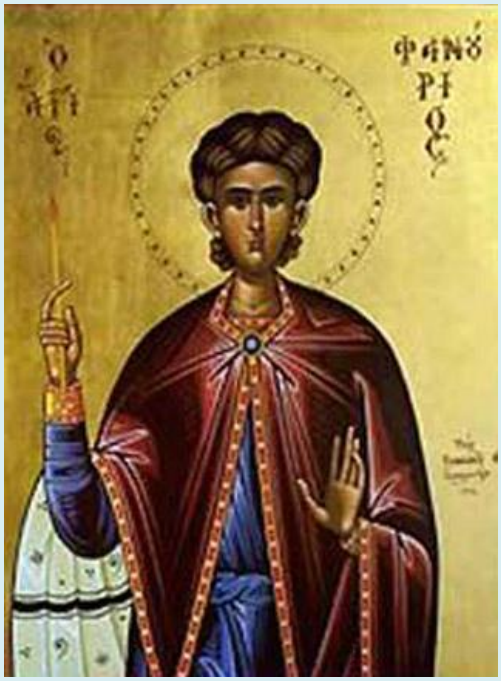

Prea bunule şi de Dumnezeu purtătorule Fanurie, făcătorule de minuni, al celor ce cu credinţă aleargă la tine, caută spre noi nevrednicii, necredincioşii şi păcătoşii din înălţimea din care Dumnezeu te-a rânduit şi auzi-ne pe noi cei ce cerem ajutor de la tine şi mare milă.

Apleacă-te spre noi şi ne ajută nouă tuturor după credinţa noastră şi roagă-te lui Dumnezeu să ne mântuiască pe noi Sfinte Fanurie. Vezi-ne pe noi cei ce cu credinţă îngenunchiem înaintea ta creşte-i pe copii, întăreşte-i pe părinţi, ajută-le pe văduve, tămăduieşte-i pe bolnavi, iar pe mine ajută-mă să.....şi izbăveşte-ne şi ne uşurează de toate nevoile şi încercările ce vin asupra noastră.

Ne punem nădejdea în tine prea bunule Fanurie să ne fii nouă milostiv şi îndreptător către mântuire ca prin tine să-l slăvim pe Domnul nostru Iisus Hristos şi pe toate puterile cereşti acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Mântuieşte-o Doamne pe maica Sfântului Fanurie şi ajută-mi şi mie păcătosului (-oasei).

Şi se face ***Otpustul:*** Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu pentru rugăciunile Sfântului Fanurie miluieşte-ne pe noi. Amin

Paraclisul Sfântului mucenic Fanurie

Acest paraclis se face la vreme de nevoi şi ispită

Preotul face obişnuitul început: Binecuvântat este Dumnezeul nostru... Apoi:

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluieşte (de 3 ori),

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

[Dacă este preot de faţă, zice: Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.]

Doamne, miluieşte! *(de 12 ori)*

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Veniţi să ne închinăm la Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la Hristos Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la însuşi Hristos Împăratul şi Dumnezeul nostru.

Apoi:

Psalmul 142

1. Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta.
2. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta.
3. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri.
4. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu.
5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit.

6. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoşat.
7. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt.
8. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu.
9. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne.
10. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii.
11. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu.
12. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă. Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului. (de 3 ori), *apoi:*

Apoi **troparele** acestea, glasul al 4-lea:

Către dreptul ostaş al lui Hristos, biruitor în lupte, vrednicule mucenice Fanurie, laude aducem noi credincioşii şi-i strigăm - prea mărite, nu înceta a te milostivi către Preaînduratul Hristos, pentru noi cei ce nădăjduim în harul tău, mare mucenice, nou luminător al credinţei. (de două ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Nici odinioară nu vom tăcea noi nevrednicii, a vesti puterile tale, Născătoare de Dumnezeu, că de nu ai fi stătut tu rugându-te pentru noi, cine ne-ar fi izbăvit dintru atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu mântuieşti pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Psalmul 50
1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.

7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Cântarea 1-a

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat şi din răutatea egiptenilor scăpând, israeliteanul a strigat: Izbăvitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Stih: ***Sfinte mucenice Fanurie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fanurie, noule mucenic, sfinţitor al creştinilor din toată biserica, sfinţeşte pe cei ce cu cinste laudă pătimirile tale.

Stih: ***Sfinte mucenice Fanurie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Sfinţeşti, totdeauna, pe cei ce cu evlavie, Sfinte Fanurie, ostaşule nebiruit al lui Hristos, aleargă la ajutorul tău, izbăvindu-i de rele şi de nevoi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Arată-ne izbăvitori din patimi, pe noi cei ce te lăudăm, ca pe un biruitor, Fanurie şi dăruieşte-ne biruinţă în luptele împotriva necredincioşilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Caută cu milostivire către cei credincioşi, omorând patimile cele ucigătoare de suflet şi trup, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ceea ce eşti neîntinată şi ai nemărginită cinste.

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, cela ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc şi ai zidit Biserica Ta, Tu pe mine mă întăreşte întru dragostea Ta, că Tu eşti marginea doririlor şi credincioşilor întărire, Unule, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte mucenice Fanurie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu rugăciuni şi credinţă ne închinăm, sfintei tale icoane, mare mucenice Fanurie, care ţii în mâna ta lumânarea aprinsă a curatei credinţe către Dumnezeu.

Stih: ***Sfinte mucenice Fanurie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Tămăduieşte mucenice Fanurie pe cei ce fierbinte vin la ajutorul tău, învrednicindu-i cercetării tale sfinte dăruindu-le sănătate şi izbăvire din cursele celui rău.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Te rugăm sfinte, rănile sufleteşti, foarte vătămătoare pentru mântuire, vindecă-le cu neîncetatele tale rugăciuni către Domnul, doctorule fără de arginţi Fanurie.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Maică prea curată, a Cuvântului lui Dumnezeu, milostiveşte-te întotdeauna spre cei ce aleargă sub acoperământul tău cel dumnezeiesc, învrednicindu-i de tămăduire Născătoare de Dumnezeu.

Următoarele **stihiri** se zic după Cântările a 3-a şi a 6-a:

Luminătorule al cărărilor vieţii, Sfinte mare mucenice Fanurie, arată calea spre mântuire robilor tăi ca să nu piardă Ierusalimul cel Ceresc prin călcarea poruncilor.

Caută cu milostivire, cu totul lăudată Născătoare de Dumnezeu, la necazul cel cumplit al trupului meu şi vindecă durerea sufletului meu.

[Preotul rosteşte ectenia: Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule... la care pomeneşte pe cei pentru care se face paraclisul: Doamne miluieşte (de 12 ori). Apoi preotul zice ecfonisul: Că milostiv şi iubitor de oameni...]

Şi îndată **Sedealna**, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând de tot necazul ne izbăvim, de Dumnezeu Născătoare.

Ca dar având pe Hristos, luminătorule aprinde focul pocăinţei noastre, prea mărite mucenice Fanurie şi îndepărtează întunericul de la cei ce aleargă cu credinţă la tine ca la un mijlocitor către Creatorul lumii.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne, taina rânduielii Tale, înţeles-am lucrurile Tale şi am prea slăvit Dumnezeirea Ta.

Stih: ***Sfinte mucenice Fanurie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Viaţa ţi-a fost cunoscută de credincioşi prin aflarea icoanei tale în Rhodos, Sfinte mucenice Fanurie, milostivindu-Se Hristos spre noi pentru a cunoaşte harul tău.

Stih: ***Sfinte mucenice Fanurie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Împarţi har vindecător tuturor celor ce-ţi strigă ţie: Bucură-te, mucenice Fanurie, izvor nesecat de minuni!

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Râuri de sânge din trupul tău izvorând, ţi-ai desăvârşit sufletul tău prin pătimirea ta, Sfinte Fanurie, pentru aceasta curăţeşte necurăţia sufletelor noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Credincioşilor adăpost te-ai arătat Născătoare de Dumnezeu, acoperă pe toţi cei ce cred în tine, cu sfânt omoforul tău

Cântarea a 5-a

Irmos: Luminează-ne pe noi, Doamne, cu poruncile Tale şi cu braţul Tău cel înalt. Pacea Ta dă-ne-o nouă, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte mucenice Fanurie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cântări de laudă îţi aducem ţie Sfinte Fanurie, văzându-te încununat cu pătimirile tale, pe care vitejeşte le-ai răbdat cu har de la Hristos, ajută-ne şi pe noi în lupta de fiecare zi.

Stih: ***Sfinte mucenice Fanurie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind aruncat în cuptorul de foc, tu Sfinte Fanurie ai stins credinţa în idoli, pecete curată a credinţei adevărate făcându-te, pentru aceasta prin tine a fost prea mărit Hristos.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Mare ajutător al celor ce vieţuiesc în smerenie, risipeşte neputinţele trupurilor noastre, Fanurie, cel ce mângâi pe toţi cu ale tale mari minuni.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Umple de bucurie şi alinare inimile celor ce aleargă la tine, Născătoare de Dumnezeu având mijlocitor pe făcătorul de minuni Fanurie, mântuind din primejdii pe robii tăi.

Cântarea a 6-a

Irmos: Rugăciunea mea voi înălţa către Domnul şi Lui voi spune necazurile mele, că s-a umplut sufletul meu de răutăţi şi viaţa mea de iad s-a apropiat, ci ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă!

Stih: ***Sfinte mucenice Fanurie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Prea mărite mucenice Fanurie, fiind ars cu cărbuni aprinşi, gura ta nu a încetat a învăţa legile creştineşti, te rugăm să fi mijlocitor pentru sufletele noastre spre a aduce cu tine cântări de laudă lui Dumnezeu.

Stih: ***Sfinte mucenice Fanurie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fanurie, apărător al credinţei şi mare făcător de minuni, pentru dragostea de Hristos dăruieşte celor ce se roagă ţie, tămăduire bolilor şi roua răcoritoare celor ce pătimesc.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ajutător tare al dreptmăritorilor creştini, Sfinte Fanurie, având nădejdea lor către tine nu deznădăjduiesc în ispite, astfel fiind încununaţi cu daruri de la Domnul prin mijlocirea ta.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tămăduieşte Fecioară neputinţele sufletelor noastre şi durerile trupurilor noastre, ca o Maică, nu întoarce faţa ta de la izvorul lacrimilor noastre.

Următoarele **stihiri** se zic după Cântările a 3-a şi a 6-a:

Luminătorule al cărărilor vieţii, Sfinte mare mucenice Fanurie, arată calea spre mântuire robilor tăi ca să nu piardă Ierusalimul cel Ceresc prin călcarea poruncilor.

Caută cu milostivire, cu totul lăudată Născătoare de Dumnezeu, la necazul cel cumplit al trupului meu şi vindecă durerea sufletului meu.

[Preotul pomeneşte pe cei pentru care se face paraclisul, după cum s-a arătat după Cântarea a 3-a. Apoi ecfonisul: Că S-a binecuvântat numele Tău...]

Şi **condacul**, glasul al 6-lea: Mare mucenice Fanurie, puternice primeşte rugăciunile celor ce aleargă cu evlavie spre ajutorul tău, dăruind sănătate sufletească şi trupească.

Prochimen, glasul al 4-lea: Minunat este Dumnezeu întru Sfinţii Săi.

Stih: Dumnezeul cel prea slăvit în sfatul sfinţilor, mare şi înfricoşător este peste cei dimprejurul Lui.

Diaconul: Şi ca să ne învrednicim noi a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeul nostru să-L rugăm.

Strana: Doamne miluieşte (de 3 ori).
Diaconul: Înţelepciune, drepţi, să ascultăm Sfânta Evanghelie.
Preotul: Pace tuturor!
Strana: Şi Duhului tău.
Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Ioan (XV, 17-27,XVI, 1-2), citire:

Din **Sfânta Evanghelie de la Ioan** citire

Ioan: XV, 17-27, XVI, 1-2

Zis-a Domnul:
17. Aceasta vă poruncesc: să vă iubiţi unul pe altul.
18. Dacă vă urăşte pe voi lumea, să ştiţi că pe Mine mai înainte decât pe voi M-a urât.
19. Dacă aţi fi din lume, lumea ar iubi ce este al său; dar pentru că nu sunteţi din lume, ci Eu v-am ales pe voi din lume, de aceea lumea vă urăşte.
20. Aduceţi-vă aminte de cuvântul pe care vi l-am spus: Nu este sluga mai mare decât stăpânul său. Dacă M-au prigonit pe Mine, şi pe voi vă vor prigoni; dacă au păzit cuvântul Meu, şi pe al vostru îl vor păzi.
21. Iar toate acestea le vor face vouă din cauza numelui Meu, fiindcă ei nu cunosc pe Cel ce M-a trimis.
22. De n-aş fi venit şi nu le-aş fi vorbit, păcat nu ar avea; dar acum n-au cuvânt de dezvinovăţire pentru păcatul lor.
23. Cel ce Mă urăşte pe Mine, urăşte şi pe Tatăl Meu.
24. De nu aş fi făcut între ei lucruri pe care nimeni altul nu le-a făcut păcat nu ar avea; dar acum M-au şi văzut şi M-au urât şi pe Mine şi pe Tatăl Meu.
25. Dar (aceasta), ca să se împlinească cuvântul cel scris în Legea lor: "M-au urât pe nedrept".
26. Iar când va veni Mângâietorul, pe care Eu Îl voi trimite vouă de la Tatăl, Duhul Adevărului, care de la Tatăl purcede, Acela va mărturisi despre Mine.
27. Şi voi mărturisiţi, pentru că de la început sunteţi cu Mine.
1. Acestea vi le-am spus, ca să nu vă smintiţi.
2. Vă vor scoate pe voi din sinagogi; dar vine ceasul când tot cel ce vă va ucide să creadă că aduce închinare lui Dumnezeu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. glasul al 2-lea

Pentru rugăciunile mucenicului Tău Fanurie, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, Doamne Iisuse Hristoase, curăţeşte mulţimea greşalelor noastre.

Stih: ***Miluieşte-ne Dumnezeule după marea mila Ta, şi după mulţimea îndurărilor Tale, curăţeşte fărădelegile noastre.***

Şi **stihirile** acestea, glasul al 6-lea: Încununate şi prea mărite ostaş al Domnului ajutător în necazuri şi supărări mijloceşte spre rugăciunile noastre şi împlineşte cererile noastre, Sfinte Fanurie, lumina nou luminătoare a sfintei credinţe, care ne ajuţi să fim sub sfintele raze ale acoperământului tău şi asculţi pe credincioşii care strigă: mare biruitorule în lupte fii pază şi acoperământ neîncetat celor ce aleargă la tine.

[Preotul zice: Mântuieşte, Dumnezeule, poporul tău, şi binecuvântează moştenirea Ta. Cercetează lumea Ta cu milă şi cu îndurări. Înalţă fruntea drept-slăvitorilor creştini şi trimite peste toţi milele Tale cele bogate. Pentru rugăciunile prea curatei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei şi pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci; cu folosinţele cinstitelor cereşti puteri celor fără de trup; pentru rugăciunile cinstitului, slăvitului proroc, Înaintemergătorului şi Botezătorului Ioan; cu ale Sfinţilor, slăviţilor şi întru tot lăudaţilor apostoli; cu ale celor între sfinţi părinţilor noştri, mari dascăli ai lumii şi ierarhi Vasile cel mare, Grigorie de Dumnezeu, cuvântătorul şi Ioan Gură de Aur; Atanasie, Chiril şi Ioan cel milostiv, patriarhii Alexandriei, Nifon patriarhul Constantinopolului, Nicolae al Mirelor Lichiei, Spiridon al Trimitundei, Calinic de la Cernica, Iorest şi Sava, Nectarie al Pentapolei şi Dionisie al Eghinei, şi ale tuturor sfinţilor sfinţiţilor ierarhi; cu ale Sfinţilor marilor mucenici Gheorghe purtătorul de biruinţă, Dimitrie izvorâtorul de mir, Theodor Tiron, Theodor Stratilat, Artemie, Mina şi Ioan cel nou, ale sfinţilor sfinţiţilor mucenici Haralambie, Elefterie şi Antim Ivireanul, ale Sfinţilor mucenici Serghie şi Vah, Ioan Valahul şi Oprea, ale Sfinţilor mucenici Brâncoveni: Constantin voievod şi fiii săi Constantin, Ştefan, Radu, Matei şi Ianache sfetnicul, şi ale tuturor sfinţilor, bunilor biruitori mucenici; ale Sfintei muceniţe Filotheia; ale prea cuvioşilor şi de Dumnezeu purtători părinţilor noştri Grigorie Decapolitul, Nicodim cel sfinţit, Dimitrie cel nou, Visarion şi Sofronie, Paisie de la Neamţ, Daniil sihastrul, Ioan Hozevitul, Siluan Athonitul, şi ale tuturor prea cuvioşilor părinţi; ale prea cuvioaselor maici Parascheva şi Teodora; ale dreptcredinciosului voievod Ştefan cel mare şi sfânt; ale Sfinţilor şi drepţilor dumnezeieşti părinţi Ioachim şi Ana; ale sfântului (N) a cărui pomenire o săvârşim astăzi; şi pentru ale tuturor sfinţilor, rugămu-Te, mult-

Milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoşii, care ne rugăm Ţie, şi ne miluieşte pe noi.

Doamne miluieşte (de 12 ori), apoi ecfonisul: Cu mila şi cu îndurările şi iubirea Ta de oameni...]

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii cei ce au mers din Iudeea în Babilon oarecând, cu credinţa Treimii văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri!

Stih: ***Sfinte mucenice Fanurie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Binefăcătorule mucenice, cu harul tău ai mântuit pe cei trei preoţi din mâinile urmaşilor lui Agar, de aceea mântuieşte-ne şi pe noi din mâinile răufăcătorilor.

Stih: ***Sfinte mucenice Fanurie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

În obştea Domnului, curajos ostaş te-ai arătat, slăvite Fanurie, nenumărate chinuri cu tărie răbdând, cu cinste roagă pe Hristos să ne întărească pe noi împotiva unel-tirii celui rău şi să biruim.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ajută pe rugătorii tăi mucenice Fanurie, grăbeşte în timpul tristeţii noastre, tu care pentru dragostea de Dumnezeu nenumărate încercări şi tristeţi ai îndurat, arată pretutindeni minunile tale.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Cerească mângâiere, ne dăruieşti prin mijlocirile către Unul Născut Fiul Tău, Maică prea curată, nu ne uita pe noi cei ce strigăm către tine, arată-ne locuitori ai cerului şi moştenitori ai Raiului.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul Ceresc, pe care îl laudă Oştile Îngereşti, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte mucenice Fanurie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Arată-ne această zi fără de păcat nouă celor ce cu umilinţă te lăudăm şi din necazuri ne izbăveşte, miluind Sfinte Fanurie pe toţi robii tăi.

Stih: ***Sfinte mucenice Fanurie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Vindecă-ne sufletele şi trupurile cu rugăciunile tale mucenice Fanurie, căci noi singuri nădăjduim în puterea ta de vindecare.

Binecuvântăm pe Tatăl, şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Spre calea mântuirii, care este calea lui Hristos, îndreaptează-ne pe noi cei ce ne închinăm şi te lăudăm, dătătorule de bucurie, Fanurie prea fericite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Înveredniceşte pe cei ce te laudă, prea binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, de frumuseţea arătării Fiului tău.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu, te mărturisim pe tine Fecioară curată, noi cei izbăviţi prin tine, slăvindu-te cu cetele fără de trup.

Stih: ***Sfinte mucenice Fanurie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Nu înceta să cercetezi pe cei ce aleargă la tine, mare mucenice Fanurie, prea mărite, lăudând ei cu credinţă chinurile tale.

Stih: ***Sfinte mucenice Fanurie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Îndreptează pe cei ce cad în ispită, îmbrăţişează-i cu dragostea ta sfinte, şi în viaţa viitoare să le rămâi aproape.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Vindecări dăruieşti celor bolnavi, izvorâtorule de dar, ca un doctor fără de arginţi, sfinte al lui Hristos.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Bucurie dăruieşti credincioşilor, milostivă Maică, împreună cu Sfântul Fanurie, celor neajutoraţi totdeauna grabnic ajutor dăruindu-le.

Apoi: ***Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.***

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluieşte (de 3 ori),

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

[Dacă este preot de faţă, zice: Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.]

Apoi **troparele** acestea, glasul al 6-lea:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

[Preotul zice ectenia:

Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila ta, rugămu-ne Ţie, auzi-ne şi ne miluieşte.

Strana: Doamne miluieşte (de 3 ori)

Încă ne rugăm pentru mila, viaţa, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, lăsarea şi iertarea păcatelor, buna sporire şi chivernisire a robilor lui Dumnezeu (N) şi pentru ca să li se ierte lor toată greşeala cea de voie şi cea fără de voie.

Strana: Doamne miluieşte (de 3 ori)

Încă ne rugăm ca să fie păzit sfânt locaşul acesta, ţara aceasta, oraşul acesta şi toate oraşele şi satele, de boală, de foamete, de cutremur, de potop, de foc, de sabie, de venirea altor neamuri asupra noastră şi de războiul cel dintre noi; pentru ca milostiv, blând şi lesne iertător să ne fie nouă Bunul şi Iubitorul de oameni Dumnezeul nostru, şi să-şi întoarcă toată mânia care se porneşte asupra noastră, să ne izbăvească pe noi de îngrozirea Lui cea dreaptă, care este asupra noastră, şi să ne miluiască pe noi.

Strana: Doamne miluieşte (de 40 de ori)

Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului şi a celor ce sunt pe mare departe, şi, Milostive, milostiv fii nouă, Stăpâne, pentru păcatele noastre, şi ne miluieşte pe noi.

Strana: Doamne miluieşte (de 3 ori), iar preotul zice ecfonisul: Că milostiv şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti, şi Ţie slavă înălţăm: Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Înţelepciune.

Strana: Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii şi mai slăvită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Slavă Ţie, Hristoase, Dumnezeul nostru, nădejdea noastră, slavă ţie.

Strana: Slava Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin. Doamne miluieşte (de 3 ori). Părinte, binecuvântează.

Şi preotul zice otpustul:

Hristos adevăratul Dumnezeul nostru, pentru rugăciunile prea curatei Maicii Sale, cu puterea cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci, cu folosinţele cinstitelor cereştilor netrupeşti puteri, cu rugăciunile cinstitului măritului prooroc, înainte mergătorului şi botezătorului Ioan, ale sfinţilor slăviţilor întru tot lăudaţilor apostoli, ale Sfântului ierarh Nicolae făcătorul de minuni, ale sfinţilor mari mucenici Dimitrie izvorâtorul de mir, Gheorghe purtătorul de biruinţă şi Artemie, ale prea cuvioasei maicii noastre Parascheva, cu ale sfinţilor drepţilor dumnezeieşti părinţi Ioachim şi Ana, şi pentru ale tuturor sfinţilor, să ne miluiască şi să ne mântuiască pe noi ca un bun şi iubitor de oameni.

Strana: Amin.]

Stăpână, Stăpână, primeşte rugăciunile nevrednicilor robilor tăi, şi ne izbăveşte pe noi din toată nevoia şi necazul.

Toată nădejdea noastră spre tine o punem, Maică lui Dumnezeu, păzeşte-ne pe noi sub sfânt acoperământul tău.

Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin.

Sursa:

https://doxologia.ro/ceaslov/paraclise/paraclisul-sfantului-mucenic-fanurie

https://m.moam.info/paraclisul-sfantului-fanurie-sfantul-fanurie-gruiu_59f05fb91723dd6b7419bbc3.html

Imnografie

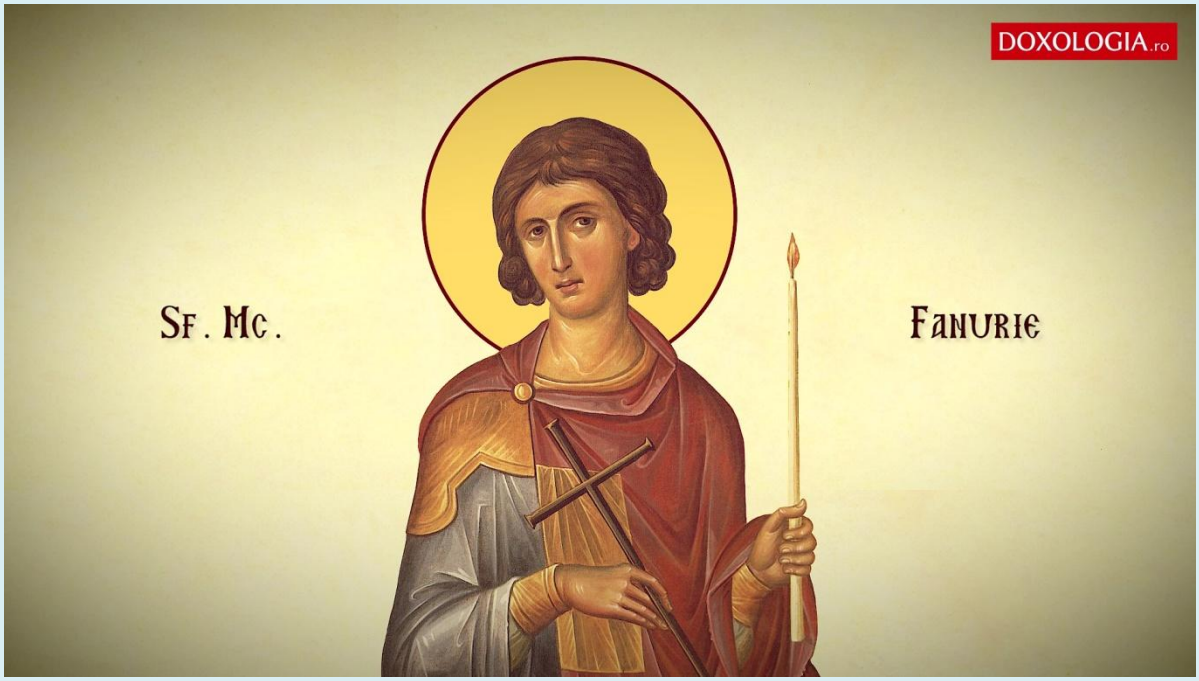

Troparul Sfântului mucenic Fanurie: Pe lauda celor din Rodos şi slava mucenicilor pe cel ce luminează pe cei credincioşi cu razele dumnezeieştilor minuni pe Fanurie să-l cinstim credincioşii ca pe un mare nevoitor al Mântuitorului, că izvorăşte tot harul celor ce din suflet strigă către el. Slavă lui Hristos celui ce te-a slăvit; slavă Celui ce te-a arătat minunat; slavă Celui ce lucrează prin tine tămăduiri tuturor.

Alt **tropar** al Sfântului mucenic Fanurie: Ca o stea ai răsărit în Biserica lui Hristos şi pe toţi i-ai luminat, în chip minunat arătându-te, slăvite Fanurie. Pentru aceasta izvorăşte harul minunilor tale celor ce îţi laudă mucenice nevoinţele, rugându-te Domnului pentru sufletele noastre.

Condac al Sfântului mucenic Fanurie: Ai izbăvit pe preoţi din robia celui fără de Dumnezeu şi le-ai dezlegat legăturile cu dumnezeiască putere, cugetătorule de Dumnezeu ai ruşinat cu cuget curat a tiranilor îndrăznire ai veselit Cetele îngereşti mare mucenice. Pentru aceasta te cinstim dumnezeiescule ostaş Fanurie, slăvite.

(Video) Troparul Sfântului mucenic Fanurie - Interpret: Otilia Simeria:
https://doxologia.ro/tropare/video-sfantul-mucenic-fanurie-tropar

Sfântul Fanurie - viaţa şi pătimirea

Viaţa

Prolog

Sfântul, nu se ştie când s-a dus spre Domnul, căci nu se ştie când i s-a tăiat capul şi nici numele cetăţii nu s-a reţinut.

În anul 1500 d.Hr. nişte păstori păşteau turmele în valea unor munţi prăpăstioşi, în tot acest timp, vârful celei mai grozave râpi era luminat de o lumină care nu s-a stins tot timpul. Când păstorii şi-au făcut bani suficienţi, s-au gândit să se întoarcă la casele lor, din mare depărtare fiind fiecare, dintre cei mai curajoşi, bănuind că în vârful acelui munte era o comoară, s-au legat cu frânghii groase şi ceilalţi i-au ajutat şi s-au suit la acea înălţime. ***Era acolo o peşteră, în care erau sfintele moaşte, şi ardea o făclie mare, aceea pe care o văzuseră tot timpul păstorii, iar pe***

pieptul sfintelor moaşte era o piele de dobitoc pe care era scris cu ceva tare toată viaţa Sfântului mare mucenic Fanurie *pe care o redăm mai jos.*

Copilăria şi mama

În cetatea părinţilor acestui sfânt era un mare negustor - tatăl acestui sfânt - cel mai bogat din acele locuri, care avea 13 băieţi dintre care cel mai mare era Fanurie, care avea atunci 12 ani.

Şi cum era obiceiul locului, acesta urma filosofia; era blând, silitor la carte, foarte milostiv, dar era păgân ca şi întreaga lui familie. Mama lui era bună şi frumoasă, avea tot ce-i trebuie, dar nu voia să ştie despre treburile şi averea soţului ei. Într-o zi, înapoindu-se cu mulţi bani şi lucruri, soţul ei a fost atacat, ucis şi jefuit, iar datornicii îndată ce au auzit aceasta, deşi ei aveau de dat, au venit să ceară ce nu li se cuvenea. Astfel, în scurt timp, mama lui a rămas săracă, locuind într-o bucătărie, dar şi acolo ea era năpăstuită, fără nici un mijloc de a se hrăni cu cei 13 copii.

Într-o zi Fanurie a povestit de mama sa unui copil, că mama sa era o sfântă pentru că toată ziua plânge şi se roagă, dar că ei, copiii, au mâncare şi sunt îngrijiţi, însă nu ştie de ce mama lui se îmbracă în haine tot mai sărăcăcioase. Ei, copiii nu o supărau, dar ea plângea toată ziua. Atunci prietenul său i-a spus următoarele: "Bine, bine, păzeşte tu pe mama ta într-o seară şi să-mi spui mie a doua zi când ne vom vedea la şcoală dacă e sfântă sau nu."

Atunci copilul Fanurie a pândit-o şi seara după ce mama sa le-a dat să mănânce şi i-a culcat pe toţi, fiind sigură că toţi copiii ei dorm, şi-a spălat faţa, s-a uns cu aromate, şi-a pus vălul şi haine scumpe cum nu mai văzuse niciodată Sfântul Fanurie şi a plecat. Copilul a urmărit-o şi a văzut-o că a intrat într-un local de noapte, de petrecere, unde majoritatea oamenilor din local erau beţi. Mama lui juca în acest local şi avea primul număr; în timpul jocului cânta plângând, căci n-ar fi vrut copiii să afle prin ce sacrificii le câştigă hrana de toate zilele, ca să fie cu ei. Iar oamenii din local o credeau beată şi în această stare în care se afla era mai mult decât frumoasă. Atunci Fanurie s-a apropiat de tribună şi a strigat o dată tare: "Mamă!" La glasul copilului, mama, de groază şi de durere că a fost descoperită de fiul ei cel mai mare, a căzut jos. Plecând din local, Fanurie a părăsit cetatea şi s-a dus la malul unei ape mari, care curgea în apropierea acelei cetăţii - nu cu puţine greutăţi, căci îşi zdrobise picioarele de pietre în fuga lui disperată.

Botezul şi pustia

La malul apei, a văzut nişte păstori care voiau să treacă pe celălalt mal cu o corabie. El i-a rugat atunci să-l treacă şi pe el dincolo. Păstorii plecând în ale lor, Fanurie a rămas singur pe ţărm. ***În acea pustietate sălăşluia un pustnic bătrân care de 65 de ani nu mai văzuse chip omenesc, fiind foarte îmbunătăţit şi plăcut Domnului, care dându-i un toiag Domnul, i-a zis: "Du-te repede la malul apei şi ia de acolo pe plăcutul Domnului Dumnezeu Fanurie, ca fiind ales de Domnul, să fie ajutător celor în nevoi."*** *Deşi de la chilia Sfântului şi până la malul apei era cale de trei zile, având de coborât un munte foarte aspru - prin puterea lui Dumnezeu - Sfântul a ajuns lângă Fanurie, după o oră şi a spus copilului: "Vino la mine Fanurie!"* ***Iar copilul auzind numele său a răspuns: "Au tu ai cunoscut pe tatăl meu?" Apoi a mai zis aşa: "Dacă ai fi cunoscut tu pe mama mea; mai bine aş fi rămas aici să mă mănânce fiarele sălbatice".*** *Sfântul mirându-se întru sine, a tăcut. Şi iarăşi, prin minune, au suit muntele cel cumplit într-un ceas, drum care cu piciorul nu se putea face decât în opt zile, fiind foarte stâncos şi prăpăstios.*

Aici, în peştera sfântului celui bătrân, a trebuit să se lupte cu asprimea firii lui Fanurie, ca să-l facă creştin şi totodată, ca să-l facă să ierte pe mama sa. După botezare, Fanurie a fost slobozit să se ducă în cetate ca să ia iertăciune de la mama sa şi să vadă cum este situaţia fraţilor săi. Dar, înapoindu-se în cetate, a aflat că mama lui nu căzuse leşinată, ci chiar moartă în acea noapte, iar fraţii săi, după ce a fost îngropată ea, s-au împărţit între neamuri, fără să ştie unde se găseşte fiecare. Fanurie s-a întors înapoi în pustie, nemaiavând nici o legătură cu cele lumeşti.

Şi atât a sporit în cele duhovniceşti după aceea, întrecând chiar pe acel sihastru cu post şi rugăciuni, şi era atât de milostiv, că făcând şi lucrând ogoarele, alerga adunându-le şi hrănea pe drumeţi, aducând pe spatele său şi apă de băut. Hrana lui, la început, timp de trei ani, a fost din trei în trei zile, mâncând atâta pâine muiată cât lua cu două degete dintr-o sticlă, stăpânindu-se mult, a nu lua nici apă, iar după aceea, a început a mânca, numai sâmbăta şi atunci destul de puţin.

El se împărtăşea des cu Dumnezeieştile Taine, cerceta pustnicii din acea pustie, şi se ostenea mult, pentru a căra cu mâinile atât rădăcini pentru hrană, cât şi să scoată pietre, de pe prea puţinul pământ din preajma chiliei lor pustniceşti - semănând puţine legume şi cine va putea spune privegherile lui de toată noaptea, arşiţa şi gerul, căci coliba lui fiind dincolo de munte, nu avea acoperiş, cerând Domnului Dumnezeu, ca prin această răbdare, să-i dea şi lui, dincolo de moarte, un acoperiş în cerul Său cel dumnezeiesc.

Şi atâta milostenie avea, încât şi pe fiarele care se atacau între ele, le împăca, îngrijindu-le, dacă erau rănite şi aranjându-le culcuşuri bune, că nu de puţine ori, l-a găsit părintele lui (pustnicul), culcat alături de vreun şarpe mare, care în timpul somnului lui Fanurie îl păzea în gura vizuinei ca să nu-l atace vreo altă fiară.

De asemenea, el avea darul, ca cei ce sunt atacaţi de multe fiare de prin pustietăţi, să le certe pe ele şi să le poruncească lor a se sălăşlui mai departe într-o prăpastie şi să nu mai supere pe vreun om, încât şi fiarele cele mai de temut, când erau atacate de om sau de altă fiară mai puternică, deşi nu aveau grai, întorceau ochii spre coliba lui Fanurie şi îndată erau scăpate. ***Deci s-a făcut iubit de toate pustiile, din împrejurimi şi mai departe, iară toţi locuitorii pustiului mulţumeau lui Dumnezeu că le-a trimis lor pe acel tânăr prea îmbunătăţit, care şi fiarele le îmblânzeşte şi pe oameni îi tămăduieşte.***

Minuni şi vindecări în prima cetate

Era în apropierea acelei pustii, o cetate mare şi frumoasă, cu oameni foarte înrăutăţiţi şi plini de boli şi lucruri necurate. ***La rugăciunea celor buni, a fost chemat să se ducă şi să ajute în neputinţe şi în boli Sfântul, deşi nu voia să părăsească pustia, totuşi pentru locurile celor nevoiaşi şi pentru rugămintea cuvioşilor pustnici de a-i milui, de a-i mângâia şi de a-i tămădui, s-a supus şi s-a dus în acea cetate.***

Şi cine va spune marea lui bunătate către cei săraci, în special către văduve şi orfani, gândindu-se la fraţii Iui şi la mama lui, că niciodată, o rugăminte a acestora nu a rămas neascultată, vindecând bolile cele mai cumplite, dregând şi îndreptând ochii orbilor, ajutând surzilor să audă, precum şi muţilor din naştere, numai cu rugăciunea sa, cu lacrimi, către Dumnezeu, nemâncând niciodată până nu se împlinea rugăciunea, neodihnindu-se pe patul său şi multe şiroaie de lacrimi vărsa, că şi hainele şi le uda de la lacrimi. ***Căci aşa spunea fericitul şi preafericitul: "Miluieşte, Doamne, pe aceşti necăjiţi, că zidirea Ta sunt, deschide ochii, ca să vadă frumuseţea cerului Tău şi lumina zilei, şi să nu mai fie ei cu picioarele zdrobite de pietre, nici cu ruşinea neamului lor".***

Asemeni, cu lacrimi multe, se ruga pentru muţi, pentru care spunea: ***"Deschide buzele lor cele închise, luminează-le mintea, ca să Te slăvească pe Tine, şi cu buzele lor să sărute chipul Tău cel nefăcut de mână şi cu lacrimi să spele intrările în biserică, ca astfel să se proslăvească numele Tău cel sfânt".***

*Iar pentru surzi se ruga cu mai multe lacrimi zicând: **"Auzi-mă pe mine, Doamne, în ceasul acesta, de acum şi cercetează şi deschide auzul robilor Tăi, ridică greutatea neauzirii, ca auzind să audă glasul clopotelor Tale cele sfinte, sunetele roţilor şi toate sunetele de pe pământ."***

Şi atât de mare era rugăciunea lui către Dumnezeu şi plângerea, că uneori, şi păgânii plângeau auzindu-i rugăciunile şi văzându-i lacrimile.

*Atât de frumos şi de frumoase rugăciuni făcea către Dumnezeu, încât şi pruncii cei sugari se apropiau de dânsul cu mâinile lor nevinovate şi mai necuvântător fiind ii spuneau: **"Mai rabdă puţin Fanurie şi Tatăl tău cel din ceruri te va mângâia în curând, împlinind cererile tale".***

Prima pârâ

Deci un an de zile a mers în toate laturile cetăţii, vindecând, mângâind şi botezând şi învăţându-i dreapta credinţă, iar diavolul, urâtorul binelui, foarte s-a mâniat, fiindcă toţi robii lui îi luaseră şi-i îndreptaseră minunatul Fanurie, şi prefăcându-se într-un tânăr străin s-a prezentat la împăratul acelei cetăţii, spunându-i că un tânăr s-a sălbăticit, spunând minciuni, despre Sfântul, că doreşte ca toată cetatea să fie de partea lui şi pe împărat să-l înlăture şi că toate cele făptuite de el, nu sunt cu puterea lui Dumnezeu, ci cu vrăji, ca poporul să fie cu el şi să poată înlătura pe împărat".

Aceasta o spuneau răuvoitorii mincinoşi, înţelegând buna credinţă a împăratului, că de când era Fanurie, ei nu mai puteau să fure din visteria statului şi nici să mai facă răutăţile cinstite.

După multe stăruinţe şi vorbe mincinoase, ei au hotărât ca împăratul să-l piardă şi să-i taie capul, însă poporul, care văzuse atâtea minuni de la Sfântul, văduvele, orfanii şi cei tămăduiţi, chiar şi nevrând Sfântul, l-au trecut la o altă cetate, făcându-se plângere mare cum nu se mai văzuse, pentru că se lipseau de bunătatea Sfântului şi de marele lui ajutor, fără de nici o plată.

Pentru aceasta, poporul care cunoscuse dreapta credinţă prin Sfântul Fanurie - a făcut plângere de patruzeci de zile, cu post şi rugăciune şi nu se putea mângâia, pentru că Sfântul nu mai era cu dânşii.

Minuni şi vindecări în a doua cetate

Astfel şi în cea de a doua cetate, Sfântul a tămăduit, a povăţuit şi a mângâiat oamenii, ca şi mai înainte, neprimind nici măcar pământ, pentru ostenelile sale, hrănindu-se în pustie cu rădăcini. Şi iarăşi a ridicat război satana şi la fel a hotărât împăratul după sfatul sfetnicilor săi, să-l dea la moarte. Ca şi în prima cetate, poporul cu plângere tot atât de mare, l-a trimis cu sila, peste hotar în altă ţară, unde în zilele acelea, se întâmplase ca unica fiică a stăpânului cetăţii să moară şi să fie chemaţi de mai multe ori vracii şi toţi slujitorii, hotărându-se să dea jumătate din împărăţia sa celui ce o va aduce la viaţă, însă nu numai că nu au readus-o la viaţă, dar fiind de mai multe zile moartă, începuse a putrezi şi deşi se vărsau mirodenii şi se ardea multa tămâie, mirosul ajungea până departe.

*Una din slugile împăratului i-a spus: **"Împărate, este un tânăr frumos care vindecă orice boală, ba chiar şi morţii învie, făcând rugăciuni către Hristos, despre care am auzit că a fost spânzurat pe lemn, dar nu le dă bolnavilor sau morţilor nici un fel de doctorie, nu se atinge de ei şi nici nu primeşte ca plată o bucată de pământ".***

Acestea auzindu-le împăratul, degrab a trimis să-l aducă înaintea sa, trimiţându-i carte împărătească şi făcând pregătiri de mare ospăţ. Sfântul Fanurie, n-a primit nici măcar călare să vină, deşi era drum anevoios şi ostenindu-se cu picioarele sale de mai multe zile de drum, s-a prezentat în faţa împăratului.

*A fost dus în camera moartei, unde poruncind să stea numai părinţii, el şi moarta, ca să nu vină popor - a lăcrimat către Dumnezeu mult rugându-se de dimineaţă până la miazăzi şi era foarte mâhnit întru sine că nu era ascultat de Dumnezeu. Atâtea lacrimi a vărsat, că se făcuse o băltoacă în jurul lui, încât şi împăratul şi împărăteasa se mirau de marea lui bunătate şi de multa lui rugăciune, în acel ceas, o rază a strălucit deasupra moartei. Atunci, Sfântul s-a ridicat în picioare, a prins mâna celei moarte şi putrede şi i-a zis: **"În numele lui Hristos Iisus Cel răstignit, scoală-te şi vino înapoi la părinţii tăi!"***

*Şi deodată, moarta cea putredă, a sărit drept în picioare, lepădând legăturile de pe dânsa şi a strigat cu glas mare: **"Mare este Dumnezeul lui Fanurie căci în iadul cel mai de jos fiind, unde mă chinuiam împreună cu cei ce s-au închinat idolilor şi eram batjocura şi chinul dracilor, iadul m-a vărsat afară cu mare frică, temându-se la auzul numelui lui Fanurie. Deci, tată, mare este credinţa şi mare este Dumnezeul creştinilor, iar toţi dumnezeii păgânilor sunt draci".***

Împăratul a vrut să-i dea jumătate din împărăţie Sfântului, dar el n-a primit nimic, ca întotdeauna. S-a făcut deci petrecere în toată cetatea împăratului, iertând robii

şi slobozind pe cei din temniţă, căci aceasta a fost plata pe care a cerut-o Sfântul Fanurie.

Iar împăratul cu toţi oamenii săi, au cerut botezul şi s-au făcut creştini. Sfântul a plecat din cetate şi a vindecat şi a tămăduit ca şi în celelalte cetăţii. Deci s-au mâniat pe el toţi vracii şi cei ce făceau vrăji, căci i-a ruşinat pe ei în faţa împăratului, că nimic, nici vrăjile, nici leacurile lor nu au reuşit să o învieze, iar Sfântul a înviat-o numai cu cuvântul.

A doua pârâ şi pătimirea

Pentru aceasta, pârâ mare au pornit împotriva lui, "numindu-l mare (vraci) şi vrăjitor şi spunând împăratului că Fanurie a ucis pe fiica lui cu vrăjile ca apoi să se prefacă că a înviat-o, ca astfel poporul să-L numească pe el împărat. Împăratul auzind s-a umplut de mânie şi strigând pe toţi sfetnicii lui şi pe cei necredincioşi, care toţi erau împotriva lui Fanurie, au hotărât să-i taie capul, dar fiind convins că e aşa de mare vrăjitor, a chemat pe toţi călăii cetăţii, şi a tras la sorţi pe trei, dintre cei mai aprigi, care nu-şi mâncau pâinea lor până nu-şi muiau mâinile în sânge.

Şi cine va putea spune batjocurile, bătăile cu pietre, scoaterea şuviţelor de piele de-a lungul trupului, smulgerea dinţilor, loviturile cu palme, scuipările şi înţepăturile cu suliţa peste tot trupul, peste care s-a turnat sare şi oţet, ciuntirea chipului, adică tăierea mâinilor, a degetelor de la picioare şi a urechilor, încât sângele de la faţă se împreuna cu cel de la picioare şi uda ţărâna drumului pe care trecea.

Fiecare păgân se străduia cum să-l chinuiască mai rău, iar Sfântul se ruga Domnului, ca şi mucenicul Ştefan: ***"Iartă-le lor păcatele acestea că nu ştiu ce fac, că mai mult îmi este mie cununa mucenicească pentru care eu le mulţumesc."***

Pentru aceasta s-a pornit plângere mare de către poporul creştin şi de cei tămăduiţi de către Sfântul, pentru că l-au chinuit aşa de cumplit pe el care nu făcuse decât bine tuturor. Dar Sfântul era vesel că merge mai degrabă la plăcutul lui, Hristos. ***Astfel, a pornit Sfântul Fanurie la locul de osândă având vârsta de 19 ani, el mergea cu mare bucurie, ca să se ajungă cât mai curând către Hristos cel prea iubit, că ii ajungea lui călătoria pe acest pământ.***

De o parte mergeau creştinii cei tămăduiţi, văduvele şi orfanii cetăţii, cu plângere spunând: ***"Cum vom pierde pe cel ce ne-a iubit pe noi? Cum se vor închide ochii***

prea frumoşi care au deschis ochii noştri orbi din naştere? Cum se va închide gura cea de miere curgătoare care ne-a dat graiul, nouă celor muţi, fără de glas? Cum se vor astupa urechile celui ce s-a milostivit de plângerea şi durerea noastră, miluind pe orfani, mângâind pe văduve şi aducând bucurie pe feţele celor ce n-au cunoscut decât întristarea şi lacrimile? Cine va spune la plângerea lor, cuvintele cele cu mare durere”*, încât şi din partea păgânilor au început să se verse lacrimi pentru că cei ce veniseră împotriva lui, erau foarte mulţi şi strigau să se termine cât mai curând cu acest vrăjitor şi vrăjmaş al împăratului.*

Sfântul Fanurie a cerut atunci voie să-şi facă ultima rugăciune şi s-a rugat astfel: "Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce ai miluit pe aceştia care au făcut plângere şi strigare, fă ca tot cel ce va face o turtă cu ulei şi zahăr, sau o plăcintă şi o va da săracilor să fie ascultat în orice durere dreaptă va avea. Aceasta zic să fie pentru iertarea păcatelor mamei mele, care a murit păcătoasă."

Şi atunci s-a făcut tunet din cer şi s-a auzit glasul Domnului astfel: "Fie Fanurie după cuvântul tău şi tot cel ce te va chema pe tine în ajutor să fie ascultat de Mine şi tu vei fi ajutorul celor din nevoi."

Atunci, cei necredincioşi care strigaseră asupra lui, văzând minunea, mulţi au cerut să fie botezaţi şi să-i facă şi pe ei creştini. Dar Sfântul nu avea nimic cu sine şi nici apă primprejur. Deci, s-a rugat a doua oară Domnului să-i ajute pe cei ce vor să ia credinţa creştinească. Şi iată minune mare, că a plouat numai pe cei ce voiau să ia botezul, iar cei ce n-au cerut Botezul, deşi se aflau lângă cei dintâi, nu s-au udat nici măcar cu o picătură de apă. Între cei ce s-au botezat au fost şi cei trei călăi, care acum n-au vrut să-l mai execute pe el.

*Sfântul Fanurie le-a făgăduit lor atunci că împlinind porunca împăratului, el le făgăduieşte că astăzi vor fi împreună cu el, în Rai, şi au tras la sorţi, care să-i taie capul. Plângerea călăilor este mult mai jalnică, decât a poporului creştinesc, pentru că cuvintele lor erau pline de durere, că ei luaseră viaţa oamenilor, iar Sfântul le dăduse viaţa, ei luaseră pământul văduvelor şi orfanilor, iar Sfântul le purta de grijă şi-i miluise. El vărsase pâraie de lacrimi şi ei, sânge nevinovat. Sfântul a vărsat lacrimi pentru toţi cei necăjiţi. Apoi, Sfântul Fanurie şi-a plecat capul pe butuc - dar după tăiere, nu a curs nici sânge, ci lapte şi o minune - capul a mers în jurul trupului şi limba a grăit astfel: **"Aşa cinsteşte Hristos pe cei ce cred în El".***

Deci, întorcându-se poporul, atât cel creştin cât şi cel necredincios, unii strigau de bucurie că au scăpat de sfânt, iar cei întorşi la dreapta credinţă, precum şi vechii

creştini, au făcut plângere mare, ocărând pe împărat, pentru nerecunoştinţa lui şi i-au zis lui: ***"Au ai uitat învierea fiicei tale? Tămăduirea bolnavilor şi a celor îndrăciţi? Pentru ce te-ai mâniat asupra lui, care nici răsplată n-a luat şi în hotarele tale adusese pace?"***

Spăimântându-se împăratul pentru acestea, a dat poruncă ca mai întâi să fie omorâţi călăii. Primul nefiind destul de întărit în credinţă, se temea. Atunci a apărut Sfântul mucenic Fanurie în văzul tuturor, într-o aureolă asemeni sfinţilor celor din veacuri, îmbrăcat în armură de roman, cu părul creţ şi negru, iar în mână ţinea o făclie mare aprinsă; şi a căzut frică mare peste împărat şi peste toţi sfetnicii lui mincinoşi, temându-se de Sfântul, să nu-i răpească din lumea aceasta, răsplătindu-le lor .

După tăierea primului călău, din cer s-a pogorât o cunună de trandafir care s-a aşezat pe capul lui tăiat, umplându-se tot pământul de mireasmă, iar din trupul lui, (deşi cu puţin înainte vărsase sânge nevinovat, dar pentru credinţa lui şi întoarcerea lui la Hristos), a izvorât mir. Asemeni s-a întâmplat şi cu ceilalţi doi călăi. Trupurile lor au fost îngropate pe un maidan şi oricine cădea în tâlhării şi îşi întorceau ochii către locurile acestea, era scăpat.

Posteritatea

Prin secolul al XIV-lea, între zidurile unei fortăreţe din Rodos, lucrătorii au descoperit o frumoasă biserică în ruină, sub dalele căreia au găsit numeroase icoane.

Una dintre aceste icoane era bine păstrată şi reprezenta un tânăr militar care ţinea în mâna sa dreaptă o cruce. În jurul icoanei erau reprezentate 12 scene din martiriul său. Episcopul locului, Nil (1355-1369), a descifrat inscripţia de pe icoana: "Sfântul Fanurie". Acest nume nu se găseşte însă în martirologii şi sinaxare.

Din secolul al XIV-lea şi până astăzi Sfântul Fanurie a săvârşit numeroase minuni, îndeosebi pentru descoperirea obiectelor şi animalelor dispărute.

După o tradiţie populară, răspândită în insula Creta şi în alte ţări ortodoxe, mama Sfântului era o mare păcătoasă şi cu toate eforturile lui Fanurie, n-a putut s-o întoarcă la pocăinţă. Însă el n-a încetat să se roage cu stăruinţă pentru mântuirea mamei sale.

Pe când păgânii îl ucideau cu pietre pe Sfântul Fanurie, el scria: "Din cauza acestor suferinţe, Doamne, vino în ajutorul tuturor care se vor ruga pentru mântuirea mamei lui Fanurie."

Din cauza aceasta, când credincioşii pierd unele obiecte, ei au obiceiul de a face plăcinte pe care ei le împart ca milostenie pentru iertarea mamei Sfântului Fanurie.

În rândul credincioşilor se vorbeşte şi de alte minuni săvârşite de Sfântul Fanurie, pentru care se bucură de o deosebită evlavie atât în Grecia cât şi în celelalte ţări ortodoxe.

De atunci nu s-a ştiut ce s-a făcut cu sfintele moaşte ale Sfântului mucenic Fanurie, până când el a vrut să se arate din nou în anul 1500 d. H. după cum s-a spus mai sus.

Mult ajutor a adus creştinilor acest mare sfânt; când au cerut ajutor, făcând turtă şi plăcintă, se rugau sfântului pentru orice nevoie dreapta ce aveau. De aceea i se spune sfântului "arătare", căci cei ce au credinţă mare şi nu se îndoiesc, sunt ajutaţi grabnic de către Sfântul mare Mucenic Fanurie.

Turta se face de nouă ori şi se împarte numai săracilor, iar după ajutorul primit, se face pentru sfântul, o plăcintă mai mare, cel în nevoie, ostenindu-se cu mâinile sale - şi tot la săraci să fie împărţită cu mulţumită, sfântului. Pomenirea acestui sfânt mare mucenic Fanurie, se săvârşeşte la 27 august, iar turtele se pot face, în afară de Duminică, în orice zi.

Multe sunt minunile sfântului după ducerea de la noi, atât celor din veacurile acelea, cât şi nouă, care ne-am învrednicit a-l pomeni cu turte şi plăcintă, căci cu adevărat - arătare - este că celor ce îl cheamă cu credinţă, li s-a arătat ori sfântul, ori împlinire în cererile lor. Amin.

Sinaxar - Pomenirea Sfântului mucenic Fanurie

Tot în această zi, pomenirea Sfântului mucenic Fanurie

În timpul lucrărilor pentru scoaterea la iveală a zidurilor fortăreţei din Rodos (Rhodos), muncitorii au descoperit ruinele unei frumoase biserici de altădată, sub dalele căreia au găsit numeroase icoane. Printre ele, singura care era intactă era o icoană reprezentând un tânăr militar, care ţinea în mâna sa dreaptă o cruce, deasupra căreia se găsea o lumânare aprinsă, iar de jur-împrejurul icoanei erau reprezentate doisprezece scene ale muceniciei sale.

Episcopul locului, Nil (1355-1369), a putut descifra inscripţia: "Sfântul Phanourios" (Fanurie), nume care nu se găsea în vechiile martirologii şi sinaxare.

Cum guvernatorul insulei refuza să-i acorde permisiunea de a restaura biserica, piosul episcop s-a dus la Constantinopol, obţinând de la împărat dreptul de a o face.

De atunci, Sfântul Fanurie a săvârşit multe minuni, îndeosebi pentru găsirea obiectelor şi animalelor dispărute.

După o tradiţie populară răspândită în Creta, mama sfântului ar fi fost o mare păcătoasă şi, în ciuda tuturor eforturilor sale, sfântul nu a reuşit să o convertească. El nu a încetat totuşi nici o clipă să se roage pentru mântuirea ei; iar când păgânii au venit să-l ucidă cu pietre, sfântul ar fi exclamat: "Pentru aceste osteneli, Doamne, ajută-le tuturor celor care se vor ruga pentru mântuirea mamei lui Fanurie".

De aceea, până astăzi când credincioşii din Creta pierd vreun obiect, ei au obiceiul să facă prăjituri pe care le dau celor săraci pentru iertarea mamei Sfântului Fanurie.

Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Sfântul cuvios Pimen, Sfântul mucenic Fanurie

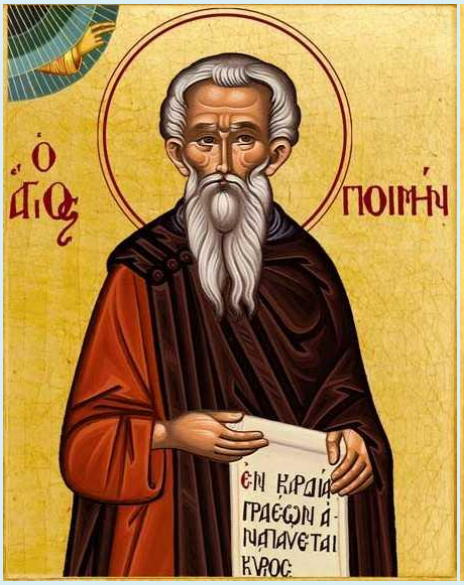

1. Sfântul cuvios Pimen cel mare s-a născut în jurul anului 340 în Egipt. Împreună cu cei şase fraţi ai săi, Pimen s-a retras în pustiul Sketis. Datorită vieţii sale, a devenit foarte renumit, încât oamenii îi părăseau pe bătrânii la care se duceau să ceară sfaturi, pentru a veni la el.

Însă el era smerit, nu lua niciodată cuvântul în prezenţa fratelui său mai mare şi refuza să vorbească după un alt bătrân, chiar dacă îi întrecea pe toţi.

A fost îndrumător duhovnicesc pentru mulţi părinţi şi sihaştri din Egipt şi din Tebaida. Cuviosul Pimen a murit la vârsta de 110 ani, după anul 450.

2. În a doua jumătate a secolului al XIV-lea, pe când insula Rodos, din Marea Mediterană, era sub stăpânirea Cavalerilor ioaniţi, conducătorii insulei au început unele lucrări de refacere a zidurilor cetăţii. Atunci muncitorii au dezgropat ruinele unei biserici străvechi, unde se aflau mai multe icoane, dintre care una era uimitor de bine păstrată.

Credincioşii ortodocşi au dus icoana la arhiepiscopul Nil (1355-1369), care păstorea în vremea aceea. El a descifrat inscripţia de pe icoană, arătând că ea îl înfăţişează pe Sfântul mucenic Fanurie, despre care nu se ştia nimic până atunci. Pe icoană era pictat chipul Sfântului, ca un tânăr ostaş, purtând în mâna dreaptă o

cruce şi o lumânare aprinsă, iar de o parte şi de alta erau 12 reprezentări ale chinurilor îndurate de acesta.

Înţelegând că Dumnezeu ne-a descoperit un Sfânt din vechime, peste care se lăsase negura uitării, creştinii au reconstruit vechea biserică în cinstea nou arătatului Sfânt Fanurie, considerat de atunci ocrotitorul insulei Rodos.

Se spune că, în jurul anului 1500, călăuziţi de o lumină cerească, păstorii au descoperit, pe un munte din apropiere, o peşteră în care era mormântul Sfântului.

După tradiţie, Sfântul Fanurie s-a născut în Rodos din părinţi păgâni şi bogaţi, fiind cel mai mare dintre cei 13 fraţi. După ce tatăl său a murit năprasnic, familia lor a sărăcit, iar mama Sfântului a început a duce, în ascuns, o viaţă păcătoasă.
Când a văzut că fiul ei, Fanurie, a aflat aceasta, ea a murit, iar Fanurie a părăsit cetatea, fugind în locuri pustii. Acolo, din voia lui Dumnezeu, a întâlnit un pustnic care l-a adus la cunoaşterea Evangheliei şi l-a botezat, apoi l-a învăţat să vieţuiască potrivit poruncilor lui Hristos.

După o vreme, primind chemare de la Dumnezeu, Sfântul Fanurie a început să propovăduiască pe Hristos în cetăţile păgâne din apropiere, apoi, a fost prins de închinătorii la idoli şi pus la chinuri.

Icoana descoperită în străvechea biserică din Rodos înfăţişează în 12 scene mucenicia lui astfel: Sfântul a fost adus înaintea unui dregător păgân, mărturisindu-şi cu îndrăzneală credinţa, apoi a fost bătut cu pietre, a fost întins şi bătut cu toiege, sfâşiat cu unghii de fier, întemniţat, adus din nou la judecată, ars cu făclii, tras pe roată, aruncat în groapa cu lei, strivit cu o piatră grea, adus într-un templu păgân unde i s-au pus cărbuni aprinşi în palme şi, în cele din urmă, omorât în foc.

Din pricina vitregiilor vremii, viaţa Sfântului a fost uitată până când s-a descoperit icoana sa în veacul al XIV-lea.

La puţin timp după aflarea icoanei sale, Sfântul a început să săvârşească minuni.

Astfel, trei diaconi din Creta au plecat în Peloponez unde au fost hirotoniţi preoţi, întrucât stăpânirea veneţiană nu îngăduia venirea unui arhiereu ortodox în Creta. La întoarcere, cei trei preoţi au fost luaţi robi de piraţi şi vânduţi la trei stăpâni musulmani din Rodos. Ajungând robi în Rodos, cei trei preoţi au auzit de nou arătatul Sfânt Fanurie şi au început să i se roage pentru a fi eliberaţi. Sfântul s-a arătat în vis de trei ori celor trei stăpâni care-i ţineau pe preoţi robi şi, prin înfricoşări, i-a

înduplecat să-i elibereze. Astfel, cei trei preoţi au plecat în Creta ducând cu ei o icoană a Sfântului Fanurie şi vestind tuturor minunea eliberării lor prin arătarea mucenicului.

În popor, există obiceiul de a se împărţi turte săracilor de ziua Sfântului Fanurie, care făcea milostenie pentru iertarea sufletului mamei sale.

Numele Sfântului, în limba greacă, înseamnă ,,cel ce arată" şi, de aceea, este considerat aflătorul lucrurilor pierdute şi arătătorul căii de urmat în vreme de îndoială.

Biserica îl prăznuieşte în fiecare an, în ziua de 27 august, ca pe un sfânt mucenic făcător de minuni.

Pentru rugăciunile lui, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Biserica Ortodoxă prăznuieşte astăzi pe Sfântul Fanurie

În Sinaxarul Mineiului de pe luna august, la ziua a 27-a, găsim scris că Biserica prăznuieşte pe Sfântul Cuvios Pimen, alături de mai mulţi mucenici, Eutalia, Cucşa. Din rândul lor lipseşte un sfânt pătimitor pentru credinţa creştină, care însă este menţionat în calendarul bisericesc - Sfântul Fanurie. Lipsa pomenirii în martirologiile şi sinaxarele vechi a acestui mucenic nu ar fi un fapt deosebit, dar în cazul Sfântului care este prăznuit astăzi mai este ceva de adăugat. *În toate Acatistierele care cuprind slujbele de laudă la adresa sfinţilor mai importanţi din istoria Bisericii şi cărora evlavia populară le-a acordat mai multă atenţie, se află şi Acatistul Sfântului Fanurie. Istoria acestui sfânt despre care nu face pomenire Sinaxarul, dar al cărui acatist ne vorbeşte despre minunile săvârşite de el, o puteţi afla în cele de mai jos.*

Numele mucenicului este cu certitudine de origine greacă. În elină, verbul său înseamnă „*a face vizibil*“, „*a arăta*“, iar la diateza reflexivă el se tălmăceşte prin „*a arăta despre sine ceva*“, „*a arăta cuiva ceva ca al său*“. ***Acest nume este îndreptăţit, întrucât Sfântul Fanurie este cel care a săvârşit multe minuni pentru***

regăsirea lucrurilor şi animalelor pierdute. Dar numele său mai poate fi interpretat şi în sensul că mucenicul a făcut prin viaţa sa să se arate puterea credinţei în Hristos.

Aşa cum aflăm şi în biografia sa, Sfântul credem că s-a născut în Grecia, mai exact în insula Rodos. *La această ipoteză ne conduc descoperirile făcute în secolul al XIV-lea, când cu ocazia unor săpături făcute pentru a ridica zidurile fortăreţei renumitei insule greceşti, lucrătorii au găsit sub lespezile unei biserici aflate în ruină mai multe icoane. Dintre acestea, una singură, închipuind figura unui ostaş tânăr care ţinea în mâna dreaptă o cruce şi o lumânare, era intactă.* ***Date privind biografia Sfântului găsim în Vieţile Sfinţilor pe luna august, editate de părintele Ioanichie Bălan la Mănăstirea Sihăstria.***

Moaştele Sfântului au fost descoperite de nişte păstori în jurul anului 1500, când pe vârful unui munte unde îşi păşteau oile se vedea o lumină care nu se stingea niciodată. Au crezut că acolo era ascunsă o comoară. S-au legat cu frânghii groase, s-au suit în locul acela plin de strălucire şi au văzut în peştera de pe culmea muntelui moaştele Sfântului şi o piele de animal pe care era scrisă viaţa mucenicului.

Nu se cunoaşte data precisă de naştere a lui Fanurie. ***Ştim doar că provenea dintr-o familie păgână bogată, foarte numeroasă, având încă 12 fraţi, dintre care el era cel mai mare. A urmat drumul oricărui tânăr de condiţie aleasă, studiind filosofia şi celelalte ştiinţe ale timpului său.***

Pe când avea 12 ani, tatăl lui, care se ocupa cu comerţul, a murit. Tovarăşii de negustorie s-au grăbit să lase familia lui Fanurie fără nici un sprijin. Rămasă singură, cu 13 copii, mama mucenicului a fost nevoită pentru a-şi întreţine familia să joace şi să cânte noaptea în locuri rău famate. Cei 13 băieţi vedeau în fiecare zi cum mama lor, îmbrăcată în haine ponosite, plângea şi se ruga. Povestind unui prieten că viaţa mamei sale este sfântă, acesta l-a sfătuit să o urmărească unde pleacă în timpul nopţii. Fanurie a urmărit-o şi a văzut că după ce a lepădat hainele cele sărace, s-a îmbrăcat în veşminte strălucitoare şi a intrat într-o casă de unde se auzeau cântări de petrecere. Acolo, cu lacrimi pe obraz, mama mucenicului cânta şi juca. Fanurie s-a apropiat şi, intrând, a strigat tare: „Mamă!“ La glasul copilului, femeia, înspăimântată că a fost descoperită de fiul ei, a căzut jos.

Mâhnit de ceea ce văzuse, Fanurie a părăsit oraşul, s-a îmbarcat pe corabie şi a ajuns într-un loc pustiu al cărui nume nu îl cunoaştem. Acolo a fost botezat şi,

după un timp, tânărul s-a întors în oraşul natal pentru a vedea ce fac fraţii şi maica sa. Acum a aflat că mama sa murise în clipa când copilul ei o descoperise în localul de noapte, iar pe fraţii săi nu i-a mai întâlnit, după moartea mamei lor, ei răspândindu-se în lume.

Întorcându-se înapoi în acea pustie, Fanurie vieţuieşte acum după regulile pustniceşti. Mâncarea odată la trei zile, care consta numai în pâine muiată, privegherile de noapte, milostenia, lucrul cu mâinile de fiecare zi i-au adus atâta spor duhovnicesc încât şi animalele din acel loc când se aflau în preajma lui deveneau blânde şi uitau de sălbăticia lor. Iar oamenii care cereau rugăciunea lui se tămăduiau de neputinţele lor. De multe ori a fost chemat din pustie să vină în cetate pentru a vindeca neputinţele şi bolile oamenilor. Plin de bunătate faţă de săraci, orfani şi văduve, cu gândul la mama şi fraţii lui, sfântul nu a lăsat niciodată rugăminţile oamenilor neascultate. Cu rugăciunea lui a dăruit vedere orbilor, a făcut pe muţi să vorbească, surzii şi-au recăpătat auzul. Un an de zile a mers în toată cetatea mângâind pe oameni, botezându-i şi învăţându-i dreapta credinţă. Dar vrăjmaşul din vechime al omului, diavolul, prefăcându-se într-un tânăr străin, a venit la dregătorul cetăţii spunând că toate cele făptuite de Fanurie nu sunt lucrate cu puterea lui Dumnezeu, ci cu vrăji, ca poporul să fie cu el şi să înlăture pe dregător. Dar adevărul era altul; răuvoitorii mincinoşi nu mai puteau fura din vistieria cetăţii. Auzind de răutatea oamenilor, Fanurie a părăsit cetatea, iar cei tămăduiţi de el plângeau pentru că aveau să fie lipsiţi de bunătatea Sfântului şi de marele lui ajutor. În oraşul în care a ajuns, cel exilat a săvârşit aceleaşi fapte minunate. Şi istoria s-a repetat. Sfântul a trebuit din nou să ia calea pribegiei. Biograful nu ne spune cum se numea ţara îndepărtată de care face amintire. E posibil să fi fost Egiptul.

Aici, fiica regelui căzuse grav bolnavă, fiind pe moarte. Cunoscând faima tânărului care venise de curând în ţară, una din slugile împăratului i-a spus stăpânului său: „Împărate, este un tânăr frumos care vindecă orice boală, ba şi morţii învia, făcând rugăciuni către Hristos. Şi nu le dă bolnavilor sau morţilor nici un fel de doctorie, nu se atinge de ei şi nu primeşte ca plată nici măcar o bucată de pâine“. La auzul acestor cuvinte, împăratul a trimis careta împărătească pentru a-l aduce pe Fanurie la curte. Dar fericitul nici călare nu a vrut să meargă, ci ostenindu-şi picioarele sale multe zile a ajuns înaintea regelui bogat. Fata deja murise, toţi erau deznădăjduiţi. Dar Sfântul, dus în camera moartei, a poruncit să intre acolo numai părinţii fetei şi, lăcrimând, a început să se roage. Se făcuse miazăzi. Fanurie era mâhnit. Părea că cerea prea mult lui Dumnezeu. La picioarele Sfântului se făcuse baltă de lacrimi, iar împăratul şi soţia lui erau uimiţi de râvna şi credinţa cu care Fanurie se încăpăţâna să

creadă în mila Dumnezeului lui. O rază străluci deasupra moartei. Atunci Sfântul se ridică în picioare şi, luând de mână fata, îi zise: „În numele lui Hristos Iisus Cel răstignit, scoală-te şi vino înapoi la părinţii tăi!“ Atunci tânăra se ridică în picioare şi strigă cu glas mare: „Mare este Dumnezeul lui Fanurie căci în iadul cel mai de jos fiind, unde mă chinuiam împreună cu cei care s-au închinat idolilor şi eram batjocura şi chinul diavolilor, iadul m-a vărsat afară cu mare frică, temându-se la auzul numelui Sfântului. Mare este Dumnezeul creştinilor, iar toţi dumnezeii păgânilor draci sunt“. Drept răsplată pentru tămăduirea fiicei sale, împăratul a vrut să-i dea lui Fanurie jumătate din împărăţie, dar el nu a primit nimic. A cerut doar ca plată eliberarea tuturor celor întemniţaţi.

Văzând modestia şi smerenia Sfântului, împăratul împreună cu supuşii lui au cerut botezul şi s-au făcut creştini. Dar vracii şi vrăjitorii de la curte, invidioşi pe Fanurie, au uneltit din nou împotriva tămăduitorului şi au reuşit să aducă mânia împăratului asupra tânărului grec. Fanurie a fost bătut cu pietre, i s-au smuls dinţii din gură, a fost înţepat cu suliţa şi apoi i s-au turnat sare şi oţet pe răni. I-au fost tăiate mâinile şi degetele de la picioare, precum şi urechile. Iar tot poporul se mira şi plângea că plăcutul lui Hristos, care ajutase pe toţi în neputinţele lor, era acum batjocorit şi scuipat. Fanurie nu avea decât 19 ani.

Au fost aleşi trei din cei mai cruzi călăi pentru a duce la îndeplinire pedeapsa capitală. Înainte de moarte, cel schingiuit a cerut voie să-şi facă ultima rugăciune: „Doamne, Dumnezeule, Cel ce ai miluit pe cei care au strigat către Tine, fă ca tot cel ce va face o turtă cu ulei şi zahăr sau o plăcintă şi o va da săracilor să fie ascultat în orice durere dreaptă va avea. Aceasta să fie pentru iertarea păcatelor mamei mele, care a murit păcătoasă“.

Atunci s-a auzit glasul Domnului: „Fie, Fanurie, după cuvântul tău şi tot cel ce te va chema pe tine în ajutor să fie ascultat de Mine şi tu vei fi ajutorul celor din nevoi“.

La auzul glasului, mulţi necredincioşi care se ridicaseră împotriva lui au cerut să fie botezaţi. Dar Sfântul nu avea apă pentru botez. Atunci s-a rugat ca peste toţi care doresc botezul să se pogoare ploaie din cer. Şi minune mare s-a petrecut, căci a plouat numai peste cei ce voiau să primească botezul. Au fost creştinaţi şi călăii aleşi pentru execuţie, care acum nu mai doreau să ucidă pe Sfântul. Însă el i-a rugat să împlinească porunca împărătească, făgăduindu-le că vor fi şi ei alături de el în rai.

După ce i-a fost tăiat capul, în loc să curgă sânge, de la gâtul mucenicului a curs lapte, iar capul lui a mers în jurul trupului grăind: „Așa cinstește Hristos pe cei ce cred în El!“

Pomenirea Sfântului se face la 27 august şi mulţi creştini, potrivit ultimei rugăciuni a mucenicului, fac în ziua prăznuirii lui nouă turte pe care le împart săracilor, iar după ajutorul primit de la sfânt fac o plăcintă mai mare, dăruită celor lipsiţi, ca mulţumire adusă lui.

Viaţa şi Acatistul Sfântului mucenic Fanurie

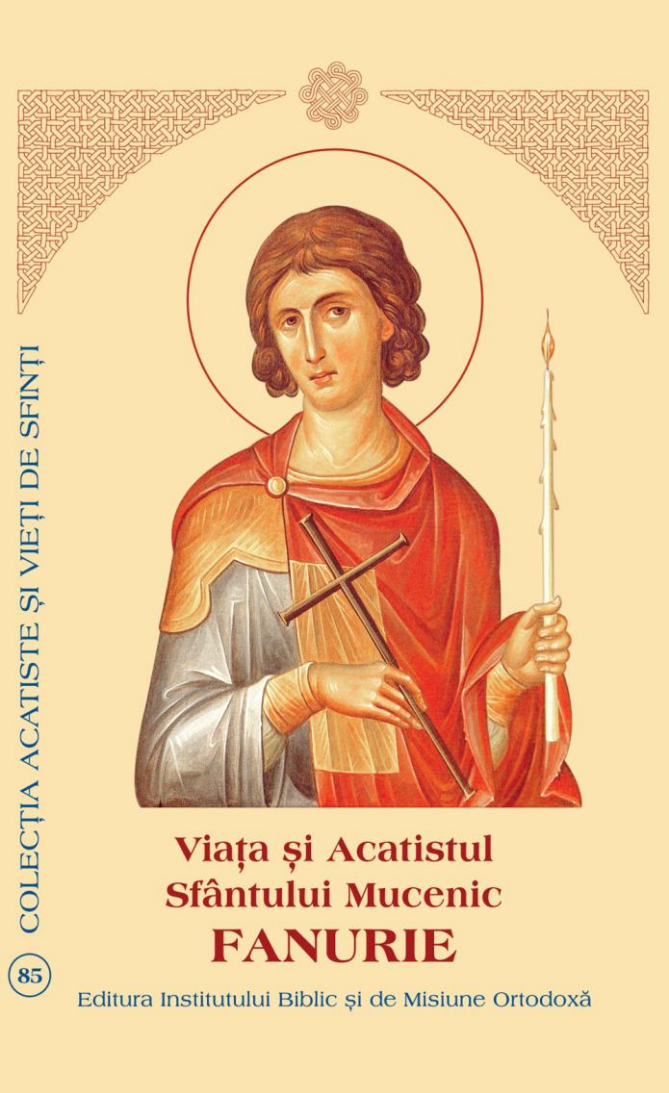

Biserica îl prăznuieşte în fiecare an, în ziua de 27 august, ca pe un sfânt mucenic făcător de minuni.

În a doua jumătate a secolului al XIV-lea, pe când insula Rodos, din Marea Mediterană, era sub stăpânirea Cavalerilor ioaniți, conducătorii insulei au început unele lucrări de refacere a zidurilor cetății. Atunci muncitorii au dezgropat ruinele unei biserici străvechi, unde se aflau mai multe icoane, dintre care una era uimitor de bine păstrată. Credincioșii ortodocși au dus icoana la arhiepiscopul Nil (1355-1369), care păstorea în vremea aceea. El a descifrat inscripția de pe icoană, arătând că ea îl înfățișează pe Sfântul mucenic Fanurie, despre care nu se știa nimic până atunci.

Pe icoană era pictat chipul sfântului, ca un tânăr ostaș, purtând în mâna dreaptă o cruce și o lumânare aprinsă, iar de o parte și de alta erau 12 reprezentări ale chinurilor îndurate de acesta. Înțelegând că Dumnezeu ne-a descoperit un sfânt din vechime, peste care se lăsase negura uitării, creștinii au reconstruit vechea biserică în cinstea nou arătatului Sfânt Fanurie, considerat de atunci ocrotitorul insulei Rodos.

Se spune că, în jurul anului 1500, călăuziți de o lumină cerească, păstorii au descoperit, pe un munte din apropiere, o peșteră în care era mormântul sfântului.

După tradiție, Sfântul Fanurie s-a născut în Rodos din părinți păgâni și bogați, fiind cel mai mare dintre cei 13 frați. După ce tatăl său a murit năprasnic, familia lor a sărăcit, iar mama sfântului a început a duce, în ascuns, o viață păcătoasă. Când a văzut că fiul ei, Fanurie a aflat aceasta, ea a murit, iar Fanurie a părăsit cetatea, fugind în locuri pustii. Acolo, din voia lui Dumnezeu, a întâlnit un pustnic care l-a adus la cunoașterea Evangheliei și l-a botezat, apoi l-a învățat să viețuiască potrivit poruncilor lui Hristos.

După o vreme, primind chemare de la Dumnezeu, Sfântul Fanurie a început să propovăduiască pe Hristos în cetățile păgâne din apropiere, apoi, a fost prins de închinătorii la idoli și pus la chinuri.

Icoana descoperită în străvechea biserică din Rodos înfățișează în 12 scene mucenicia lui astfel: Sfântul a fost adus înaintea unui dregător păgân, mărturisindu-și cu îndrăzneală credința, apoi a fost bătut cu pietre, a fost întins și bătut cu toiege, sfâșiat cu unghii de fier, întemnițat, adus din nou la judecată, ars cu făclii, tras pe roată, aruncat în groapa cu lei, strivit cu o piatră grea, adus într-un templu păgân unde i s-au pus cărbuni aprinși în palme și în cele din urmă, omorât în foc.

Din pricina vitregiilor vremii, viața sfântului a fost uitată până când s-a descoperit icoana sa în veacul al XIV-lea.

La puțin timp după aflarea icoanei sale, sfântul a început să săvârșească minuni. Astfel, trei diaconi din Creta au plecat în Peloponez unde au fost hirotoniți preoți, întrucât stăpânirea venețiană nu îngăduia venirea unui arhiereu ortodox în Creta. La întoarcere, cei trei preoți au fost luați robi de pirați și vânduți la trei stăpâni musulmani din Rodos. Ajungând robi în Rodos, cei trei preoți au auzit de nou arătatul Sfânt Fanurie și au început să i se roage pentru a fi eliberați. Sfântul s-a arătat în vis de trei ori celor trei stăpâni care-i țineau pe preoți robi și prin înfricoșări, i-a îndemnat să-i elibereze. Astfel, cei trei preoți au plecat în Creta ducând cu ei o icoa-

nă a Sfântului Fanurie și vestind tuturor minunea eliberării lor prin arătarea mucenicului.

În popor, există obiceiul de a se împărți turte săracilor de ziua Sfântului Fanurie, care făcea milostenie pentru iertarea sufletului mamei sale.

Numele sfântului, în limba greacă, înseamnă „cel ce arată” și de aceea, este considerat aflătorul lucrurilor pierdute și arătătorul căii de urmat în vreme de îndoială.

„Ca o stea ai răsărit Bisericii lui Hristos și pe toți i-ai luminat, arătându-te în chip minunat, Fanurie slăvite; pentru aceasta, celor ce laudă nevoința ta, Mucenice, le izvorăști din belșug minunile tale, rugându-te Domnului pentru sufletele noastre.”

Troparul Sfântului Mucenic Fanurie

www.editurapatriarhiei.ro
ISBN 978-973-616-311-1

27 august: Viaţa Sfântului mucenic Fanurie (gr, ro, en)

Pomenirea Sfântului mucenic Fanurie

Sfântul mucenic Fanurie s-a nevoit, după tradiţie, în insula Rodos - Grecia, de unde se crede că era de loc. Însă nu se ştie cînd anume a trăit, nici cum i-a fost sfîrşitul.

Prin secolul al XIV-lea, între zidurile unei fortăreţe din Rodos, lucrătorii au descoperit o frumoasă biserică în ruină, sub dalele căreia au găsit numeroase icoane.

Una dintre aceste icoane era bine păstrată şi reprezenta un tânăr militar, care ţinea în mâna sa dreaptă o cruce. În jurul icoanei erau reprezentate 12 scene din martiriul său. Episcopul locului, Nil (1355-1369), a descifrat inscripţia de pe icoană: „Sfântul Fanurie”. Acest nume nu se găseşte însă în martirologii şi sinaxare.

Sfântul Fanurie a săvârşit numeroase minuni, îndeosebi pentru descoperirea obiectelor şi animalelor dispărute.

După o tradiţie populară, răspândită în insula Creta şi în alte ţări ortodoxe, mama sfântului era o mare păcătoasă şi cu toate eforturile lui, Fanurie n-a putut s-o întoarcă la pocăinţă. Însă el n-a încetat să se roage cu stăruinţă pentru mântuirea mamei sale.

Pe când păgânii îl ucideau cu pietre pe Sfântul Fanurie, el scria: „Pentru aceste suferinţe, Doamne, vino în ajutorul tuturor celor care se vor ruga pentru mântuirea mamei lui Fanurie”.

Din acest motiv, când credincioşii pierd unele obiecte, ei au obiceiul de a face plăcinte pe care ei le împart ca milostenie pentru iertarea mamei Sfântului Fanurie.

În rândul credincioşilor se vorbeşte şi de alte minuni săvârşite de Sfântul Fanurie, pentru care se bucură de o deosebită evlavie atât în Grecia, cât şi în celelalte ţări ortodoxe.

Ἄγνωστος στοὺς ἀρχαίους Συναξαριστές

Ἔγινε γνωστὸς ἀπὸ τυχαῖα εὕρεση τῆς εἰκόνος του τὸν 14ο αἰώνα στὴν Ρόδο, ὅταν ἔσκαβαν παλιὰ σπίτια στὸ νότιο μέρος τοῦ παλιοῦ τείχους. Ἐκεῖ βρέθηκε ἀρχαῖος ναὸς μὲ πολλὲς κατεστραμμένες εἰκόνες καὶ μεταξὺ αὐτῶν καὶ ἡ καλὰ διατηρημένη εἰκόνα ἐπὶ τῆς ὁποίας ὁ τότε μητροπολίτης Ρόδου Νεῖλος ὁ Β’ ὁ Διασπωρινὸς (1355 – 1369) διάβασε τὸ ὄνομα τοῦ Ἁγίου «ὁ ἅγιος Φανῶ». Ὁ Ἅγιος παριστανόταν σὰν νεαρὸς στρατιώτης, κρατώντας στὸ δεξιό του χέρι σταυρό, πάνω στὸν ὁποῖο ἦταν λαμπάδα ἀναμμένη, γύρω δὲ ἀπὸ τὴν εἰκόνα τὰ 12 μαρτύριά του.

Τὸν ἀρχαῖο αὐτὸ ναὸ ἀνοικοδόμησε ὁ Νεῖλος καὶ τὸν ἀφιέρωσε στὸ ὄνομα τοῦ Ἁγίου Φανουρίου, ποὺ ὅπως φαίνεται συνέταξε καὶ τὴν Ἀκολουθία του.
(Ἡ ἀναφορὰ στὸ Νέο Λειμωνάριο ὅτι ἡ εἰκόνα τοῦ Ἁγίου βρέθηκε τὸ 1500, εἶναι λανθασμένη. Διότι ὁ ἐπίσκοπος Ρόδου Νεῖλος ὑπῆρξε τὸν 14ο αἰώνα).

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ’. Ταχὺ προκατάλαβε.
Ὡς ἄστρον ἀνέτειλας, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, καὶ πάντας κατηύγασας, φανερωθεὶς θαυμαστῶς, Φανούριε ἔνδοξε· ὅθεν τοῖς εὐφημοῦσι, τὴν σὴν ἄθλησιν Μάρτυς, νέμεις τῶν σῶν θαυμάτων, τὴν σωτήριον χάριν, πρεσβεύων τῷ Κυρίῳ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἦχος γ’. Ἡ Παρθένος σήμερον.
Ἱερεῖς διέσωσας, αἰχμαλωσίας ἀθέου, καὶ δεσμὰ συνέθλασας, δυνάμει θείᾳ θεόφρον, ᾗσχυνας, τυρράνων θράση γενναιοφρόνως· ηὔφρανας, Ἀγγέλων τάξεις Μεγαλομάρτυς· διὰ τοῦτό σε τιμῶμεν, θεῖε ὁπλῖτα, Φανούριε ἔνδοξε.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις ὦ Φανούριε Ἀθλητά, ὁ πᾶσι παρέχων, τὰ αἰτήματα συμπαθῶς· χαίροις εὐσεβούντων, ὁ μέγας ἀντιλήπτωρ, καὶ πάσης Ἐκκλησίας, θεῖον ἀγλάϊσμα.

We know nothing for certain about the background of St Phanourius, nor exactly when he lived. Tradition says that when the island of Rhodes had been conquered by Moslems, the new ruler of the island wished to rebuild the walls of the city, which had been damaged in previous wars. Several ruined buildings were near the fortress, and stone from these buildings was used to repair the walls at the end of the fifteenth century, or the beginning of the sixteenth.

While working on the fortress, the Moslems uncovered the ruins of a beautiful church. Several icons, most of them badly damaged, were found on the floor. One icon, of St Phanourius, looked as if it had been painted that very day. The local bishop, whose name was Nilus, was called to see the icon. It said, „Saint Phanourius."

The saint is depicted as a young soldier holding a cross in his right hand. On the upper part of the cross is a lighted taper. Twelve scenes from his life are shown around the border of the icon. These scenes show him being questioned by an official, being beaten with stones by soldiers, stretched out on the ground while soldiers whip him, then having his sides raked with iron hooks. He is also shown locked up in prison, standing before the official again, being burned with candles, tied to a rack, thrown to the wild animals, and being crushed by a large rock. The remaining scenes depict him standing before idols holding burning coals in his hands, while a demon stands by lamenting his defeat by the saint, and finally, the saint stands in the midst of a fire with his arms raised in prayer.

These scenes clearly revealed that the saint was a martyr. Bishop Nilus sent representatives to the Moslem ruler, asking that he be permitted to restore the church. Permission was denied, so the bishop went to Constantinople and there he obtained a decree allowing him to rebuild the church.

At that time, there was no Orthodox bishop on the island of Crete. Since Crete was under the control of Venice, there was a Latin bishop. The Venetians refused to allow a successor to be consecrated when an Orthodox bishop died, or for new priests to be ordained, hoping that in time they would be able to convert the Orthodox population to Catholicism. Those seeking ordination were obliged to go to the island of Kythera.

It so happened that three young deacons had traveled from Crete to Kythera to be ordained to the holy priesthood. On their way back, they were captured at sea by Moslems who brought them to Rhodes to be sold as slaves. Lamenting their fate, the three new priests wept day and night.

While in Rhodes the priests heard of the miracles performed by the holy Great Martyr Phanourius. They began to pray to him with tears, asking to be freed from their captivity. Each of the three had been sold to a different master, and so remained unaware of what the others were doing.

By the mercy of God, each of the priests was allowed by his master to pray at the restored church of St Phanourius. All three arrived at the same time and prostrated themselves before the icon of the saint, asking to be delivered from the hands of the Hagarenes (Moslems, descendents of Hagar). Somewhat consoled, the priests left the church and returned to their masters.

That night St Phanourius appeared to the three masters and ordered them to set the priests free so that they could serve the Church, or he would punish them. The Moslems ignored the saint's warning, believing the vision to be the result of sorcery. The cruel masters bound the priests with chains and treated them even worse than before.

Then St Phanourius went to the priests and freed them from their shackles, promising that they would be freed the next day. Appearing once more to the Moslems, the holy martyr told them severely, „If you do not release your slaves by tomorrow, you shall witness the power of God!"

The next morning, all the inhabitants of the homes where the priests were held awoke to find themselves blind, paralyzed, and in great pain. They considered what they were to do, and so decided to send for the priests. When the three priests arrived, they asked them whether they could heal them. The priests replied, „We will pray to God. May His will be done!"

Once more St Phanourius appeared to the Hagarenes, ordering them to send to the church a document granting the priests their freedom. He told them that if they refused to do this, they would never recover their sight or health. All three masters wrote letters releasing the priests, and sent the documents to the church, where they were placed before the icon of St Phanourius.

Before the messengers returned from the church, all those who had been blind and paralyzed were healed. The priests joyfully returned to Crete, carrying with them a copy of the icon of St Phanourius. Every year they celebrated the Feast of St Phanourius with deep gratitude for their miraculous deliverance.

The saint's name sounds similar to the Greek verb „phanerono," which means „to reveal" or „to disclose." For this reason, people pray to St Phanourius to help them find lost objects. When the object is recovered, they bake a sweet bread and share it with the poor, offering prayers for the salvation of saint's mother. Her name is not known, but according to tradition, she was a sinful woman during her life. St Phanourius has promised to help those who pray for his mother in this way.

P. S. Sebastian - Predică la prăznuirea Sfântului mucenic Fanurie

În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Iubiţi credincioşi, prăznuim astăzi pe unul dintre ocrotitorii acestui sfânt locaş, pe Sfântul mucenic Fanurie. Despre Sfântul Fanurie nu se ştie când anume a trăit şi a pătimit. Se cunoaşte doar că pe la 1500 au fost descoperite moaştele sale undeva, în munţii Insulei Rodos.

Şi ***iată cum au fost descoperite sfintele moaşte:*** ***păstoreau prin munţii aceia păstori cu oile şi la un moment dat, undeva, unde se afla o peşteră, au zărit o lumină mare strălucind. Ziua strălucea şi noaptea lumina ca şi cum era o făclie. Şi din curiozitate sau gândindu-se că ar putea fi o comoară care străluceşte în razele soarelui, n-au voit să se întoarcă acasă păstorii înainte de a cerceta peştera aceea spre a vedea oare ce anume străluceşte acolo. Şi fiind locul acela foarte stâncos, s-au legat cu frânghii şi au coborât până la peştera în care strălucea lumina. Şi intrând înăuntru, au aflat moaştele Sfântului Fanurie întinse la pământ, iar pe pieptul său sta scris, pe un sul de piele de animal, întreaga sa viaţă.***

Iată care a fost viaţa Sfântului Fanurie: Pe când era copil şi avea 12 fraţi, tatăl lui era foarte bogat, negustor, iar mama lui o femeie cumsecade, nefiind creştini, pentru că în zona aceea unde trăiau ei nu pătrunsese încă atât de bine creştinismul.

Tatăl lui, bogat, poate cel mai vestit dintre negustorii din acel ţinut, fiind invidiat, într-o zi când se întorcea de la neguţătoria sa încărcat de lucruri, încărcat de bani, a fost prădat, bătut şi omorât. Şi astfel au rămas cei treisprezece copii orfani, împreună cu mama lor.

Mama lor, însă, neştiind nimic din afacerile tatălui lui Fanurie, îndată vecinii şi prietenii, dar mai ales duşmanii, venind, au început să-i ceară femeii, zicând cum că dăduseră cu împrumut mortului, fel de fel de daruri, de lucruri şi bani. ***Iar femeia, credulă şi fără sprijin, a dat, una câte una, toate avuţiile pe care le strânsese soţul ei. Aşa se face că ea a rămas atât de săracă, încât nu mai avea cu ce să-şi crească copiii.***

Fanurie era cel mai mare dintre ei şi avea de acum 12-13 ani; înţelegea suferinţa, înţelegea osteneala şi tristeţea de pe chipul mamei sale, care se străduia în fel şi chip să poată hrăni treisprezece copii şi adeseori o lăuda pe mama lui în faţa celorlalţi colegi şi tovarăşi de joacă, aşa cum fac şi copiii noştri, spunând despre mama lui că este o mamă deosebită şi cu multă osteneală îşi creşte cei treisprezece copii.

Şi întâlnind într-o zi un coleg mai invidios şi mai răutăcios, acesta i-a descoperit taina despre cum mama lui reuşea să-i hrănească. I-a spus lui Fanurie: *«Ia s-o urmăreşti pe mama ta şi să vezi cât este de cinstită şi de bună. Noaptea, după ce vă hrăneşte şi vă culcă pe voi, urmăreşte-o şi vezi ce face ! »*

Şi, curios fiind Fanurie, a pornit-o într-adevăr, pe urmele sale. A văzut-o cum, după ce i-a hrănit şi i-a culcat, s-a ridicat din pat şi-a schimbat rochia cu care trăia şi cu care o ştiau cei treisprezece copii ai săi cu o rochie de seară, o rochie de petrecere, şi-a uns faţa cu aromate şi cu parfumuri şi a ieşit. ***Iar Fanurie a urmărit-o să vadă unde merge.*** Şi a intrat aceasta într-un local de noapte unde, urcându-se pe scenă, a început să danseze şi să cânte, spre bucuria celor care petreceau şi care erau, în general, ameţiţi de băutură. ***Şi uimit fiind tânărul Fanurie, n-a putut decât să strige: Mamă !***

Iar aceasta, văzând că taina ei a fost descoperită de fiul ei cel mare, a căzut imediat la pământ ca fulgerată şi a leşinat. ***A ieşit Sfântul Fanurie deznădăjduit şi umilit şi n-a mai voit să se întoarcă acasă. Şi rugându-se de nişte corăbieri să-l treacă marea, a mers departe. Şi întâlnind un pustnic, l-a rugat să-l înveţe şi pe el meşteşugul său. Ne mai voind să audă niciodată de mama lui şi de fraţii lui, a cerut părintelui să-l înveţe să postească, să-l înveţe să se roage, să-l înveţe***

credinţa creştină despre care el nu ştia nimic. Astfel, cu multă osteneală a petrecut Sfântul Fanurie ani îndelungaţi în pustie.

Dar nu-l părăsea amintirea mamei, pe care a lăsat-o în localul acela de noapte şi amintirea fraţilor, despre care nu mai ştia nimic de ani de zile şi într-o zi a cerut părintelui său binecuvântare să meargă să o vadă pe mama sa şi să-i ceară iertare pentru ceea ce a făcut. ***Şi întorcându-se Fanurie în cetatea sa, a aflat că mama lui nu căzuse leşinată în noaptea aceea, ci căzuse moartă, iar fraţii săi, toţi doisprezece, au fost luaţi de rudenii, astfel încât nimeni nu mai ştia unde este fiecare.***

Întorcându-se în pustie, ***Sfântul Fanurie a înţeles că nu mai poate ajuta mamei lui şi fraţilor lui decât cu rugăciunea... şi a început mai cu dinadinsul a spori rugăciunea şi postirea şi se ruga lui Dumnezeu să-i ierte pe fraţii lui şi pe mama lui.***

Aşa a petrecut Sfântul Fanurie în pustie, sporind cu rugăciunea, cu credinţa şi cu faptele cele bune, întrecând până şi pe părintele său, pustnicul. ***Şi pentru aceasta a început Sfântul Fanurie să săvârşească minuni, căci i-a dăruit Dumnezeu darul facerii de minuni, darul rugăciunii celei neîncetate, darul postirii desăvârşite şi al celorlalte fapte bune, cu care s-a sfinţit...***

Şi voind Dumnezeu ca să-i întoarcă pe mulţi la credinţa creştină, a voit ca la un moment dat Sfântul să părăsească pustia şi să călătorească prin câteva cetăţi, învăţând pe oameni credinţa cea adevărată, creştinească.

Însă nu vedeau mulţi cu ochi buni faima sa şi credinţa sa; ***în fiecare cetate în care mergea propovăduind pe Dumnezeul cel adevărat, în cele din urmă, din cauza răutăţii şi invidiei oamenilor, era cât pe ce să fie arestat şi să fie condamnat la moarte pentru această credinţă creştină...***

Aşa a ajuns într-o cetate în care stăpânitorului cetăţii îi era bolnavă singura fiică şi încercând vrăjitori şi descântători, vraci şi doctori, aşa cum erau în vremea aceea, să-i tămăduiască fiica, nici unul dintre aceia n-a putut, iar fata a murit. Atunci unul dintre sfetnicii stăpânitorului aceluia i-a spus: ***« Este un om aici în cetate care nu foloseşte nici doctorii, care nu rosteşte nici formule magice, dar care vindecă numai cu cuvântul şi cu credinţa într-un Dumnezeu străin nouă. Acela se zice că face minuni ne mai întâlnite »...***

A venit Sfântul Fanurie şi a intrat în casa în care era copila moartă. Şi rugând pe Mântuitorul Iisus Hristos, a chemat puterea Lui şi ridicând copila cu mâna, a înviat-o. Şi au crezut cu toţii în Mântuitorul Iisus Hristos şi au cerut să fie botezaţi. Şi i-a botezat Sfântul Fanurie şi i-a învăţat tainele credinţei creştine.

Numai că vrăjmaşul diavol, care nu vede cu ochi buni credinţa şi care n-a văzut cu ochi buni înmulţirea credinţei şi Botezul atâtora în numele Mântuitorului Iisus Hristos, a adus invidia şi răutatea la conducătorul căruia îi fusese înviată fiica şi i-a băgat în cap că Sfântul Fanurie era cel mai mare dintre vrăjitori, pentru că el a provocat moartea fiicei lui, ca după aceea tot el, ridicând-o din morţi, să cucerească cetatea şi să se facă el împărat. ***Atâta i-a trebuit mai marelui cetăţii care, uitând de tot ceea ce primise bun prin mâinile Sfântului Fanurie, a trimis să fie prins şi aducându-l în faţa lui slujitorii, a poruncit să fie bătut, a poruncit să fie schingiuit până când, în cele din urmă, a fost condamnat la moarte, să i se taie capul.***

Şi fiind condamnat la moarte, Sfântul Fanurie a rostit această ultimă rugăciune: «Doamne Dumnezeul meu, fă ca toţi aceia care vor face nouă turte de făină şi ulei sau nouă plăcinte pentru săraci în amintirea mamei mele să primească de la Tine orice vor cere ei în numele meu!»

Şi în felul acesta dându-şi duhul, a rămas Sfântul Fanurie în conştiinţa celor care au citit viaţa sa şi au auzit de petrecerea sa, ca unul pe care trebuie să-l cinstim prin aceste nouă turte sau plăcinte pentru iertarea păcatelor mamei sale, care a murit dansând şi cântând pentru petrecerea şi cheful oamenilor.

***

Aceasta este, dragii mei, pe scurt, viaţa Sfântului Fanurie şi mulţi dintre dumnea-voastră îi ştiţi viaţa şi aţi şi făcut aceste plăcinte sau turte cerând de la Dumnezeu ceva pentru viaţa dumneavoastră. Sunt creştini cărora, după ce au făcut nouă zile la rând aceste turte, li s-a arătat Sfântul Fanurie!

Să ne rugăm şi noi Sfântului Fanurie să ia binecuvântare de la Dumnezeu pentru noi, împlinind cererea noastră.

Învăţăm de la Sfântul Fanurie şi nu numai de la el, ci de la toţi Sfinţii pe care-i prăznuim, cum au înţeles ei viaţa de creştin.

⇒ ***Cât de mult se rugau ei şi cât de puţin ne rugăm noi !***

⇒ ***Cât posteau ei şi cum petreceau în pustie, hrănindu-se cu miere sălbatică şi lăcuste, cu rădăcini, plante sălbatice care cresc în pustie, iar noi nu ne***

mai săturăm de atâtea şi atâtea bunătăţi cu care încercăm să ne potolim pofta cea nesătulă şi lăcomia !

⇒ ***Cât de multă iubire aveau ei şi cât de puţină iubire şi cât de multă invidie, asemeni celor care l-au dat pe Sfântul Fanurie pe mâna judecătorilor, avem noi !***

Şi de ce oare îi cinstim pe Sfinţi ? Ca să spunem astăzi o poveste frumoasă ? *Vai, ce poveste frumoasă a spus astăzi Părintele!* ***Îi cinstim pe Sfinţi ca să învăţăm ceva de la ei!***

Dumnezeu i-a sfinţit pe ei ca să ne arate nouă că şi noi ne putem sfinţi. I-a ajutat pe ei să postească, să se roage şi să iubească pentru ca să ne arate nouă că şi noi putem să facem aceasta, chiar şi când zicem că nu putem. *Nu pot, Părinte. Nu pot să postesc. Ce atâta rugăciune? Ce atâta biserică?*...şi toate celelalte!

Sfinţii au trăit toate aceste experienţe din plin. Dumnezeu i-a binecuvântat cu viaţa veşnică şi i-a binecuvântat până şi cu nestricăciunea trupului acestuia. ***Şi stau mărturie Sfinţii că putem să facem din viaţa noastră o viaţă bineplăcută lui Dumnezeu.*** *Ei n-au fost dumnezei, au fost oameni ca şi noi, ba încă unii foarte păcătoşi.*

Sfânta Maria Egipteanca a fost desfrânată ani de-a rândul, profesionistă...dar ea, la un moment dat, întorcându-se, L-a cucerit pe Dumnezeu de aşa manieră încât a ajuns să fie pictată pe perete şi să-i sărutăm picioarele !

Ce înseamnă asta? ***Oricât ai fi de nenorocit, crimă de ai fi făcut, orice ai fi săvârşit ca om în viaţă, Dumnezeu poate face din tine un sfânt de pictat pe pereţi, dacă vei înţelege să termini cu răutatea şi să te schimbi!*** ***Iată de ce îi cinstim pe Sfinţi!***

Pentru că ei pot să ne ajute atunci când noi nu mai putem. Ei pot să mijlocească la Dumnezeu putere pentru noi. Ei pot să ne facă să putem atunci când noi zicem că nu mai putem.

Vedem, aşadar, în Sfinţii lui Dumnezeu, mesagerii Lui, care pot aduce de la Dumnezeu daruri pentru noi, oamenii, care se pot ruga pentru noi la Dumnezeu, ca să ne împlinească dorinţele şi rugăciunile cu care venim în Sfânta Biserică.

Să-l rugăm şi noi pe Sfântul Fanurie ca Dumnezeu să ne dăruiască, prin rugăciunile lui, să ne îmbunătăţim viaţa.

Să luăm exemplu din viaţa lui, să postim mai mult, să ne rugăm mai mult, să iubim mai mult, să petrecem mai multă vreme cu Dumnezeu, aşa cum a făcut-o el în pustie, departe de toate plăcerile şi tentaţiile şi prostiile acestei lumi. El a preferat să trăiască în arşiţa nisipului şi a pustiei şi a lăsat tot ceea ce noi oamenii iubim de obicei, şi-L lăsăm pe Dumnezeu, Îl batjocorim pe Dumnezeu şi-L înjurăm pe Dumnezeu, pentru toate aceste lucruri trecătoare care nu valorează doi bani !

Să rugăm, aşadar, pe Sfântul Fanurie să ne sfinţească viaţa noastră, să ne ajute şi pe noi să ne înţelegem menirea de a fi Sfinţi.

«Fiţi sfinţi!», zice Domnul Dumnezeul nostru, «căci Eu sunt sfânt». Ca să nu ziceţi că nu puteţi , iată sfinţi, care au avut mâini şi picioare şi cap şi totuşi s-au sfinţit şi Dumnezeu i-a binecuvântat pe ei. Nu este minciună.

Să rugăm, aşadar, pe Bunul Dumnezeu să ne sfinţească şi pe noi şi să ne dăruiască ceea ce ne este de folos pentru viaţa aceasta, dar mai ales pentru cea viitoare. Amin.

Pr. dr. Dorin Octavian Picioruș: Predică la Sfântul mare mucenic Fanurie

Un tânăr, iubiții mei! Unul ca cei de care avem mare nevoie ca să dăm mărturie despre viața și sfințenia Bisericii. Pentru că de la tinerețe trebuie să arătăm măreția credinței în noi înșine…și nu, aduși de spate, la bătrânețe…să căutăm să învățăm bucuria Bisericii.

Da, fără doar și poate, e bine să Îl găsim pe Dumnezeu și la bătrânețe…și pe patul de boală…și înainte cu puțin de clipa morții.

Oricând e bine să punem început bun…de mântuire…vieții noastre.

Însă nimic nu se compară cu viața trăită în har, în credință, în bucurie dumnezeiască…începând din copilărie și adolescență.

Pentru că atunci când înflorește bărbatul sau femeia în tine…tu trebuie să arăți minunile lui Dumnezeu în mijlocul Bisericii și în mijlocul lumii…

Sfântul Fanurie e grec de neam. Din insula Rodos. Nu știm în ce secol a fost martirizat…dar știm anul în care, în mod minunat, i s-au descoperit Sfintele moaște: 1.500 d. Hr.

Au crezut că e o comoară în peștera unde erau Sfintele sale moaște…dar au găsit o lumină aprinsă…Și pe pieptul Sfintelor sale moaște, ciobanii care le-au descoperit, au găsit Viața Sfântului scrisă pe o piele de animal.

Și totul e prea minunat la Sfântul Fanurie! I-a murit tatăl, negustor bogat…și el avea încă 12 frați, el fiind cel mai mare. Când i-a murit tatăl avea 12 ani… Și la moartea tatălui său…Sfântul Fanurie era păgân, ca întreaga lui familie… Mama…trebuia să îi crească pe cei 13 copii ai ei…

Și pentru că el o considera „o sfântă" pe mama lui…neștiind ce făcea ea pentru ca să le asigure existența…se lasă dus de curiozitate, la sfatul colegilor lui de joacă…și o urmărește… O urmărește noaptea… Dacă ziua locuiau cu toții într-o bucătărie…adică într-o singură cameră…noaptea, mama lui, dansa și cânta într-un local de noapte. Adică într-un loc rău famat. Și când o vede…el, Fanurie, strigă la mama lui…și aceea cade moartă. Infarct? Posibil… Spaima unei inimi iubitoare… Pentru că nu dorea să știe ei prin ce trece ea…pentru a le asigura existența… u alte cuvine: ce faci pentru copiii tăi? Ce le transmiți, în mod vital, despre tine? Le lași o icoană în urmă…sau o rușine?

…Și Fanurie, la 12 ani, aleargă, desculț, pe pietre…până își zdrobește tălpile… La 12 ani… Ce maturitate! Nefiind încă creștin…

Însă creștini se nasc frumos și dramatic în același timp. Se nasc suferind…

Însă Domnul îl trimite pe un Sfânt al Lui, care de 65 de ani nu mai văzuse față de om…ca să îl întâmpine pe Fanurie, spunând că el e plăcutul Domnului și ales de El pentru a fi „ajutător celor în nevoi".

Să îl introducă adică în Biserică…pentru ca să crească darurile din el spre folosul tuturor.

Pentru că Domnul de aceea ne dă daruri duhovnicești: ca să facem lucruri minunate cu ele și nu pentru ca să le aruncăm la coș.

Și sfântul lui Dumnezeu a coborât din munte…și a mers într-o oră…o cale de 3 zile de mers pe jos…și l-a întâmpinat pe Fanurie.

Ce faci, dacă nu te întâmpină nimeni? Dacă nici un sfânt al lui Dumnezeu nu te ajută să crești, să înflorești duhovnicește? Și de ce nu te ajută Sfinții să crești? Pentru că nu vrei…

Dumnezeu îi trimite pe Sfinții Săi acolo unde…trebuie. La cel care trebuie. La cel care are nevoie. La cel care trebuie doar puțin ajutat…pentru ca să se umple de slava lui Dumnezeu și de multe daruri sfinte.

Și Fanurie a urcat, cu sfântul lui Dumnezeu, într-un ceas în munte…o cale de 8 zile de mers. Grabă… Graba lui Dumnezeu ca să înflorească virtutea.

Există o grabă proastă, a celor care vor să facă răul…dar și o grabă bună: a celor care sunt mistuiți de dorul de a cunoaște, de a fi, de a se umple de sfințenie.

Pentru că atunci când devorezi cărți sfinte…te umpli de înțelegeri sfinte.

Trebuie să mănânci cărți tari, cu oase dogmatice, cu oase pline de contemplații sfinte pentru ca să îți astâmperi dorul cel mare de Dumnezeu.

Nu poți să bei doar lapte…ci și hrană tare.

Și Fanurie e dus spre viața monahală, aspră, spre hrana tare…pentru ca să crească repede întru bărbat desăvârșit. Deci: la 12 ani. La 12 ani începe urcușul în cer. Fanurie, spune Viața lui, avea o fire aspră. Sfântul lui Dumnezeu l-a domesticit pe Fanurie, pe copilul de 12 ani. L-a făcut creștin și l-a învățat asceza ortodoxă.

După ce s-a botezat…află, pe viu, că mama lui a murit și că frații lui au fost răspândiți pe la rude.

S-a întors la locul sihăstresc…a început să lucreze pământul…dar și pământul inimii prin milostenie, rugăciune, post și răbdare multă.

Mânca foarte puțin, din trei în trei zile…după care a început să mănânce numai din sâmbătă în sâmbătă.

Se împărtășea des cu Hristos Domnul, era avid să-i cunoască pe trăitorii pustiei, muncea mult în mod fizic, făcea privegheri de toată noaptea…și locuia într-o colibă…fără acoperiș.

Un copil bătrân…prea bătrân pentru a fi înțeles de cei care nu știu nici să se lege la pantofi…

Îi era milă de animale și le îngrijea…în așa fel încât a fost văzut de Părintele lui culcat lângă un șarpe mare, care îl proteja de fiare…pentru că Sfântul Fanurie îi făcuse bine… Adică nu schingiuia animalele… Nu le fugărea… Nu urla ca bezmeticul prin pădure…și nici nu le incendia…ci făcea bine copacilor și viețuitoarelor pădurii.

O lecție pentru toate secolele…nu numai de ecologie…ci, mai întâi de toate, de viață paradisiacă.

Pentru că cel care se umple de slava lui Dumnezeu…e prietenul întregii creații…așa cum a fost creat omul, de Dumnezeu, la început…

Deci nu dacă mergi la nudiști…„te întorci la începuturi”…ci dacă te curățești de patimi, dacă te umpli de har, dacă ești locuit din destul de Dumnezeu…devii prietenul întregii creații.

Adică e vorba despre ceea ce făcea Sfântul Fanurie între 12 și 19 ani…

Pentru că la 19 ani a fost martirizat…

De aceea el îi ajută pe cei asupriți de fiarele sălbatice…însă a primit, încă din timpul vieții, darul facerii de minuni.

A coborât din munte în cetate…și a făcut minuni. Multe minuni…

Minuni care l-au înspăimântat pe Satana atât de mult…încât a luat chipul unui tânăr străin…s-a prezentat sub acest chip la împărat…și l-a pârât pe Sfântul Fanurie.

Adică a făcut ceea ce a făcut Satana de la început cu omul: l-a invidiat și l-a vorbit de rău. L-a atras spre moartea păcatului…

Dar prin propovăduirea și minunile lui…mulți s-au făcut creștini…

Și l-au chinuit cu sălbăticie demonică…până i-au tăiat capul. Și din rănile lui a curs lapte…și nu sânge…

La 19 ani, iubiții mei!… La 19 ani, când mulți dintre noi credem că cea mai mare „ispravă” e să dansăm toată noaptea sau să ne îmbătăm ca porcii.

Și ultima sa rugăciune a fost: „Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce ai miluit pe aceștia care au făcut plângere și strigare, fă ca tot cel ce va face o turtă cu ulei și zahăr, sau o plăcintă și o va da săracilor să fie ascultat în orice durere dreaptă va avea. Aceasta zic să fie pentru iertarea păcatelor mamei mele, care a murit păcătoasă”.

Lucru care…astăzi…mergând la mătușa mea…fără să știe că e pomenirea Sfântului Fanurie…mi-a dat, printre altele, și două plăcinte…și cred că ele sunt spre iertarea ei…astăzi, de ziua lui…

Dar Dumnezeu, la rugăciune, i-a răspuns dumnezeiește: „s-a făcut tunet din cer și s-a auzit glasul Domnului astfel: "Fie Fanurie după cuvantul tău și tot cel ce te va chema pe tine în ajutor să fie ascultat de Mine și tu vei fi ajutorul celor din nevoi".

Apropo de delicatețea prea dumnezeiască a lui Dumnezeu cu Sfinții Săi, care se bucură nespus când ei se roagă pentru lume…

Se bucură să îi asculte rugându-se pentru lume…pentru că Dumnezeu se bucură de dragoste.

Și cine nu se bucură să fie ajutat cu dragoste de Sfinții lui Dumnezeu nu știe cum iubește Dumnezeu…cu ce bucurie…

Și înainte ca să fie omorât…mulți au vrut să fie creștini!

Au cerut Botezul!

Și pentru că nu era apă…Sfântul Fanurie s-a rugat…și a plouat dumnezeiește numai peste cei care au cerut dumnezeiescul Botez!

Însă călăii lui, trei la număr, care erau desemnați să îl martirizeze...au fost și ei botezați dumnezeiește…de ploaia cea de sus!

După ce a fost martirizat…deși îi vedeau trupul jos…Sfântul Fanurie a apărut în fața tuturor.

Cum? „Într-o aureolă asemeni Sfinților celor din veacuri, îmbrăcat în armură de roman, cu părul creț și negru, iar în mână ținea o făclie mare aprinsă".

Iar călăul care îl omorâse la comandă…deși el crezuse în Hristos…a fost și el martirizat…și din cer a coborât o cunună de trandafiri pe capul lui iar din trupul lui a curs mir în loc de sânge.

La fel s-au petrecut și cu ceilalți doi „călăi" nominalizați…care nu au participat la omorârea lui…și care și ei au fost martirizați.

Și astfel vedem un mort viu…și niște morți paradoxale.

Morți cu amprentă dumnezeiască. Pentru că cei martirizați pentru Hristos se umplu de slava Lui.

Și noi, iubiții mei, fericiți suntem dacă suntem plini de slava Lui și dacă flămânzim după El!

…Și Sfântul Fanurie să ne învețe pe toți să uimim frumos…adică să ne pocăim frumos și să ne schimbăm viața cu tinerețea veșnică a harului Său. Amin!

Augustin Păunoiu - Sfântul Fanurie sau mucenicia pentru Hristos la 19 ani

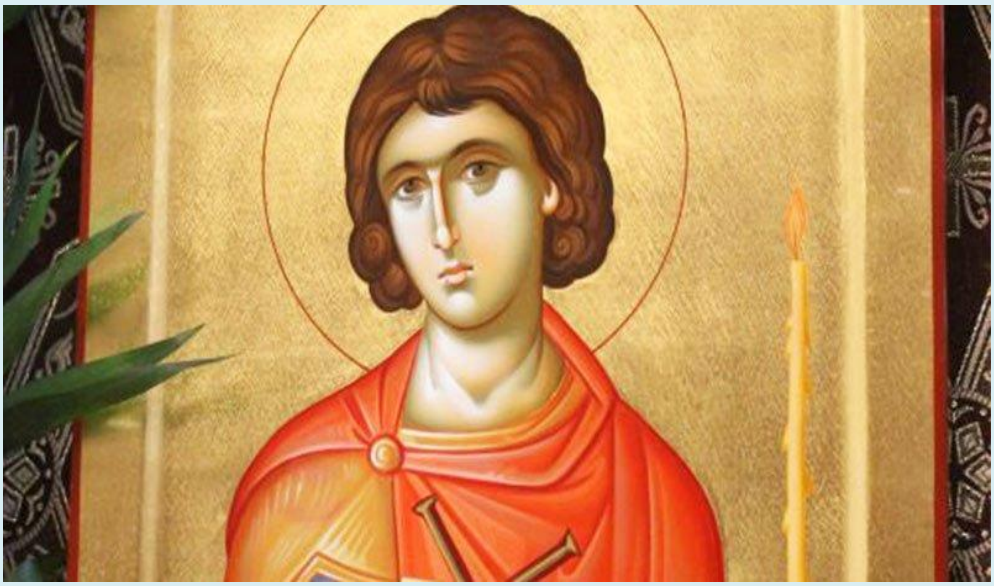

În Sinaxarul Mineiului de pe luna august, la ziua a 27-a, găsim scris că Biserica prăznuieşte pe Sfântul cuvios Pimen, alături de mai mulţi mucenici, Eutalia, Cucşa. Din rândul lor lipseşte un sfânt pătimitor pentru credinţa creştină, care însă este menţionat în calendarul bisericesc - Sfântul Fanurie. Lipsa pomenirii în martirologiile şi sinaxarele vechi a acestui mucenic nu ar fi un fapt deosebit, dar în cazul sfântului care este prăznuit astăzi mai este ceva de adăugat.

În toate Acatistierele care cuprind slujbele de laudă la adresa sfinţilor mai importanţi din istoria Bisericii şi cărora evlavia populară le-a acordat mai multă atenţie, se află şi Acatistul Sfântului Fanurie.

Istoria acestui sfânt despre care nu face pomenire Sinaxarul, dar al cărui acatist ne vorbeşte despre minunile săvârşite de el, o puteţi afla în cele de mai jos.

Numele mucenicului este cu certitudine de origine greacă. În elină, verbul sau înseamnă „a face vizibil“, „a arăta“, iar la diateza reflexivă el se tălmăceşte prin „a arăta despre sine ceva“, „a arăta cuiva ceva ca al său“. Acest nume este îndreptăţit, întrucât Sfântul Fanurie este cel care a săvârşit multe minuni pentru regăsirea lucrurilor şi animalelor pierdute. Dar numele său mai poate fi interpretat şi în sensul că mucenicul a făcut prin viaţa sa să se arate puterea credinţei în Hristos.

Aşa cum aflăm şi în biografia sa, sfântul credem că s-a născut în Grecia, mai exact în insula Rodos. La această ipoteză ne conduc descoperirile făcute în secolul al

XIV-lea, când cu ocazia unor săpături făcute pentru a ridica zidurile fortăreţei renumitei insule greceşti, lucrătorii au găsit sub lespezile unei biserici aflate în ruină mai multe icoane. Dintre acestea, una singură, închipuind figura unui ostaş tânăr care ţinea în mâna dreaptă o cruce şi o lumânare, era intactă. Date privind biografia Sfântului găsim în Vieţile Sfinţilor pe luna august, editate de părintele Ioanichie Bălan la Mănăstirea Sihăstria.

Descendent dintr-o familie păgână şi bogată

Moaştele sfântului au fost descoperite de nişte păstori în jurul anului 1500, când pe vârful unui munte unde îşi păşteau oile se vedea o lumină care nu se stingea niciodată. Au crezut că acolo era ascunsă o comoară. S-au legat cu frânghii groase, s-au suit în locul acela plin de strălucire şi au văzut în peştera de pe culmea muntelui moaştele sfântului şi o piele de animal pe care era scrisă viaţa mucenicului.

Nu se cunoaşte data precisă de naştere a lui Fanurie. Ştim doar că provenea dintr-o familie păgână bogată, foarte numeroasă, având încă 12 fraţi, dintre care el era cel mai mare. A urmat drumul oricărui tânăr de condiţie aleasă, studiind filosofia şi celelalte ştiinţe ale timpului său.

Pe când avea 12 ani, tatăl lui, care se ocupa cu comerţul, a murit. Tovarăşii de negustorie s-au grăbit să lase familia lui Fanurie fără nici un sprijin. Rămasă singură, cu 13 copii, mama mucenicului a fost nevoită pentru a-şi întreţine familia să joace şi să cânte noaptea în locuri rău famate. Cei 13 băieţi vedeau în fiecare zi cum mama lor, îmbrăcată în haine ponosite, plângea şi se ruga. Povestind unui prieten că viaţa mamei sale este sfântă, acesta l-a sfătuit să o urmărească unde pleacă în timpul nopţii. Fanurie a urmărit-o şi a văzut că după ce a lepădat hainele cele sărace, s-a îmbrăcat în veşminte strălucitoare şi a intrat într-o casă de unde se auzeau cântări de petrecere. Acolo, cu lacrimi pe obraz, mama mucenicului cânta şi juca. Fanurie s-a apropiat şi, intrând, a strigat tare: „Mamă!“ La glasul copilului, femeia, înspăimântată că a fost descoperită de fiul ei, a căzut jos.

Mâhnit de ceea ce văzuse, Fanurie a părăsit oraşul, s-a îmbarcat pe corabie şi a ajuns într-un loc pustiu al cărui nume nu îl cunoaştem. Acolo a fost botezat şi, după un timp, tânărul s-a întors în oraşul natal pentru a vedea ce fac fraţii şi maica sa. Acum a aflat că mama sa murise în clipa când copilul ei o descoperise în localul de noapte, iar pe fraţii săi nu i-a mai întâlnit, după moartea mamei lor, ei răspândindu-se în lume.

Nevoinţele duhovniceşti aduc darul tămăduirii bolnavilor

Întorcându-se înapoi în acea pustie, Fanurie vieţuieşte acum după regulile pustniceşti. Mâncarea odată la trei zile, care consta numai în pâine muiată, privegherile de noapte, milostenia, lucrul cu mâinile de fiecare zi i-au adus atâta spor duhovnicesc încât şi animalele din acel loc când se aflau în preajma lui deveneau blânde şi uitau de sălbăticia lor. Iar oamenii care cereau rugăciunea lui se tămăduiau de neputinţele lor.

De multe ori a fost chemat din pustie să vină în cetate pentru a vindeca neputinţele şi bolile oamenilor. Plin de bunătate faţă de săraci, orfani şi văduve, cu gândul la mama şi fraţii lui, sfântul nu lăsat niciodată rugăminţile oamenilor neascultate. Cu rugăciunea lui a dăruit vedere orbilor, a făcut pe muţi să vorbească, surzii şi-au recăpătat auzul.

Un an de zile a mers în toată cetatea mângâind pe oameni, botezându-i şi învăţându-i dreapta credinţă. Dar vrăjmaşul din vechime al omului, diavolul, prefăcându-se într-un tânăr străin, a venit la dregătorul cetăţii spunând că toate cele făptuite de Fanurie nu sunt lucrate cu puterea lui Dumnezeu, ci cu vrăji, ca poporul să fie cu el şi să înlăture pe dregător. Dar adevărul era altul; răuvoitorii mincinoşi nu mai puteau fura din vistieria cetăţii.

Auzind de răutatea oamenilor, Fanurie a părăsit cetatea, iar cei tămăduiţi de el plângeau pentru că aveau să fie lipsiţi de bunătatea sfântului şi de marele lui ajutor. În oraşul în care a ajuns, cel exilat a săvârşit aceleaşi fapte minunate. Şi istoria s-a repetat. Sfântul a trebuit din nou să ia calea pribegiei.

Biograful nu ne spune cum se numea ţara îndepărtată de care face amintire. E posibil să fi fost Egiptul. Aici, fiica regelui căzuse grav bolnavă, fiind pe moarte. Cunoscând faima tânărului care venise de curând în ţară, una din slugile împăratului i-a spus stăpânului său: „Împărate, este un tânăr frumos care vindecă orice boală, ba şi morţii învia, făcând rugăciuni către Hristos. Şi nu le dă bolnavilor sau morţilor nici un fel de doctorie, nu se atinge de ei şi nu primeşte ca plată nici măcar o bucată de pâine“.

La auzul acestor cuvinte, împăratul a trimis careta împărătească pentru a-l aduce pe Fanurie la curte. Dar fericitul nici călare nu a vrut să meargă, ci ostenindu-şi picioarele sale multe zile a ajuns înaintea regelui bogat. Fata deja murise, toţi erau deznădăjduiţi. Dar sfântul, dus în camera moartei, a poruncit să intre acolo numai părinţii fetei şi, lăcrimând, a început să se roage. Se făcuse miazăzi. Fanurie era

mâhnit. Părea că cerea prea mult lui Dumnezeu. La picioarele sfântului se făcuse baltă de lacrimi, iar împăratul şi soţia lui erau uimiţi de râvna şi credinţa cu care Fanurie se încăpăţâna să creadă în mila Dumnezeului lui.

O rază străluci deasupra moartei. Atunci sfântul se ridică în picioare şi, luând de mână fata, îi zise: „În numele lui Hristos Iisus Cel răstignit, scoală-te şi vino înapoi la părinţii tăi!“

Atunci tânăra se ridică în picioare şi strigă cu glas mare: „Mare este Dumnezeul lui Fanurie căci în iadul cel mai de jos fiind, unde mă chinuiam împreună cu cei care s-au închinat idolilor şi eram batjocura şi chinul diavolilor, iadul m-a vărsat afară cu mare frică, temându-se la auzul numelui sfântului. Mare este Dumnezeul creştinilor, iar toţi dumnezeii păgânilor draci sunt“.

Drept răsplată pentru tămăduirea fiicei sale, împăratul a vrut să-i dea lui Fanurie jumătate din împărăţie, dar el nu a primit nimic. A cerut doar ca plată eliberarea tuturor celor întemniţaţi.

Martirajul lui Fanurie

Văzând modestia şi smerenia sfântului, împăratul împreună cu supuşii lui au cerut botezul şi s-au făcut creştini. Dar vracii şi vrăjitorii de la curte, invidioşi pe Fanurie, au uneltit din nou împotriva tămăduitorului şi au reuşit să aducă mânia împăratului asupra tânărului grec. Fanurie a fost bătut cu pietre, i s-au smuls dinţii din gură, a fost înţepat cu suliţa şi apoi i s-au turnat sare şi oţet pe răni. I-au fost tăiate mâinile şi degetele de la picioare, precum şi urechile. Iar tot poporul se mira şi plângea că plăcutul lui Hristos, care ajutase pe toţi în neputinţele lor, era acum batjocorit şi scuipat. Fanurie nu avea decât 19 ani. Au fost aleşi trei din cei mai cruzi călăi pentru a duce la îndeplinire pedeapsa capitală.

Înainte de moarte, cel schingiuit a cerut voie să-şi facă ultima rugăciune: „Doamne, Dumnezeule, Cel ce ai miluit pe cei care au strigat către Tine, fă ca tot cel ce va face o turtă cu ulei şi zahăr sau o plăcintă şi o va da săracilor să fie ascultat în orice durere dreaptă va avea. Aceasta să fie pentru iertarea păcatelor mamei mele, care a murit păcătoasă“.

Atunci s-a auzit glasul Domnului: „Fie, Fanurie, după cuvântul tău şi tot cel ce te va chema pe tine în ajutor să fie ascultat de Mine şi tu vei fi ajutorul celor din nevoi“.

La auzul glasului, mulţi necredincioşi care se ridicaseră împotriva lui au cerut să fie botezaţi. Dar sfântul nu avea apă pentru botez. Atunci s-a rugat ca peste toţi care doresc botezul să se pogoare ploaie din cer. Şi minune mare s-a petrecut, căci a plouat numai peste cei ce voiau să primească botezul. Au fost creştinaţi şi călăii aleşi pentru execuţie, care acum nu mai doreau să ucidă pe sfântul. Însă el i-a rugat să împlinească porunca împărătească, făgăduindu-le că vor fi şi ei alături de el în rai.

După ce i-a fost tăiat capul, în loc să curgă sânge, de la gâtul mucenicului a curs lapte, iar capul lui a mers în jurul trupului grăind: „Aşa cinsteşte Hristos pe cei ce cred în El!“

Pomenirea sfântului se face la 27 august şi mulţi creştini, potrivit ultimei rugăciuni a mucenicului, fac în ziua prăznuirii lui nouă turte pe care le împart săracilor, iar după ajutorul primit de la sfânt fac o plăcintă mai mare, dăruită celor lipsiţi, ca mulţumire adusă lui.

Mariana Borloveanu - Sfântul Fanurie, prăznuit în Biserica Metamorphosis

Ajungând la țărmul Mării Negre, în zona peninsulară a Constanței, maiestuos se înalță silueta albă a unei biserici, care parcă ar fi străjer al imensității de ape care se pierd în zare. Biserica Metamorphosis stă de veghe aici de aproape 200 de ani, fiind ctitorie a comunității elene de la Tomis. Constănțenii ortodocși vin în mare număr aici și asta pentru că dincolo de pitorescul așezării lăcașului de cult, aici găsești un duh care te eliberează și te întărește.

La icoana înveșmântată în flori a Sfântului Fanurie rugăciunea nu conte-nește nici o clipă, iar jertfa celor care au evlavie la acest sfânt se materializează în fanuro-pitele aduse la biserică și împărțite săracilor.

Lăcaș grecesc de aproape 200 de ani

Făcând popas la țărmul mării, o panoramă de nedescris se așterne în fața ochilor, privirea pierzându-se în larg, iar sufletul căutându-L pe Dumnezeu în biserica ce se înalță, acolo, lângă mare. Lăcașul de închinare este impresionant, având în vedere că la început aici era o mică biserică de lemn. Construită de comunitatea elenă din Tomis, în anul 1862, bisericuța avea la acea vreme două camere, una dintre ele servind drept sală de clasă. Mai târziu, arhitectul grec Iani Teoharidi avea să conceapă un proiect mai amplu al noii biserici, care să corespundă canoanelor ortodoxe.

Construcția în formă dreptunghiulară nu are turle, deoarece bisericile creştine din Imperiul Otoman nu aveau voie la acea vreme să fie mai înalte decât moscheile musulmane. Interiorul, în schimb, a fost de la început asemenea bisericilor noastre ortodoxe. De-a lungul anilor s-au făcut mai multe modificări interioare, adăugându-se un cafas și două balcoane laterale, în stil grecesc, ce dau o notă aparte lăcașului de închinare. Ulterior i s-a adăugat și o clopotniță, care, fiind încadrată din construcție, nu a afectat în nici un fel stilul arhitectural.

Pictura inițială a bisericii a fost executată de un renumit pictor aghiograf venit special din Sfântul Munte, dar din cauza deteriorării accentuate, generată de aerul umed și sărat de la malul mării, aceasta a fost repictată între anii 1988 şi 1990 de pictorul Nicolae Radu. În anul 2004 biserica greacă din Constanța a fost inclusă pe lista de Patrimoniu Naţional şi Cultural. Din lipsă de fonduri, membrii comunităţii elene nu au reușit să restaureze biserica, aflată într-o stare avansată de degradare, motiv pentru care au cerut aprobarea Patriarhiei Române ca lăcaşul de cult să treacă în administrarea Bisericii Ortodoxe Române. Slujbele se oficiază atât în limba română, cât şi în limba greacă, iar biserica este deschisă pe tot parcursul zilei, astfel încât creștinii de pretutindeni să poată face aici, oricând, un popas de rugăciune.

Sfântul din Rodos arată calea spre împlinire

Marea majoritate a celor care se opresc aici o fac pentru a cere luminare a minții, împlinire sau vindecare de boli, prin mijlocirea Sfântului Fanurie. Nu se cunoaște cu exactitate locul și perioada în care sfântul a trăit, însă, conform tradiției, acesta s-a născut în Rodos, într-o familie cu părinți păgâni și foarte bogați. După moartea tatălui, familia a început să trăiască în sărăcie. Mama sfântului, neavând cu ce să-și întrețină cei 13 copii, a început a duce o viață de păcat și desfrânare, o viață numai de ea știută. Întâmplarea a făcut ca la îndemnul unor cunoscuți, fiul său să o surprindă într-un local de noapte. Chiar în clipa aceea femeia și-a dat sufletul de durere, iar Fanurie a părăsit cetatea, retrăgându-se la pustie. Acolo a învățat să trăiască asemenea sihaștrilor, ducând o viață de sfințenie și neîncetată rugăciune, după învă-țăturile Mântuitorului Hristos.

Toate acestea le datora unui pust-nic îmbu-nătățit care, după ce l-a inițiat în tainele acestui mod de viață, l-a și botezat. După un timp, Sfântul Fanurie a început să-L propovăduiască pe Hristos în cetățile păgâne din împrejurimi, dar a fost prins de închinătorii la idoli, care l-au supus unor chinuri groaznice. Datorită curajului cu care și-a propovăduit credința, tânărul Fanurie a fost alungat cu pietre, apoi întins și zdrobit. Dar cruzimea abia acum avea să înceapă: l-au sfâșiat cu unghii de fier, l-

au ars cu torțe, i-au pus cărbuni aprinși în palme, l-au tras pe roată, după care l-au aruncat într-o groapă cu lei și l-au strivit cu o piatră imensă. Sfântul Fanurie a murit mucenicește pe când abia împlinise 19 ani.

Din pricina vitregiilor vremii, viața sfântului a fost uitată, până când s-a descoperit întâmplător icoana sa printre ruinele unei biserici din insula Rodos. Sfințenia sa este foarte răspândită în rândul grecilor, fiind considerat sfânt făcător de minuni. Numele sfântului, în limba greacă, înseamnă „cel ce arată" și, de aceea, este considerat aducătorul lucrurilor pierdute și arătătorul căii de urmat în vreme de necaz, rătăcire sau îndoială. La biserica greacă din Constanța vin permanent credincioși români, greci și de alte naționalități, cu convingerea că sfântul îi ajută pe toți cei care se roagă la icoana sa, așezată la loc de cinste în biserica de la malul mării.

Taina „fanuropitei"

Întâmplarea a făcut să ajung la Biserica Metamorphosis chiar când începea Acatistul Sfântului Fanurie. După slujbă, am avut curiozitatea să înțeleg care este semnificația acelor „fanuropite", împărțite sărmanilor, dar și celorlalți credincioși.

Am aflat chiar atunci, acolo, de la părintele Gheorghe Malcea care mi-a împărtășit bucuria pe care o trăiește ori de câte ori un creștin primește răspuns la rugăciune: „Toți cei necăjiți și întristați găsesc aici mângâiere. Dumnezeu ne iubește pe toți în egală măsură, necondiționat. În biserica noastră, credincioșii participă în număr mare la Sfânta Liturghie, dar și la slujba Sfântului Maslu și la Acatistul Sfântului Fanurie, care se săvârșește în fiecare zi de vineri. Noi am preluat și tradiția greacă

a «fanuropitei», care se sfințește și se împarte săracilor în nouă zile de vineri la rând. În cea de-a zecea vineri, se face o plăcintă mai mare, în semn de mulțumire pentru ajutorul Sfântului Fanurie”.

Fanuropita este o prăjitură foarte populară în Grecia, aromată și foarte simplu de făcut. În timpul preparării acestor pite, se rostesc rugăciuni către Sfântul Fanurie și pentru mântuirea mamei sale.

Tradiția spune că Sfântul Fanurie s-a rugat lui Dumnezeu înainte de a muri astfel: `Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce ai miluit pe aceştia care au făcut plângere şi strigare, fă ca tot cel ce va face o turtă cu ulei şi cu zahăr sau o plăcintă şi o va da săracilor să fie ascultat în orice durere dreaptă va avea. Aceasta zic să fie pentru iertarea păcatelor mamei mele, care a murit păcătoasă”. Iar Domnul i-a răspuns: „Fie, Fanurie, după cuvântul tău și tot cel ce te va chema pe tine în ajutor să fie ascultat de Mine și tu vei fi ajutorul celor aflați în nevoi”.

Fanuropita se poate face oricând în timpul anului, dar în mod deosebit în ziua de 26 august, fiind dusă apoi la Vecernia dinaintea Sfintei Liturghii din data de 27 august, unde este binecuvântată şi apoi împărţită săracilor.

După ce m-am închinat la toate icoanele care luminează acest sfânt lăcaș, am rămas cu privirea undeva departe, dincolo de zidurile groase ale bisericii. Aici am simțit duhul rugăciunii într-un alt mod și, în fața icoanei Sfântului Fanurie, am găsit ne-bănuite răspunsuri la multe din frământările sufletului.

Biserica îl prăznuiește pe Sfântul Fanurie în fiecare an, în ziua de 27 august, ca pe un sfânt mucenic grabnic ajutător.

Sursa:
https://ziarullumina.ro/societate/reportaj/sfantul-fanurie-praznuit-in-biserica-metamorphosis-183204.html

Raluca Brodner - Mărturii minunate despre Sfântul mucenic Fanurie

A trăit cu sute de ani în urmă pe pământ grecesc. La vârsta de 19 ani a primit moarte mucenicească pentru Hristos cel prea iubit, după o viaţă închinată Lui, plină de fapte minunate. Ajutorul de multe ori nesperat pe care îl oferă oamenilor în nevoi este actual, prompt, venit ca o mângâiere din partea unui prieten bun. Prea puţin cunoscut la noi, însă foarte iubit în Grecia, Sfântul mucenic Fanurie are grijă de toţi credincioşii de la biserica sa din Protoieria Sector 3 Capitală. Mărturiile lor sunt copleşitoare.

După rafala picăturilor de ploaie, care au mai curăţat atmosfera poluată, Biserica Sfântului Fanurie de pe strada Cerceluş, nr. 18 A, se vede clar. E albă, curată, ca o floare rarisimă răsărită în mijlocul vegetaţiei de un verde proaspăt, contrastant. În interiorul locaşului sfânt, stăpâneşte o atmosferă caldă, de linişte şi bună-cuviinţă între oameni.

„Sunt convinsă că Sfântul Fanurie face atmosfera aceasta. Am fost în multe mănăstiri şi biserici, dar nu am găsit nicăieri pacea şi bucuria de aici. Oamenii care îl iubesc pe Sfântul Fanurie sunt într-un fel anume. Aş vrea să am putere să

pot arăta câtă iubire a sădit în sufletul meu. Nu există cuvinte potrivite pentru a arăta ce minuni face Sfântul Fanurie când îl rog ceva. Orice încercare sau neputinţă am, dacă alerg la biserica lui şi la părintele meu duhovnic, Cristian Popa, toate se rezolvă", explică cu delicateţe Any Apostol, o tânără enoriaşă a parohiei, foarte ataşată de mucenic, pe care îl numeşte „Sfântul inimii mele".

„Ştie foarte bine ce avem nevoie cu adevărat"

E zi de miercuri, aproape de ora 18:00, şi la icoanele binecredinciosului soldat al lui Hristos încep a se închina, pe rând, credincioşii. Au venit pentru slujba Acatistului Sfântului mucenic Fanurie, urmată de cea a Sfântului Maslu. Biserica „Sfântul Fanurie"- Mihai Bravu este printre puţinele locaşuri de închinare din ţară care păstrează icoana Sfântului Fanurie. Atât a îngăduit sfântul să lase la vedere în urma sa, fiindcă sfintele sale moaşte sunt tăinuite în insula Rodos din Grecia, locul unde, potrivit tradiţiei, s-a născut şi s-a nevoit.

Recunoscători Sfântului Fanurie, oamenii încep a vorbi cu uşurinţă. Distinsa doamnă Camelia Cristea relatează mai multe „mărturii de viaţă ce mi s-au întâmplat în realitate, nicidecum nu le-am citit în cărţi sau prin biblioteca parohială". Cea mai mare minune este legată de fiul ei, Alexandru, pe care o împărtăşeşte cu lacrimi de tristeţe şi bucurie: *„În clasa a XI-a, Alexandru nu a mai mers la şcoală. Intrase într-un anturaj nepotrivit, care l-a influenţat foarte mult. Deşi el ne asigura pe noi, părinţii, că totul este în regulă, am mers într-o zi la liceu. Când am ajuns, diriginta ne-a spus că îi mai trebuie o absenţă şi va fi exmatriculat. Din acea zi, am luat legătura cu toţi profesorii, l-am supravegheat şi mai ales m-am rugat Sfântului Fanurie. În fine, a terminat prost anul acela, dar a terminat. După un pelerinaj în Grecia, acasă la sfântul nostru drag, băiatul meu a început să înveţe, iar în clasa a XII-a a luat bacalaureatul al treilea pe liceu. Alexandru este căsătorit de trei ani cu o fată din Maramureş, frumoasă şi credincioasă (Sfântul Fanurie mi-a răspuns şi de această dată la rugăciuni) şi au o fetiţă".*

Despre tradiţia fanuritelor (pâinişele Sfântului Fanurie), doamna Iuliana Tănase, unul dintre oamenii de bază ai Bisericii, mărturiseşte: „Într-o perioadă grea a vieţii, am visat-o pe mama sfântului. Era o femeie albă la faţă, frumoasă, cu obraji roşii, cu fustă neagră, cămaşă albă, care mi-a arătat să fac nişte pâinici la un cuptor. Neştiind cine este, am venit la părintele paroh şi la doamna preoteasă şi le-am povestit visul. Mi-au spus că este mama Sfântului Fanurie. Doamna preoteasă a zis atunci: <Cine ştie, Iuliana, poate începem să facem şi noi fanurite>. Şi iată că suntem în al treilea an de când facem, în bucătăria bisericii, fanurite, în fiecare miercuri. Din 2 kg de făină ies în jur de 120-140 de pâinici, pe care le împărţim

credincioşilor de sufletul mamei Sfântului Fanurie, precum este scris în Acatistul şi Viaţa mucenicului nostru. Reţeta utilizată de noi conţine: făină, apă, ulei, sare, puţină drojdie şi puţin zahăr, la care adăugăm scorţişoară, stafide, cuişoare sau nucşoară. Se modelează aluatul sub forma unor chifle de mici dimensiuni. După ce se coc şi se scot din cuptor, se ung cu un sirop consistent din apă cu zahăr sau miere de albine. Oricine poate face fanurite acasă. Tradiţia spune că se împart 9 miercuri la rând şi a 10-a miercuri se face o prăjitură de mulţumire în cinstea sfântului sau se împart 9 zile consecutiv şi a 10-a zi se face o plăcintă de mulţumire sfântului".

„Sfântul este grabnic ajutător"

Mihaela Popa este un om plin de viaţă, zâmbitor, care trăieşte sub semnul bucuriei. Se străduieşte să vină la biserica Parohiei Mihai Bravu tocmai din cartierul Drumul Taberei. *„Eu sunt pelerină de profesie (n.r.: râde) şi merg mult în Grecia. Sfinţii greci îmi plac şi de două, trei ori pe an mă tot cheamă la ei. Am auzit de Sfântul Fanurie şi am citit despre minunile lui, că e grabnic ajutător. M-a impresionat foarte mult obiceiul cu prăjiturica lui. Mi-am zis să fac şi eu, chiar dacă nu am ceva să-i cer în mod deosebit, dar îi mulţumesc pentru ce şi cât mi-a dat. Sfântul Fanurie ştie foarte bine ce avem nevoie cu adevărat."*

Sunt foarte multe fapte minunate pe care „Sfântul cu pâinicile", cum îl cunosc cei mai mulţi, se milostiveşte să le arate celor credincioşi. S-ar putea scrie cărţi întregi despre mărturiile lor.

„Să ştii că mă ajută şi pe mine. Îi mulţumesc sfântului! Datorită lui am găsit serviciu, cu vreo 10 ani în urmă. Vin la biserică după putere, că sunt operată, dar ajung la hram şi la Acatistul sfântului miercurea", vorbeşte cu bunătate în glas Maria Vintilă, de 78 de ani, o bunicuţă uscăţivă şi adusă de spate, care blagoslo-veşte pe toată lumea cu blândeţe.

Elegantă şi şarmantă, doamna Florentina Cristina Drăghici este un sipet de mărturii minunate. Crede cu tărie că sfântul cel tânăr este prezent în chip nevăzut lângă oamenii care îi cer din inimă, cu neîndoită credinţă, să îi scoată din necaz, boală, păcat. Flori, cum îi spun prietenii, începe să povestească: *„Vorbeam cu cineva la telefon într-o staţie de troleibuz şi aveam un cadou cu nişte lucruri foarte frumoase, care mi-a alunecat din mână pe bancă, printre alte sacoşe, fără să-mi dau seama. Am urcat în troleibuz, am mers cinci staţii, adică distanţa de acasă la biserică, am coborât şi mi-am dat seama că nu am cadoul. Fata cu care discutam la telefon, enoriaşă a parohiei noastre, atât mi-a spus: «Sfântul Fanurie». Am*

coborât instinctiv şi am spus cu voce tare: «Sfinte Fanurie, te rog, ajută-mă!». Proba-bilitatea să găsesc ce pierdusem era minimă. Totuşi, am luat-o pe jos şi am mers vreo două staţii până la Biserica Delea Nouă, apoi am luat un troleibuz şi am ajuns în staţie. Acolo, ce să vezi, cineva scosese din plasă pe bancă toate acele lucruri, deci putea să le ia oricine, erau intacte şi eu le-am recuperat”.

Călăuzitor al tinerilor pe calea credinţei

Preotul paroh Cristian Popa, un slujitor deosebit, un adevărat părinte pentru toţi oamenii, indiferent de putinţele sau neputinţele lor, evidenţiază că locaşul de rugăciune în care Îi dă slavă lui Dumnezeu de 12 ani de zile „a fost prima biserică din ţară unde s-a săvârşit Acatistul Sfântului mucenic Fanurie. Părintele David Popescu, consilier cultural al Arhiepiscopiei Bucureştilor, a fost adus aici de părintele Gheorghe Bejgu, al cărui ucenic a fost. În anul 1953, preotul David, împreună cu soţia sa, care era de tradiţie grecească, au tradus Acatistul Sfântului mucenic Fanurie cu toate indicaţiile din limba greacă, inclusiv cea legată de tradiţia pâinicilor”.

La trei ani de la apariţia Acatistului în limba română, Olga Greceanu a pictat o icoană a Sfântului Fanurie, păstrată permanent spre închinare în biserică.

La părintele Cristian vin aproape săptămânal bucureşteni care îi destăinuie cât bine le-a făcut lor „Sfântul cu pâinicile”. Mai mult, „în ultima vreme, pentru că internetul e plin de informaţii, sunt credincioşi chiar şi din diasporă, din Suedia, Italia, Spania, care află de Biserica Sfântului Fanurie şi ne solicită rugăciuni la icoana sfântului”, mai spune pr. Cristian Popa.

Preotul paroh a auzit şi a văzut multe din lucrările minunate ale Sfântului mucenic Fanurie atât în viaţa sa, cât şi în vieţile celor pentru ale căror suflete luptă să îşi găsească mântuirea. Le împarte pe toate într-o reciprocitate cordială cu mai tânărul său coslujitor - diaconul Ovidiu Balahura, care exprimă cu sensibilitate: *„Este un sfânt al tinerilor, eu am simţit personal aceasta. Am cântat 10 ani în strana aceea, tot timpul eram cu ochii pe el. Cred că ce îl caracterizează cel mai bine pe Sfântul Fanurie este smerenia, discreţia. Nu îi place fastul. Şi mai cred că îi plac oamenii aşijderea”.*

Când Sfântul Fanurie găsește lucrurile pierdute

Traducere și adaptare: Ioana-Raluca Onofrei
Sursa: http://myocn.net/tradition-thanks-st-phanourios-finds/

Credincioșii ortodocși au o varietate de tradiții atunci când vine vorba să mulțumească unui sfânt care le-a mijlocit sau a făcut o minune ca răspuns al unei rugăciuni. Unii fac donații în bani bisericilor care au drept ocrotitor sfântul respectiv. Alții călătoresc pe întreg globul pământesc ca să se închine la moaștele sfântului. Alții își botează copiii cu numele sfântului. Însă atunci când pierd ceva și se roagă Sfântului Fanurie ca să le fie mijlocitor, precum se roagă și pentru mama lui, credincioșii fac o prăjitură și o împart prietenilor drept mărturie sau în semn de mulțumire pentru răspunsul primit la rugăciune.

L-am cunoscut pentru prima dată pe Sfântul Fanurie pe când eram adolescent. Mă aflam într-o călătorie și mi-am pierdut mai multe lucruri, bijuterii, chei și altele. Mama ne-a povestit despre sfânt și ne-am rugat cu toții. Rugăciunile ne-au fost ascultate și de atunci am început să am evlavie la el. Știu oameni care au găsit o

lentilă de contact pe un teren de fotbal, un diamant într-un coș de grâu sau, cel mai recent, eu mi-am găsit cheile după ce am cerut ajutor sfântului.

Prăjitura este, de obicei, o prăjitură simplă și aromată, de post, fără lapte sau ouă. Deși există mai multe varietăți cu nuci, stafide și afine uscate, sau cu unt, ouă și coniac, am ales varianta de post, luând în considerare faptul că prăjitura mea este o jertfă de mulțumire.

Pentru început, se preîncălzește cuptorul la 350 de grade. Se unge cu puțin ulei o tavă rotundă, se presară puțină făină și se lasă deoparte.

Într-un bol de mărime medie, se amestecă 4 căni de făină, o linguriță și jumătate de bicarbonat de sodiu, o linguriță și jumătate de praf de copt, o linguriță de scorțișoară.

Într-un bol mai mare, se amestecă o cană de ulei, o cană de suc de portocale, un sfert de cană de apă, coniac sau whisky și o cană de zahăr, până când acesta se topește.

Se adaugă o cană de nuci măcinate și o cană de stafide.

Se toarnă aluatul puțin câte puțin în preparatul cu suc de portocale, amestecând până la omogenizare. Tradiția spune să se amestece manual timp de 7-9 minute pentru ca făina să se incorporeze, timp potrivit pentru a mulțumi Sfântului Fanurie pentru ajutorul primit. De asemenea, este și timpul necesar ca reacția chimică să aibă loc în aluat pentru ca prăjitura să crească.

Atenție: Aluatul va fi foarte gros și lipicios.

Se adaugă aluatul în tava pregătită.

Prăjitura se lasă la cuptor până când partea de sus se rumenește, iar o scobitoare introdusă în mijlocul ei iese curată - aproximativ 40 de minute. Se scoate prăjitura din cuptor și se lasă 5 minte la răcit în tavă.

Se scoate apoi prăjitura din tavă și se lasă la răcit complet.

Când se răcește, se presară zahăr pudră. Prăjitura se va usca repede, așa că asigurați-vă că o veți pune într-un vas etanș sau acoperit bine cu folie de plastic.

Sfântul Fanurie eliberează trei preoți ortodocși ținuți prizonieri

Traducere şi adaptare: Pr. Elisei Roncea
Sursa: Θαύμα Αγίου Φανουρίου: Ελευθερώνει αιχμάλωτους ιερείς

În vremea în care Creta era dominată de venețieni, locuitorii insulei nu aveau un episcop ortodox, pentru că scaunele episcopale erau ocupate de latini într-un mod viclean.Când murea un episcop ortodox interziceau să se hirotonească un înlocuitor pentru el și desemnau pe scaun vacant un episcop de-al lor.

Așadar cei dintre ortodocși care se doreau a fi hirotoniți diaconi sau preoți erau trimiși în insula Kythira, erau hirotoniți și se întorceau în Creta.

Așadar, în perioada aceea trei diaconi au luat corabia pentru a merge în Kythira, au fost hirotoniți preoți și erau gata de întoarcere în Creta. Pe drum însă corabia a căzut în mâinile piraților agareni. Printre alții au fost luați ca prizonieri și cei trei

preoți ortodocși, abia hirotoniți. I-au dus în Rodos și i-au vândut ca sclavi la trei familii diferite de agareni.

În timp ce acești trei preoți plângeau din cauza nenorocirii ce li s-a întâmplat, au auzit despre minunile ce se făceau prin harul Sfântului Fanurie. Și fără să știe un preot prizonier ce face celălalt, și-au îndreptat toți trei gândul lor către marele Sfânt, rugându-l să mijlocească la Dumnezeu pentru a-și afla eliberarea, întorcându-se astfel la turma lor din Creta. Atunci, „grabnicul în apărare și puternic în ajutor, marele Fanurie" s-a arătat în vis celor trei stăpâni agareni și le-a dat poruncă să permită prizonierilor să meargă să se roage la biserica închinată lui. Nemiloșii agareni, considerând această arătare ca fiind una demonică, i-au legat cu lanțuri pe sclavii lor și i-au chinuit.

Noaptea însă, sfântul s-a arătat prizonitorilor, i-a dezlegat din legături, i-a încurajat și i-a încredințat că în următoarea zi vor fi eliberați. Apoi li s-a arătat în vis și celor trei agareni și i-a înștiințat că dacă nu-i vor elibera pe sclavii lor, vor vedea puterea lui Dumnezeu! Și pentru că aceștia nu s-au conformat, s-au trezit dimineața orbi, paralizați și chinuiți de cumplite dureri.

Înfricoșați și-au chemat fiecare preotul ținut ca sclav și i-au întrebat ce trebuie să facă pentru a fi vindecați. Atunci s-a arătat a treia oară sfântul și le-a spus să trimită imediat la biserica închinată lui documentul care să ateste faptul că își eliberează sclavii și vor deveni din nou sănătoși. În dimineața zilei următoare fiecare dintre acești agareni au prezentat documentul necesar, s-au tămăduit îndată și nu doar că au lăsat pe preoții aceia să plece, dar le-au plătit și cheltuiala călătoriei lor din Rodos până în Creta.

Sinaxarul prezintă că înainte de a pleca, preoții au făcut o copie a icoanei Sfântului Fanurie și au luat-o împreună cu ei „ca bogăție a cerului și comoară neprețuită", amintindu-și de sfânt prin privegheri anuale în cinstea aceluia, fără să înceteze, pe toată perioada vieții lor, să povestească creștinilor marea binefacere a Sfântului Fanurie.

Un bărbat aflat în moarte cerebrală este readus la viață de Sfântul Fanurie

Traducere și adaptare: Pr. Elisei Roncea
Sursa: Ενα θαύμα του Αγίου Φανουρίου

Textul de mai jos este al unui cititor de-al nostru care a încercat să descrie o minune care i-a schimbat viața lui și a familiei lui:

„Mi s-a întâmplat ceva în viață, fapt pentru care este de datoria mea să fac cunoscut lumii întregi acest lucru.

Pe 27 iulie 2002, în timp ce mă aflam în satul Chania, am fost sunat să merg în Atena pentru că Andrei, fiul meu, era foarte bolnav. De aceea, în ziua următoare m-am aflat în casa celui mai mic fiu al meu, în Kalithea, Atena.

Atunci am aflat cum au evoluat lucrurile până în acel moment. De o săptămână, Andrei avea o febră oscilantă și probleme digestive, astfel că s-a dus la Spitalul Tzaneio pe 20 iulie. Doctorii i-au spus că este o problemă intestinală și că ar trebui să fie internat în spital. Fusese la spital împreună cu un prieten care s-a oferit să-l însoțească. Într-un final au hotărât să nu rămână atunci la spital și au plecat. Însă până pe 26 iulie starea lui era aceeași. Ca urmare a insistenței soției sale, a hotărât să-l cheme pe același prieten și, în ziua Sfintei mucenice Paraschevi, au mers la Spitalul Genimatas. Din ceea ce spune însoțitorul său, Andrei, la intrarea în spital, nu arăta deloc bine. Doar ce l-au văzut medicii, au constatat gravitatea situației lui și într-un timp foarte scurt toată secția de gardă se afla în jurul lui.

Bolnavul îndată a intrat în comă și a fost introdus la Terapie Intensivă, iar de acolo s-a trezit la Spitalul Sismanogleio. Pe durata transferului său la acest spital, doctorii însoțitori au spus prietenilor acelui bolnav că în acel moment doar inima funcționa singură, în rest toate celelalte organe funcționau prin susținere.

Eu ajuns la Spitalul Sismanogleio pe 28 iulie, chiar de ziua mea de naștere. Atunci l-am văzut pe Andrei într-o stare jalnică, era conectat la aparate, schimbat la față, cu picioarele învinețite de la genunchi în jos. Medicii erau panicați, încă nu reușeau să identifice virusul care îi provocase această situație.

Din cauza instabilității stării lui de sănătate, era suspect de leptospiroză.

Între timp, doctorii i-au administrat antibiotice. În cele din urmă i-au găsit un virus care, după ne-au spus, nu este comun Greciei.

La un moment dat, bolnavul a avut nevoie inclusiv de o traheotomie. Trecuse exact o lună și Andrei nu-și revenise deloc, în timp ce doctorii ne susțineau cum puteau.

Pe 26 august, la ora 13.00, când ca de obicei sunt informate rudele bolnavului, am intrat și eu să vorbesc cu profesorul de la terapie intensivă. Informarea a fost exact

aceasta: „Bolnavul dumneavoastră nu prezintă nici o îmbunătățire, dimpotrivă CT-ul ne arată că în mare parte creierul lui este mort”.

Cu alte cuvinte, nu aveam nici măcar o speranță cât de mică. Acest lucru îl arătau organele lui, pentru că, în ciuda tuturor încercărilor medicilor de a-l trezi, era imposibil.

Însă a doua zi dimineața, pe 27 august, doctorul de gardă l-a văzut cum se trezește. Medicul i-a spus a fost că are o soție bună, care i-a stat alături, iar Andrei i-a răspuns cu greutate, din cauza traheotomiei, cu un simplu „da”.

În aceeași zi am mers la spital cu fiul meu Giorgos. La ora 12.30 a intrat doar el la terapie intensivă, în timp eu am rămas pe culoar. Deodată văd pe fiul meu cum vine plângând!

În acel moment, chiar dacă niciodată nu mi-am pierdut credința, m-am gândit că „totul s-a terminat”.

M-am apropiat de el și în hohote de plâns mi-a zis: „Tată, am vorbit cu Andrei, se simte mai bine!” Nu pot să descriu ce sentimente am trăit atunci! Ne-am întors la același profesor pentru înștiințare și, surprins fiind și acesta, ne-a spus că există o îmbunătățire generală.

Bolnavul se vindecase aproape complet, în afară de mișcare. După 10 zile, Andrei s-a întors la spitalul Genimatas, de unde aparținea, de acolo a fost transferat la Boula și, după o anumită perioadă de timp, a mers acasă și s-a întors la muncă.

Pentru mine a fost o minune! În ziua când Andrei s-a trezit pentru prima oară, în acea noapte am văzut în vis un ostaș roman. Sunt creștin ortodox, dar nu merg regulat la biserică și de aceea nu știam icoana Sfântului Fanurie. Am văzut în vis acest ostaș roman deasupra unei case dărâmate, nu mi-a vorbit, nu am avut nici o discuție.

Cuprinși fiind de bucurie, în acea zi o femeie ne-a spus că este ziua Sfântului Fanurie și că ar trebui să mergem să aprindem o lumânare. Am mers, așadar, la o biserică din apropiere și acolo, aplecându-mă să mă închin, am văzut icoana ostașului roman pe care îl visasem în ajun, care nu era altul decât Sfântul Fanurie! Mare să fie harul lui și slăvit numele lui!

Eu spun că Sfântul Fanurie, a cărui zi de prăznuire este pe 27 august, a făcut o minune și l-a readus la viață pe fiul meu. Nu vreau să conving pe nimeni că este minune. Pur și simplu am trăit aceasta, o trăiesc și-I voi mulțumi lui Dumnezeu și Sfântului Fanurie în fiecare ceas al vieții mele.

Singura făgăduință pe care am făcut-o sfântului a fost ca această minune să o afle cât mai mulți oameni, chiar dacă sfântul - cu siguranță - nu are nevoie de a mea mărturisire”. (Emmanuel Pantelakis)

Ruxandra Constantinescu - Sfântul mare mucenic Fanurie

Pe 27 august, mii de pelerini iau calea Greciei, pentru a-l celebra pe unul din cei mai iubiţi sfinţi ai timpului în care trăim

Sunt 32 de grade în Rhodos acum, pe înserat. E cald, dar vânticelul care adie când şi când face aerul mai respirabil. Grupul de turişti din care fac parte străbate la pas cartierul turc (Tourkik i Sinik), aflat în partea cea mai veche a oraşului, numită de greci Collachium, care avea pe la 1522 cam 5000 de locuitori şi multe biserici, în special bizantine. Ocupaţia turcă a lăsat destule urme, vizibile şi astăzi: părţi ale vechiului bazar, fântâni turceşti, balcoane tipice etc. Cele mai multe biserici fuseseră transformate de turci în moschei... Dar, deşi oferta turistică este foarte interesantă şi-ar merita să-i dai atenţia cuvenită, *eu mă aflu aici numai şi numai pentru a ajunge la Sfântul Fanurie, unul din cei mai încercaţi martiri ai credinţei, care m-a ajutat de atâtea ori în momente grele ale vieţii.* Merg pe străduţe strâmte, încercând să le desluşesc numele complicate, îi mulţumesc lui Dumnezeu că m-ajuta să ajung la un loc aşa de dorit şi, din când în când, ridic ochii pe cerul care îşi stinge albastrul, în speranţa că voi vedea şi eu "ivirile" minunate despre care am auzit vorbindu-se aşa de mult. Întreb, dar nimeni nu-mi dă amănunte, iar localnicii zâmbesc enigmatici. ***Povestea spune că-n anumite seri, sus, pe dealuri, s-ar vedea nişte flăcări ce joacă printre copaci. Când apar, bătrânii din zona spun că Sfântul Fanurie veghează şi stau liniştiţi.*** *Povestea lui e deosebită...*

Mama cea păcătoasă

Despre Sfântul Fanurie se ştiu foarte puţine lucruri. Viaţa lui e ţesută mai mult din legendă. În cărţile religioase, spre exemplu, numele lui lipseşte, dar îl găsim în calendarul bisericesc creştin-ortodox.

Imagine din bisericuţa veche

Iar cea mai importantă e prezenţa lui în lumea de azi, felul grabnic în care împlineşte dorinţele celor ce se roagă la el; puterile lui dincolo de moarte, "trecerea" de care se bucură în faţa Tatălui Ceresc.

Nu se ştie când şi unde s-a născut. S-au găsit câteva manuscrise în care ***se spune că avea 12 fraţi, că tatăl lui era negustor bogat, iar toată familia lui păgână. Dar tatăl este jefuit şi ucis şi, lipsită de sprijin, familia intră în declin. Pentru a-şi ţine copiii pe lângă ea, mama plăteşte un preţ greu şi înjositor. Cântă noaptea prin cârciumi şi se prostituează, pentru ca cei 13 copii ai ei să aibă o viaţă lipsită de griji. Într-o zi, Fanurie află adevărul. Când îşi dă seama că băiatul ei preferat îi ştie viaţa, mama se prăbuşeşte la pământ şi moare. Înnebunit de durere şi umilinţă, Fanurie îşi lasă fraţii în voia sorţii şi pleacă în lume. Rătăceşte aiurea, până ce un trimis al lui Dumnezeu, un pustnic văzător cu duhul, care nu mai întâlnise fiinţă omenească de 65 de ani, îl găseşte şi-l aduce în coliba sa, în vârf de munte. Aşa avea să înceapă desăvârşirea lui Fanurie, care se apropia de Dumnezeu cu râvnă şi cu dragoste. A învăţat să se roage, să postească, a învăţat milostenia şi a învăţat să ierte. Prima persoană pe care a iertat-o a fost chiar mama lui, femeia odinioară bogată, care se prostituase pentru a-şi creşte copiii.***

Minunile

Viaţa lui Fanurie începea să semene cu a unui sfânt, deşi avea doar 17 ani. Timp de trei ani, a mâncat numai o dată la trei zile, şi atunci doar ce apuca să prindă cu două degete, dintr-un vas în care era pâine înmuiată în apă. Mai apoi, mânca doar sâmbăta, foarte puţin. Se ruga zi şi noapte, într-o colibă fără acoperiş, pe ploaie sau soare năpraznic.

Iubea animalele sălbatice, le hrănea, le îngrijea, iar câteodată, bătrânul pustnic îl găsea dimineaţa, păzit de vreun şarpe care-i veghea somnul.

Bineînţeles că s-a dat sfoară-n ţară, despre existenţa în munţi a unui tânăr frumos, milos, iubitor de oameni, dar mai ales credincios, cu puteri deosebite. ***Un tânăr care-şi rănea genunchii, rugându-l pe Dumnezeu să-i vindece pe cei bolnavi trupeşte şi sufleteşte, pe cei amărâţi şi săraci.***

Legenda spune că, în rugăciunile sale, Fanurie plângea de se făceau râuri de lacrimi la picioarele lui, iar Dumnezeu, înduioşat de atâta credinţă, îi vindeca pe orbi, pe surzi, pe muţi şi pe paralizaţi. Apoi, tânărul a coborât din munţi, în satele şi oraşele de câmpie, a creştinat şi a vindecat, de i se dusese vestea peste tot. Faima i-a crescut mai ales când Fanurie a reuşit s-o învie pe faţa unui dregător bogat şi puternic, moartă de câteva zile.

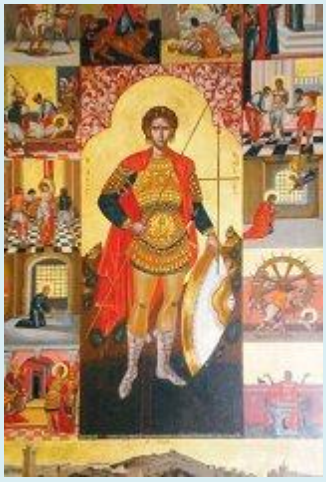

Văzând minunea, mulţimea i-a căzut la picioare. Cât de mult îl iubea Dumnezeu pe Fanurie?

Ostaşul nebiruit al lui Iisus

Numai că şi-n această poveste, ca şi în viaţă, Răul - prezent peste tot unde umblă

Dumnezeu - trebuia să strice creaţia Lui. O vorbă otrăvită, şoptită la ureche, şi Fanurie este arestat, învinuit că a înviat-o pe tânără, ca să pună mâna pe putere...

Avea 19 ani*! Au fost aduşi cei mai răi călăi, iar trei din ei au fost traşi la sorţi, ca să-i taie capul. A fost supus la chinuri şi torturi de neimaginat: au aruncat cu pietre în trupu-i firav, i-au smuls bucăţi de piele, dinţii, l-au înţepat cu suliţa, apoi au presărat sare pe răni, i-au tăiat degetele de la picioare, l-au ars cu cărbuni aprinşi, l-au crestat pe faţă - în timp ce-l scuipau şi-l batjocoreau.*
Iar Fanurie îl ruga pe Dumnezeu să-i ierte, şi-I mulţumea că poate suferi şi el, precum Hristos pe cruce.

Înainte de-a fi decapitat, Fanurie le-a promis călăilor că cine-i va tăia capul va merge cu el, în Rai. Şi şi-a aşezat liniştit capul pe butuc. Se zice că n-a curs sânge, ci lapte, iar deasupra tuturor a apărut însuşi Sfântul Fanurie, îmbrăcat în armură, cu aură de sfânt, cu o lumânare aprinsă în mâna dreaptă şi crucea în stânga.

Descoperirea

Rhodosul vechi. Cetăţi turceşti peste biserici greceşti

Pe la 1365, o bandă de arabi nomazi necreştinaţi a prădat Rhodosul, şi pe lângă alte comori, au găsit în ruinele unei bisericuţe vechi mai multe icoane. Cum nu-i interesa aşa ceva, le-au părăsit şi au plecat. ***Călugării greci, care urmăriseră scenă, au căutat în moloz şi au aflat o icoană intactă, ce părea proaspăt pictată şi care înfăţişa un tânăr ca de 20 de ani, îmbrăcat militar, ţinând în mâna dreaptă o lumânare aprinsă, iar de jur împrejur erau pictate 12 scene ale vieţii şi martiriului său. Chemat în grabă, episcopul Rhodosului, Nil (1355-1369),***

descifrează inscripţia de pe icoana: "Sfântul Phanourios", de care nici el nu auzise.

Se gândeşte c-o fi un mare sfânt, dacă i-a rămas icoana intactă, atâta timp, aşa că aprobă restaurarea bisericuţei şi propune convocarea sinodului pentru proclamarea Sfântului. ***Se zice că lângă icoană erau şi două manuscrise, care povesteau viaţa şi minunile sfântului.***

După ce turcii au ocupat Rhodosul şi au transformat bisericuţa în moscheea Peial ed Din Djami, un turc şi-a făcut acolo grajd pentru nutreţuri şi animale, iar zi de zi, o fată creştină venea şi aprindea o lumânare, deşi turcul o ameninţa mereu...

Sfântul şi turtiţele

Creştinii ortodocşi îl sărbătoresc pe Sf. Fanurie, patronul lucrurilor pierdute, pe 27 august. ***El este ocrotitorul preoţilor şi protectorul Rhodosului, unde vin anual mii de pelerini pentru a se ruga.*** Sărbătoarea e însoţită de un aşa numit "ritual al turtiţelor" (Phanouropita), o tradiţie celebrată atât la greci, cât şi la ciprioţi.

În bisericuţă pot intra cel mult trei persoane. E mică, joasă, cu pereţi igrasioşi, cu icoane aproape şterse. În dreptul icoanei făcătoare de minuni a Sfântului arde în permanenţă o lumină. Poate aceasta este lumina pe care localnicii o văd uneori jucând printre copacii de pe dealuri. Semnul ceresc că sunt păziţi şi iubiţi, că rugăciunile lor sunt ascultate şi împlinite. În ce mă priveşte, eu n-am văzut flăcările jucând pe cer. Le simt, însă, în permanenţă atunci când mă rog şi când sfântul inimii mele îmi împlineşte dorinţele.

Ritualul turtiţelor

Cei care au nevoie de ajutor în caz de boală, de pierdere, de piedici sau în probleme de suflet pot să-i ceară ajutor Sfântului Fanurie.

Ritualul durează cu totul 10 zile, şi se face, de preferinţă, în afara postului. Se coc turtiţe sau cornuleţe, nouă zile la rând, astfel: luni, miercuri şi vineri, aluatul va fi de post. Marţi, joi şi sâmbăta - de dulce, iar duminică se face pauză. Aluatul de post conţine: făină, apă, sare, ulei de măsline, scorţişoară, zahăr (se poate adăuga gem sau rahat) şi se coace.

Turtiţele se fac dimineaţa şi se împart calde, la trei persoane, care să-ţi spună "bogdaproste", iar cel care împarte spune în gând: "Să fie pentru mama Sfântului. Fanurie".

În aluatul "de dulce" se adăugă şi un ou. După ajutorul primit, se va face o plăcintă care poate avea ou şi brânză, şi se împarte tot la trei persoane sărace, iar cel ce împarte zice în gând: "Mulţumesc, Sfântul Fanurie, pentru ajutorul primit!".

Important: turtele se fac de către cel care le şi împarte; persoana respectivă va citi zilnic, de trei ori, acatistul sfântului, adăugând în text cererea adresată lui; nu va spune nimănui pentru ce face pomană, nu va gusta turtele, nici el, nici altcineva din familie.

În Bucureşti există două biserici unde se cinsteşte Sfântul Fanurie: biserica Mihai Bravu (str. Cerceluş nr. 18, sect. 3 - zona Baba Novac) şi biserica Dichiu (str. Icoanei nr. 72, colţ cu Comanita, sect. 2), unde, în fiecare miercuri, se face slujbă la icoana Sfântului, de la ora 16.30.

Căsuţa copiilor: Sfântul Fanurie, mângâierea celor necăjiţi

În Insula Rodos, din Grecia, pe la anul 1500 s-au făcut nişte săpături la zidurile unei fortăreţe. Atunci a fost descoperită o biserică aflată în ruină, iar sub podeaua ei au fost găsite mai multe icoane. ***Dintre acestea una singură era întreagă. În ea se vedea chipul unui ostaş tânăr, care ţinea în mâini o cruce şi o lumânare aprinsă, numit Fanurie.***

Sfântul Fanurie a trăit în insula Rodos şi a murit de foarte tânăr, ca martir, pentru că în vremea aceea erau puţini creştini şi adesea ei aveau de suferit pentru credinţa în Hristos.

Sfântul Fanurie însă nu a rămas în amintirea oamenilor pentru credinţa sa puternică, sau pentru curajul său, ci mai ales pentru dragostea pe care i-o purta mamei sale.

El s-a născut într-o familie bogată şi mai avea încă 12 fraţi mai mici. Tatăl lor însă a murit şi în scurt timp familia a sărăcit. Se spune că mama lui Fanurie nu era credincioasă şi a murit fără să Îl primească pe Dumnezeu în suflet.

Sfântul Fanurie s-a retras în pustie şi toată viaţa s-a rugat pentru iertarea păcatelor mamei sale, ducând o viaţă aspră: mânca foarte puţin şi rar, priveghea în timpul nopţii şi făcea multă milostenie. Era atât de bun încât animalele în preajma lui deveneau blânde şi îl ascultau. De multe ori cobora în cetate şi, plin

de bunătate faţă de săraci, orfani şi văduve, cu gândul la mama şi fraţii lui, Sfântul se ruga mult pentru oameni. Aşa, cu rugăciunea lui a dăruit vedere orbilor, i-a făcut pe muţi să vorbească şi pe surzi să audă.

Toată viaţa Sfântul Fanurie s-a rugat pentru mama sa. Chiar şi în ultimele sale clipe de viaţă, când era chinuit de călăii care vroiau să îl omoare, el a spus: „Pentru aceste suferinţe, Doamne, ajută-le tuturor celor care se vor ruga pentru mântuirea mamei lui Fanurie!”

De aceea, de atunci există tradiţia ca atunci când cineva se roagă Sfântului Fanurie să împartă săracilor nişte turte numite fanuropite, făcute din făină, ulei şi zahăr, pentru pomenirea mamei lui. Cei care le împart se roagă pentru mama lui Fanurie, iar Sfântul le vine grabnic în ajutor.

Ca şi Sfântul Mina, Sfântul Fanurie ajută mai ales la descoperirea obiectelor sau animalelor dispărute.

Activităţi practice:

1. Citiţi viaţa Sfântului Fanurie sau rugaţi un adult să v-o citească, dacă sunteţi prea mici.
2.Rugaţi-o pe mama să vă ajute să pregătiţi turtele Sfântului Fanurie (fanuro-pitele). Iată şi o reţetă:

Turtele Sfântului Fanurie (fanuropitele)

Aveţi nevoie de:

- 1 cană de zahăr
- 1 cană de ulei
- 2 căni suc de portocale
- 3/4 de cană stafide
- 3/4 de cană nuci mărunţite
- 1 linguriţă scorţişoară
- 1 linguriţă praf de copt

- zahăr vanilat
- 4 căni făină

Zahărul şi uleiul se amestecă bine. Praful de copt se dizolvă în sucul de portocale şi se toarnă în compoziţie. Se adaugă şi celelalte ingrediente, se toarnă compoziţia în tava unsă, dându-se la cuptor pentru 45-50 min (până când la proba cu scobitoarea aceasta iese curată). Tăiaţi-le în pătrate şi împărţiţi-le după ce au fost binecuvântate la biserică de către părintele paroh.

3. Ca şi Sfântul Fanurie, rugaţi-vă mereu pentru părinţii voştri. Iată şi o rugăciune pe care să o rostiţi în fiecare seară:

Rugăciunea copiilor pentru părinţi (sub 10 ani)

Doamne, cât este de bine
Când e mama lângă mine!
Doamne, cât este de rău
Când nu-l văd pe tatăl meu!

Tata, mama, mă iubesc,
Pentru mine ostenesc.
Ţine-i, Doamne Îndurate,
La mulţi ani cu sănătate.

Fă-le parte tot de bine,
Să aibă grijă de mine.
Şi mereu, cu harul Tău,
Izbăveşte-i de cel rău. Amin.

Rugăciunea copiilor pentru părinţi (peste 10 ani)

Dumnezeule Preasfinte, Părinte, Tu eşti Cel Care din necuprinsa Ta dragoste m-ai făcut din nimic şi tot Tu eşti Cel dintâi Care m-a văzut. Din marea Ta înţelepciune ai poruncit să ne cinstim părinţii şi să fim recunoscători pentru viaţa ce ne-ai dat-o prin ei. De aceea Te rog să-mi ajuţi să le fiu supus(ă), ascultător(oare), şi să nu fac nimic care să îi întristeze. Răsplăteşte-le, Preabunule, cu darurile Tale, pentru dragostea şi grija neadormită ce întotdeauna o au pentru mine. Apără-i de toate nenorocirile şi întristările. Dă-le viaţă lungă, fericită, liniştită şi cu bună înţelegere. Fă-i părtaşi binecuvântării Sfinţilor Tăi. Înmulţeşte roadele ostenelilor lor. Povăţuieşte paşii lor spre căile mântuirii şi ale

fericirii veşnice. Fă să prisosească peste ei binefacerile Tale şi să sporească în toate cele bune, ca să Te binecuvântăm în toate zilele vieţii noastre şi în Viaţa cea fără de sfârşit. Amin.

(Apostolat în Ţara Făgăraşului nr. 32 - septembrie 2009)

Cristine Rogers - „Sfântul pierdut” - un roman pentru adolescenți despre speranță, credință și curaj

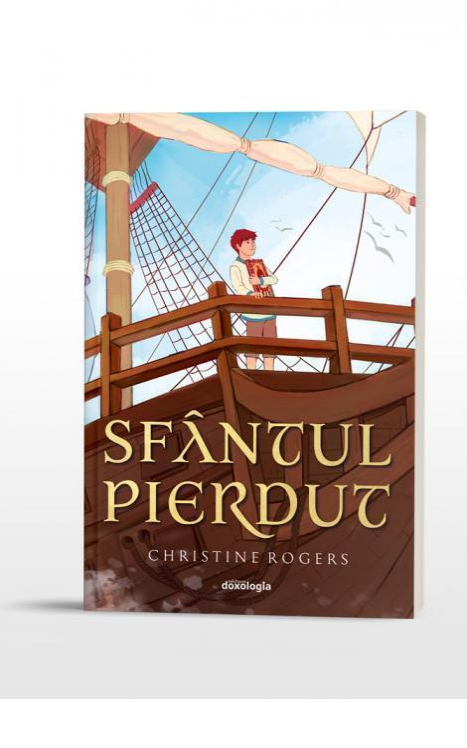

Vlad Condrea

„Sfântul pierdut” este o minunată opțiune de lectură pe care părinții o pot propune copiilor adolescenți, astfel încât aceștia să-și petreacă timpul cu mai mult folos duhovnicesc.

Volumul „Sfântul Pierdut” de Cristine Rogers, apărut la editura Doxologia, este o poveste despre Sfântul Fanurie. Mai exact, este o poveste despre descoperirea icoanei sale care s-a petrecut în timpul celui de-al doilea asediu asupra Rodosului, în 1522, când câțiva călugări au văzut cum un grup de soldați otomani devastau o biserică. Atunci când soldații au plecat, călugării au găsit icoana Sfântului Fanurie într-un morman de icoane vechi aruncate, și ea arăta ca nouă. Călugării au căutat în lung și-n lat pe cineva care să le spună cine este acest sfânt misterios, dar nimeni nu auzise de el. Un episcop care mai târziu a văzut icoana a descoperit însă numele scris pe ea, aflând astfel despre ce sfânt este vorba. Episcopul l-a canonizat apoi pe Sfântul Fanurie, data lui de prăznuire - 27 august, fiind ziua în care a fost descoperită icoana.

Personajul principal al poveștii este tânărul Marcu, care se pierde de familia sa în timpul asediului și care împreună cu cei trei călugări îl descoperă pe Sfântul Fanurie, considerat și Sfântul lucrurilor pierdute.

Volumul conține și rețeta pentru Fanurópita - o prăjitură foarte populară în Grecia, aromată și foarte simplu de făcut; în timpul preparării ei se spun rugăciuni către Sfântul Fanurie.

Sursa:
https://doxologia.ro/sfantul-pierdut-un-roman-pentru-adolescenti-despre-speranta-credinta-curaj

Orthodoxwiki - Sfântul mucenic Fanurie

Sfântul mucenic Fanurie este un sfânt mucenic popular în Bisericile Ortodoxe din Răsărit, care s-a nevoit în primele secole creștine, după tradiție, în insula Rodos - Grecia, de unde se crede că era de loc. Prăznuirea lui se face la 27 august.

Viața - Prolog

Sfântul, nu se știe când s-a dus spre Domnul, căci nu se știe când i s-a tăiat capul și nici numele cetății nu s-a reținut. În anul 1500 d.Hr. niște păstori pășteau turmele în valea unor munți prăpăstioși, în tot acest timp, vârful celei mai grozave râpi era luminat de o lumină care nu s-a stins tot timpul.

Când păstorii și-au făcut bani suficienți, s-au gândit să se întoarcă la casele lor, din mare depărtare fiind fiecare, dintre cei mai curajoși, bănuind că în vârful acelui munte era o comoară, s-au legat cu frânghii groase și ceilalți i-au ajutat și s-au suit la acea înălțime. Era acolo o peșteră, în care erau sfintele moaște, și ardea o făclie mare, aceea pe care o văzuseră tot timpul păstorii, iar pe pieptul sfintelor moaște era o piele de dobitoc pe care era scris cu ceva tare toată viața Sfântului mare mucenic Fanurie pe care o redăm mai jos.

Copilăria și mama

În cetatea părinților acestui sfânt era un mare negustor - tatăl acestui sfânt - cel mai bogat din acele locuri, care avea 13 băieți dintre care cel mai mare era Fanurie, care avea atunci 12 ani.

Şi cum era obiceiul locului, acesta urma filosofia; era blând, silitor la carte, foarte milostiv, dar era păgân ca și întreaga lui familie. Mama lui era bună și frumoasă, avea tot ce-i trebuie, dar nu voia să știe despre treburile și averea soțului ei. Într-o zi, înapoindu-se cu mulți bani și lucruri, soțul ei a fost atacat, ucis și jefuit, iar datornicii îndată ce au auzit aceasta, deși ei aveau de dat, au venit să ceară ce nu li se cuvenea. Astfel, în scurt timp, mama lui a rămas săracă, locuind într-o bucătărie, dar și acolo ea era năpăstuită, fără nici un mijloc de a se hrăni cu cei 13 copii.

Într-o zi Fanurie a povestit de mama sa unui copil, că mama sa era o sfântă pentru că toată ziua plânge și se roagă, dar că ei, copiii, au mâncare și sunt îngrijiți, însă nu știe de ce mama lui se îmbracă în haine tot mai sărăcăcioase. Ei, copiii nu o supărau, dar ea plângea toată ziua. Atunci prietenul său i-a spus următoarele: "Bine, bine, păzește tu pe mama ta într-o seară și să-mi spui mie a doua zi când ne vom vedea la școală dacă e sfântă sau nu."

Atunci copilul Fanurie a pândit-o și seara după ce mama sa le-a dat să mănânce și i-a culcat pe toți, fiind sigură că toți copiii ei dorm, și-a spălat fața, s-a uns cu aromate, și-a pus vălul și haine scumpe cum nu mai văzuse niciodată Sfântul Fanurie și a plecat. Copilul a urmărit-o și a văzut-o că a intrat într-un local de noapte, de petrecere, unde majoritatea oamenilor din local erau beți. Mama lui juca în acest local și avea primul număr; în timpul jocului cânta plângând, căci n-ar fi vrut copiii să afle prin ce sacrificii le câștigă hrana de toate zilele, ca să fie cu ei. Iar oamenii din local o credeau beată și în această stare în care se afla era mai mult decât frumoasă.

Atunci Fanurie s-a apropiat de tribună și a strigat o dată tare: "Mamă!" La glasul copilului, mama, de groază și de durere că a fost descoperită de fiul ei cel mai mare, a căzut jos. Plecând din local, Fanurie a părăsit cetatea și s-a dus la malul unei ape mari, care curgea în apropierea acelei cetății - nu cu puține greutăți, căci își zdrobise picioarele de pietre în fuga lui disperată.

Botezul și pustia

La malul apei, a văzut niște păstori care voiau să treacă pe celălalt mal cu o corabie. El i-a rugat atunci să-l treacă și pe el dincolo. Păstorii plecând în ale lor, Fanurie a rămas singur pe țărm. În acea pustietate sălășluia un pustnic bătrân care

de 65 de ani nu mai văzuse chip omenesc, fiind foarte îmbunătățit și plăcut Domnului, care dându-i un toiag Domnul, i-a zis: "Du-te repede la malul apei și ia de acolo pe plăcutul Domnului Dumnezeu Fanurie, ca fiind ales de Domnul, să fie ajutător celor în nevoi. Deși de la chilia sfântului și până la malul apei era cale de trei zile, având de coborât un munte foarte aspru - prin puterea lui Dumnezeu - Sfântul a ajuns lângă Fanurie, după o oră și a spus copilului: "Vino la mine Fanurie!" Iar copilul auzind numele său a răspuns: "Au tu ai cunoscut pe tatăl meu?" Apoi a mai zis așa: "Dacă ai fi cunoscut tu pe mama mea; mai bine aș fi rămas aici să mă mănânce fiarele sălbatice". Sfântul mirându-se întru sine, a tăcut. Și iarăși, prin minune, au suit muntele cel cumplit într-un ceas, drum care cu piciorul nu se putea face decât în opt zile, fiind foarte stâncos și prăpăstios.

Aici, în peștera sfântului celui bătrân, a trebuit să se lupte cu asprimea firii lui Fanurie, ca să-l facă creștin și totodată, ca să-l facă să ierte pe mama sa. După botezare, Fanurie a fost slobozit să se ducă în cetate ca să ia iertăciune de la mama sa și să vadă cum este situația fraților săi. Dar, înapoindu-se în cetate, a aflat că mama lui nu căzuse leșinată, ci chiar moartă în acea noapte, iar frații săi, după ce a fost îngropată ea, s-au împărțit între neamuri, fără să știe unde se găsește fiecare. Fanurie s-a întors înapoi în pustie, nemaiavând nici o legătură cu cele lumești.

Și atât a sporit în cele duhovnicești după aceea, întrecând chiar pe acel sihastru cu post și rugăciuni, și era atât de milostiv, că făcând și lucrând ogoarele, alerga adunându-le și hrănea pe drumeți, aducând pe spatele său și apă de băut. Hrana lui, la început, timp de trei ani, a fost din trei în trei zile, mâncând atâta pâine muiată cât lua cu două degete dintr-o sticlă, stăpânindu-se mult, a nu lua nici apă, iar după aceea, a început a mânca, numai sâmbăta și atunci destul de puțin.

El se împărtășea des cu Dumnezeieștile Taine, cerceta pustnicii din acea pustie, și se ostenea mult, pentru a căra cu mâinile atât rădăcini pentru hrană, cât și să scoată pietre, de pe prea puținul pământ din preajma chiliei lor pustnicești - semănând puține legume și cine va putea spune privegherile lui de toată noaptea, arșița și gerul, căci coliba lui fiind dincolo de munte, nu avea acoperiș, cerând Domnului Dumnezeu, ca prin această răbdare, să-i dea și lui, dincolo de moarte, un acoperiș în cerul Său cel dumnezeiesc.

Și atâta milostenie avea, încât și pe fiarele care se atacau între ele, le împăca, îngrijindu-le, dacă erau rănite și aranjându-le culcușuri bune, că nu de puține ori, l-a găsit părintele lui (pustnicul), culcat alături de vreun șarpe mare, care în timpul somnului lui Fanurie îl păzea în gura vizuinei ca să nu-l atace vreo altă fiară.

De asemenea, el avea darul, ca cei ce sunt atacaţi de multe fiare de prin pustietăţi, să le certe pe ele şi să le poruncească lor a se sălăşlui mai departe într-o prăpastie şi să nu mai supere pe vreun om, încât şi fiarele cele mai de temut, când erau atacate de om sau de altă fiară mai puternică, deşi nu aveau grai, întorceau ochii spre coliba lui Fanurie şi îndată erau scăpate. Deci s-a făcut iubit de toate pustiile, din împrejurimi şi mai departe, iară toţi locuitorii pustiului mulţumeau lui Dumnezeu că le-a trimis lor pe acel tânăr prea îmbunătăţit, care şi fiarele le îmblânzeşte şi pe oameni îi tămăduieşte.

Minuni şi vindecări în prima cetate

Era în apropierea acelei pustii, o cetate mare şi frumoasă, cu oameni foarte înrăutăţiţi şi plini de boli şi lucruri necurate. La rugăciunea celor buni, a fost chemat să se ducă şi să ajute în neputinţe şi în boli Sfântul, deşi nu voia să părăsească pustia, totuşi pentru locurile celor nevoiaşi şi pentru rugămintea cuvioşilor pustnici de a-i milui, de a-i mângâia şi de a-i tămădui, s-a supus şi s-a dus în acea cetate.

Şi cine va spune marea lui bunătate către cei săraci, în special către văduve şi orfani, gândindu-se la fraţii lui şi la mama lui, că niciodată, o rugăminte a acestora nu a rămas neascultată, vindecând bolile cele mai cumplite, dregând şi îndreptând ochii orbilor, ajutând surzilor să audă, precum şi muţilor din naştere, numai cu rugăciunea sa, cu lacrimi, către Dumnezeu, nemâncând niciodată până nu se împlinea rugăciunea, neodihnindu-se pe patul său şi multe şiroaie de lacrimi vărsa, că şi hainele şi le uda de la lacrimi. Căci aşa spunea fericitul şi prea fericitul: "Miluieşte, Doamne, pe aceşti necăjiţi, că zidirea Ta sunt, deschide ochii, ca să vadă frumuseţea cerului Tău şi lumina zilei, şi să nu mai fie ei cu picioarele zdrobite de pietre, nici cu ruşinea neamului lor".

Asemeni, cu lacrimi multe, se ruga pentru muţi, pentru care spunea: "Deschide buzele lor cele închise, luminează-le mintea, ca să Te slăvească pe Tine, şi cu buzele lor să sărute chipul Tău cel nefăcut de mână şi cu lacrimi să spele intrările în biserică, ca astfel să se proslăvească numele Tău cel sfânt".

Iar pentru surzi se ruga cu mai multe lacrimi zicând: "Auzi-mă pe mine, Doamne, în ceasul acesta, de acum şi cercetează şi deschide auzul robilor Tai, ridică greutatea neauzirii, ca auzind să audă glasul clopotelor Tale cele sfinte, sunetele roţilor şi toate sunetele de pe pământ.

Şi atât de mare era rugăciunea lui către Dumnezeu şi plângerea, că uneori, şi păgânii plângeau auzindu-i rugăciunile şi văzându-i lacrimile.

Atât de frumos şi de frumoase rugăciuni făcea către Dumnezeu, încât şi pruncii cei sugari se apropiau de dansul cu mâinile lor nevinovate şi necuvântători fiind îi spuneau: "Mai rabdă puţin Fanurie şi Tatăl tău cel din ceruri te va mângâia în curând, împlinind cererile tale".

Prima pârâ

Deci un an de zile a mers în toate laturile cetăţii, vindecând, mângâind şi botezând şi învăţându-i dreapta credinţă, iar diavolul, urâtorul binelui, foarte s-a mâniat, fiindcă toţi robii lui îi luaseră şi-i îndreptaseră minunatul Fanurie, şi prefăcându-se într-un tânăr străin s-a prezentat la împăratul acelei cetăţii, spunându-i că un tânăr s-a sălbăticit, spunând minciuni, despre sfântul, că doreşte ca toată cetatea să fie de partea lui şi pe împărat să-l înlăture şi că toate cele făptuite de el, nu sunt cu puterea lui Dumnezeu, ci cu vrăji, ca poporul să fie cu el şi să poată înlătura pe împărat".

Aceasta o spuneau răuvoitorii mincinoşi, înţelegând buna credinţă a împăratului, că de când era Fanurie, ei nu mai puteau să fure din visteria statului şi nici să mai facă răutăţile cinstite.

După multe stăruinţe şi vorbe mincinoase, ei au hotărât ca împăratul să-l piardă şi să-i taie capul, însă poporul, care văzuse atâtea minuni de la sfântul, văduvele, orfanii şi cei tămăduiţi, chiar şi nevrând sfântul, l-au trecut la o altă cetate, făcându-se plângere mare cum nu se mai văzuse, pentru că se lipseau de bunătatea sfântului şi de marele lui ajutor, fără de nici o plată.

Pentru aceasta, poporul care cunoscuse dreapta credinţă prin Sfântul Fanurie - a făcut plângere de patruzeci de zile, cu post şi rugăciune şi nu se putea mângâia, pentru că sfântul nu mai era cu dânşii.

Minuni şi vindecări în a doua cetate

Astfel şi în cea de a doua cetate, sfântul a tămăduit, a povăţuit şi a mângâiat oamenii, ca şi mai înainte, neprimind nici măcar pământ, pentru ostenelile sale, hrănindu-se în pustie cu rădăcini. Şi iarăşi a ridicat război satana şi la fel a hotărât împăratul după sfatul sfetnicilor săi, să-l dea la moarte. Ca şi în prima cetate, poporul cu plângere tot atât de mare, l-a trimis cu sila, peste hotar în altă ţară, unde

în zilele acelea, se întâmplase că unica fiică a stăpânului cetății să moară și să fie chemați de mai multe ori vracii și toți slujitorii, hotărându-se să dea jumătate din împărăția sa celui ce o va aduce la viață, însă nu numai că nu au readus-o la viață, dar fiind de mai multe zile moartă, începuse a putrezi și deși se vărsau mirodenii și se ardea multă tămâie, mirosul ajungea până departe.

Una din slugile împăratului i-a spus: "Împărate, este un tânăr frumos care vindecă orice boală, ba chiar și morții înviază, făcând rugăciuni către Hristos, despre care am auzit că a fost spânzurat pe lemn, dar nu le dă bolnavilor sau morților nici un fel de doctorie, nu se atinge de ei și nici nu primește ca plată o bucată de pământ".

Acestea auzindu-le împăratul, degrabă a trimis să-l aducă înaintea sa, trimițându-i carte împărătească și făcând pregătiri de mare ospăț. Sfântul Fanurie, n-a primit nici măcar călare să vină, deși era drum anevoios și ostenindu-se cu picioarele sale de mai multe zile de drum, s-a prezentat în fața împăratului.

A fost dus în camera moartei, unde poruncind să stea numai părinții, el și moarta, ca să nu vină popor - a lăcrimat către Dumnezeu mult rugându-se de dimineață până Ia miazăzi și era foarte mâhnit întru sine că nu era ascultat de Dumnezeu. Atâtea lacrimi a vărsat, că se făcuse o băltoacă în jurul lui, încât și împăratul și împărăteasa se mirau de marea lui bunătate și de multa lui rugăciune, în acel ceas, o rază a strălucit deasupra moartei. Atunci, sfântul s-a ridicat în picioare, a prins mâna celei moarte și putrede și i-a zis: "În numele lui Hristos Iisus cel răstignit, scoală-te și vino înapoi la părinții tăi!"

Şi deodată, moarta cea putredă, a sărit drept în picioare, lepădând legăturile de pe dânsa și a strigat cu glas mare: "Mare este Dumnezeul lui Fanurie căci în iadul cel mai de jos fiind, unde mă chinuiam împreună cu cei ce s-au închinat idolilor și eram batjocura și chinul dracilor, iadul m-a vărsat afară cu mare frică, temându-se la auzul numelui lui Fanurie. Deci, tată, mare este credința și mare este Dumnezeul creștinilor, iar toți dumnezeii păgânilor sunt draci".

Împăratul a vrut să-i dea jumătate din împărăție sfântului, dar el n-a primit nimic, ca întotdeauna. S-a făcut deci petrecere în toată cetatea împăratului, iertând robii și slobozind pe cei din temniță, căci aceasta a fost plata pe care a cerut-o Sfântul Fanurie.

Iar împăratul cu toți oamenii săi, au cerut botezul și s-au făcut creștini. Sfântul a plecat din cetate și a vindecat și a tămăduit ca și în celelalte cetății. Deci s-au mâniat pe el toți vracii și cei ce făceau vrăji, căci i-a rușinat pe ei în fața împă-

ratului, că nimic, nici vrăjile, nici leacurile lor nu au reuşit să o învieze, iar sfântul a înviat-o numai cu cuvântul.

A doua pără şi pătimirea

Pentru aceasta, pără mare au pornit împotriva lui, "numindu-l mare (vraci) şi vrăjitor şi spunând împăratului că Fanurie a ucis pe fiica lui cu vrăjile ca apoi să se prefacă că a înviat-o, ca astfel poporul să-L numească pe el împărat. Împăratul auzind s-a umplut de mânie şi strigând pe toţi sfetnicii lui şi pe cei necredincioşi, care toţi erau împotriva lui Fanurie, au hotărât să-i taie capul, dar fiind convins că e aşa de mare vrăjitor, a chemat pe toţi călăii cetăţii, şi a tras la sorţi pe trei, dintre cei mai aprigi, care nu-şi mâncau pâinea lor până nu-şi muiau mâinile în sânge.

Şi cine va putea spune batjocurile, bătăile cu pietre, scoaterea şuviţelor de piele de-a lungul trupului, smulgerea dinţilor, loviturile cu palme, scuipările şi înţepăturile cu sulița peste tot trupul, peste care s-a turnat sare şi oţet, ciuntirea chipului, adică tăierea mâinilor, a degetelor de la picioare şi a urechilor, încât sângele de la faţă se împreuna cu cel de la picioare şi uda ţărâna drumului pe care trecea.

Fiecare păgân se străduia cum să-l chinuiască mai rău, iar sfântul se ruga Domnului, ca şi mucenicul Ştefan: "Iartă-le lor păcatele acestea că nu ştiu ce fac, că mai mult îmi este mie cununa mucenicească pentru care eu le mulţumesc."

Pentru aceasta s-a pornit plângere mare de către poporul creştin şi de cei tămăduiţi de către sfântul, pentru că l-au chinuit aşa de cumplit pe el care nu făcuse decât bine tuturor. Dar sfântul era vesel că merge mai degrabă la plăcutul lui, Hristos. Astfel, a pornit Sfântul Fanurie la locul de osândă având vârsta de 19 ani, el mergea cu mare bucurie, ca să se ajungă cât mai curând către Hristos cel prea iubit, că ii ajungea lui călătoria pe acest pământ.

De o parte mergeau creştinii cei tămăduiţi, văduvele şi orfanii cetăţii, cu plângere spunând: "Cum vom pierde pe cel ce ne-a iubit pe noi? Cum se vor închide ochii prea frumoşi care au deschis ochii noştri orbi din naştere? Cum se va închide gura cea de miere curgătoare care ne-a dat graiul, nouă celor muţi, fără de glas? Cum se vor astupa urechile celui ce s-a milostivit de plângerea şi durerea noastră, miluind pe orfani, mângâind pe văduve şi aducând bucurie pe feţele celor ce n-au cunoscut decât întristarea şi lacrimile? Cine va spune la plângerea lor, cuvintele cele cu mare durere, încât şi din partea păgânilor au început să se verse lacrimi pentru că cei ce veniseră împotriva lui, erau foarte mulţi şi strigau să se termine cât mai curând cu acest vrăjitor şi vrăjmaş al împăratului.

Sfântul Fanurie a cerut atunci voie să-şi facă ultima rugăciune şi s-a rugat astfel: "Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce ai miluit pe aceştia care au făcut plângere şi strigare, fă ca tot cel ce va face o turtă cu ulei şi zahăr, sau o plăcintă şi o va da săracilor să fie ascultat în orice durere dreaptă va avea. Aceasta zic să fie pentru iertarea păcatelor mamei mele, care a murit păcătoasă."

Şi atunci s-a făcut tunet din cer şi s-a auzit glasul Domnului astfel: "Fie Fanurie după cuvântul tău şi tot cel ce te va chema pe tine în ajutor să fie ascultat de Mine şi tu vei fi ajutorul celor din nevoi."

Atunci, cei necredincioşi care strigaseră asupra lui, văzând minunea, mulţi au cerut să fie botezaţi şi să-i facă şi pe ei creştini. Dar sfântul nu avea nimic cu sine şi nici apă primprejur. Deci, s-a rugat a doua oară Domnului să-i ajute pe cei ce vor să ia credinţa creştinească. Şi iată minune mare, că a plouat numai pe cei ce voiau să ia botezul, iar cei ce n-au cerut Botezul, deşi se aflau lângă cei dintâi, nu s-au udat nici măcar cu o picătură de apă. Între cei ce s-au botezat au fost şi cei trei călăi, care acum n-au vrut să-l mai execute pe el.

Sfântul Fanurie le-a făgăduit lor atunci că împlinind porunca împăratului, el le făgăduieşte că astăzi vor fi împreună cu el, în Rai, şi au tras la sorţi, care să-i taie capul. Plângerea călăilor este mult mai jalnică, decât a poporului creştinesc, pentru că cuvintele lor erau pline de durere, că ei luaseră viaţa oamenilor, iar sfântul le dăduse viaţa, ei luaseră pământul văduvelor şi orfanilor, iar sfântul le purta de grijă şi-i miluise. El vărsase pâraie de lacrimi şi ei, sânge nevinovat. Sfântul a vărsat lacrimi pentru toţi cei necăjiţi. Apoi, Sfântul Fanurie şi-a plecat capul pe butuc - dar după tăiere, nu a curs nici sânge, ci lapte şi o minune - capul a mers în jurul trupului şi limba a grăit astfel: "Aşa cinsteşte Hristos pe cei ce cred în El".

Deci, întorcându-se poporul, atât cel creştin cât şi cel necredincios, unii strigau de bucurie că au scăpat de sfânt, iar cei întorşi la dreapta credinţă, precum şi vechii creştini, au făcut plângere mare, ocărând pe împărat, pentru nerecunoştinţa lui şi i-au zis lui: "Au ai uitat învierea fiicei tale? Tămăduirea bolnavilor şi a celor îndrăciţi? Pentru ce te-ai mâniat asupra lui, care nici răsplată n-a luat şi în hotarele tale adusese pace?"

Spăimântându-se împăratul pentru acestea, a dat poruncă ca mai întâi să fie omorâţi călăii. Primul nefiind destul de întărit în credinţă, se temea. Atunci a apărut Sfântul mucenic Fanurie în văzul tuturor, într-o aureolă asemeni sfinţilor celor din veacuri, îmbrăcat în armură de roman, cu părul creţ şi negru, iar în mână ţinea o făclie mare aprinsă; şi a căzut frică mare peste împărat şi peste toţi sfetnicii lui

mincinoși, temându-se de sfântul, să nu-i răpească din lumea aceasta, răsplătindu-le lor .

După tăierea primului călău, din cer s-a pogorât o cunună de trandafir care s-a așezat pe capul lui tăiat, umplându-se tot pământul de mireasmă, iar din trupul lui, (deși cu puțin înainte vărsase sânge nevinovat, dar pentru credința lui și întoarcerea lui la Hristos), a izvorât mir. Asemeni s-a întâmplat și cu ceilalți doi călăi. Trupurile lor au fost îngropate pe un maidan și oricine cădea în tâlhării și își întorceau ochii către locurile acestea, era scăpat.

Posteritatea

Interiorul bisericii Sfântului Fanurie din Rodos (Grecia)

Prin secolul al XIV-lea, între zidurile unei fortărețe din Rodos, lucrătorii au descoperit o frumoasă biserică în ruină, sub dalele căreia au găsit numeroase icoane.

Una dintre aceste icoane era bine păstrată și reprezenta un tânăr militar care ținea în mâna sa dreaptă o cruce. În jurul icoanei erau reprezentate 12 scene din martiriul

său. Episcopul locului, Nil (1355-1369), a descifrat inscripția de pe icoana: "Sfântul Fanurie". Acest nume nu se găsește însă în martirologii și sinaxare.

Din secolul al XIV-lea și până astăzi Sfântul Fanurie a săvârșit numeroase minuni, îndeosebi pentru descoperirea obiectelor și animalelor dispărute.

După o tradiție populară, răspândită în insula Creta și în alte țări ortodoxe, mama Sfântului era o mare păcătoasă și cu toate eforturile lui Fanurie, n-a putut s-o întoarcă la pocăință. Însă el n-a încetat să se roage cu stăruință pentru mântuirea mamei sale.

Pe când păgânii îl ucideau cu pietre pe Sfântul Fanurie, el scria: "Din cauza acestor suferințe, Doamne, vino în ajutorul tuturor care se vor ruga pentru mântuirea mamei lui Fanurie."

Din cauza aceasta, când credincioșii pierd unele obiecte, ei au obiceiul de a face plăcinte pe care ei le împart ca milostenie pentru iertarea mamei Sfântului Fanurie. În rândul credincioșilor se vorbește și de alte minuni săvârșite de Sfântul Fanurie, pentru care se bucură de o deosebită evlavie atât în Grecia cât și în celelalte țări ortodoxe.

De atunci nu s-a știut ce s-a făcut cu sfintele moaște ale Sfântului mucenic Fanurie, până când el a vrut să se arate din nou în anul 1500 d. H. după cum s-a spus mai sus.

Mult ajutor a adus creştinilor acest mare sfânt; când au cerut ajutor, făcând turtă și plăcintă, se rugau sfântului pentru orice nevoie dreaptă ce aveau. De aceea i se spune sfântului "arătare", căci cei ce au credință mare și nu se îndoiesc, sunt ajutați grabnic de către Sfântul mare mucenic Fanurie.

Turta se face de nouă ori și se împarte numai săracilor, iar după ajutorul primit, se face pentru sfântul, o plăcintă mai mare, cel în nevoie, ostenindu-se cu mâniile sale - și tot la săraci să fie împărțită cu mulțumită, sfântului. Pomenirea acestui sfânt mare mucenic Fanurie, se săvârșește la 27 august, iar turtele se pot face, în afară de Duminică, în orice zi.

Multe sunt minunile sfântului după ducerea de la noi, atât celor din veacurile acelea, cât și nouă, care ne-am învrednicit a-l pomeni cu turte și plăcintă, căci cu adevărat - arătare - este că celor ce îl cheamă cu credință, li s-a arătat ori sfântul, ori împlinire în cererile lor. Amin.

Biserici cu hramul Sfântul mucenic Fanurie

Sfântul Fanurie să mijlocească pentru noi!.

Mănăstirea Sfântul Antonie cel mare - Mălăeştii de Jos - jud. Prahova

Mănăstirea Sfântul Fanurie - Siliştea Gumeşti - jud. Teleorman

Mănăstirea Stavropoleos – Bucureşti - Aici in fiecare miercuri se face acatistul Sfântului

Biserica Udricani – Bucureşti

Biserica Sfântul Nicolae - Oltenița Nord - Sf. Moaşte

Biserica "Buna Vestire" – Giurgiu

Icoana făcătoare de minuni a Sfântului Fanurie, Insula Rodos

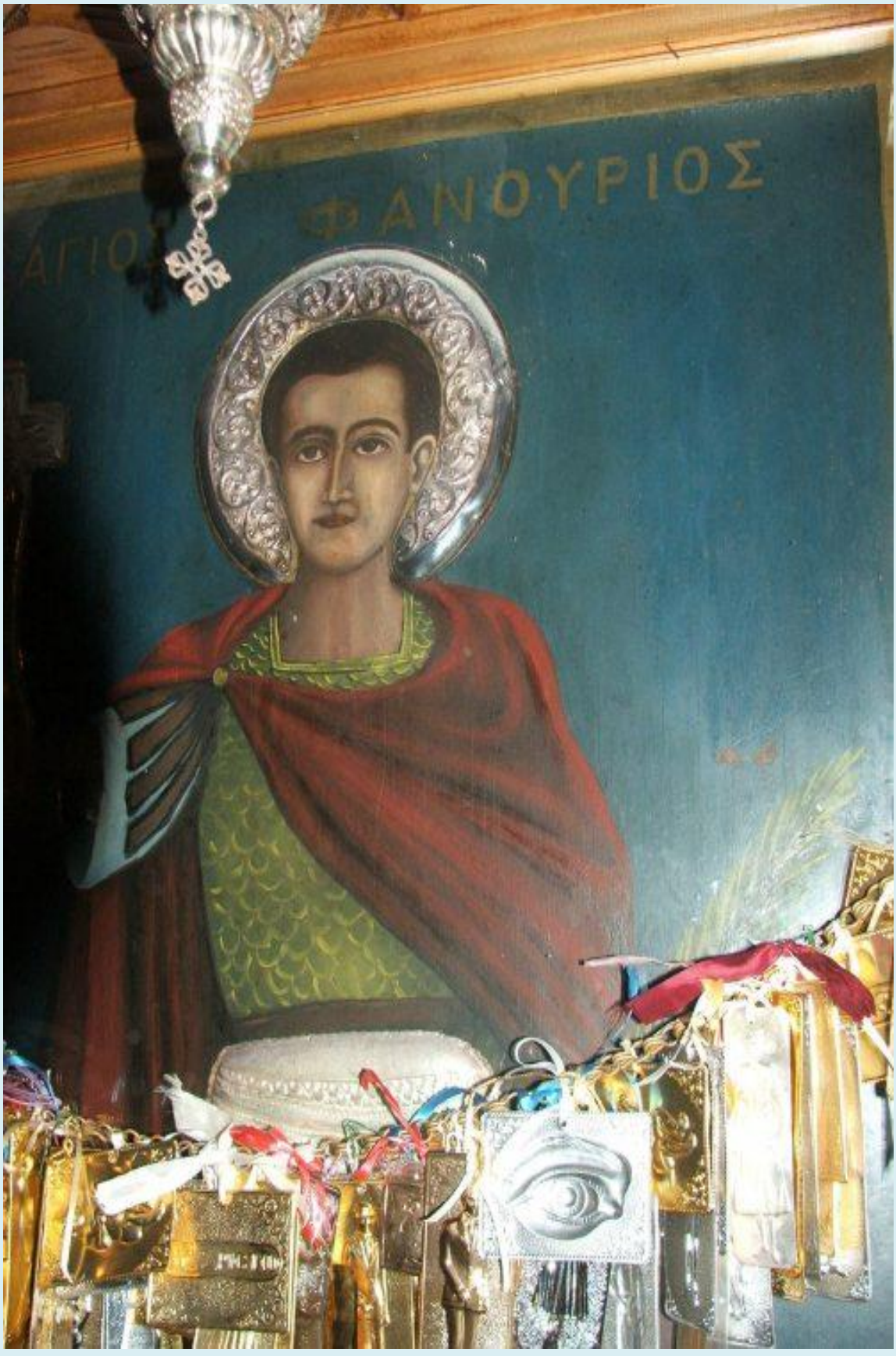
ΑΓΙΟΣ ΦΑΝΟΥΡΙΟΣ

Αφιέρωμα

Pr. Silviu Cluci - Pustia Vigla - Athos

În capătul sud-estic al Sfântului Munte, aproape de Peştera Sfântului Atanasie Athonitul, se găseşte vestita Vigla - un ținut pustiu, pietros și bântuit de furtuni, dar cu minunate frumuseți naturale, prielnic sihăstriei.

Pustia Vigla (Foto: pr. Silviu Cluci)

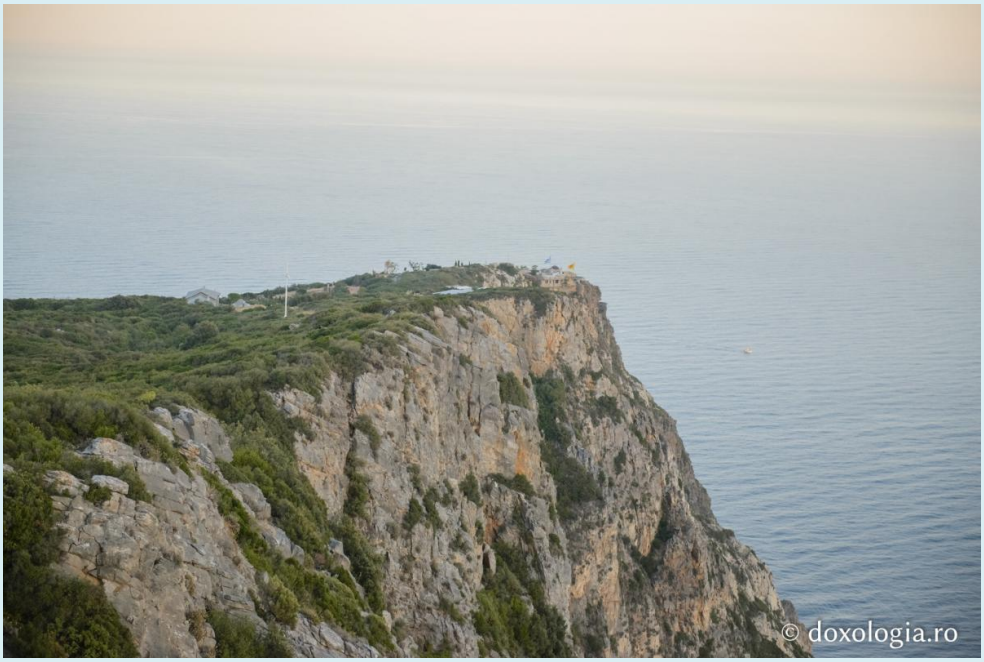

Pustia Vigla (Foto: pr. Silviu Cluci)

Pustia Vigla - vedere de pe vârful Athon (Foto: pr. Silviu Cluci)

Locul acesta este o câmpie destul de mare, cu o suprafaţă denivelată şi cu o întindere cât vezi cu ochii. Venind pe drumul dinspre Marea Lavră, de departe se vede schitul românesc Prodromu şi dincolo, pe fâşia de pământ dinspre mare, se zăreşte sihăstria „Intrarea Maicii Domnului în Templu”. Cu cât înaintezi, găseşti scobituri şi văi în care se află ascunsă şi câte o colibă de sihaştri, cu o biserică mică, smerită. Toate aceste sihăstrii nu se pot zări cu ochiul liber, pentru a le vedea, cineva ar trebui să coboare în firidele lor. Doar Sihăstria Sfântului Fanurie se găseşte pe un deluşor, aproape de mare.

Minunata arătare a Maicii Domnului în Vigla

În anul 1337, cuviosul Marcu, ucenicul Sfântului Grigorie Sinaitul, ce locuia într-o colibă deasupra Mănăstirii Lavra, pe dealul ce astăzi se numeşte Palama, ieşind într-o noapte din chilie şi stând la rugăciune, a văzut în partea dinspre răsărit, la locul ce se numeşte Vigla, o Doamnă şezând pe un tron ca o împărătească, înconjurată de îngeri şi sfinţi care tămâiau împrejur, cântând şi închinându-se acesteia.

Întrebând cuviosul Marcu pe Sfântul Grigorie ce însemnează aceasta, stareţul lui i-a spus că „voieşte Maica Domnului ca în timpurile cele mai după urmă să ridice în acele părţi un locaş dumnezeiesc spre slava Sfinţiei Sale”.

După mărturia monahului Patapie Kavsokalivitul, conform arhivelor Mănăstirii Lavra, încă din secolul al XV-lea se ştie despre existenţa în zona Vigla de pe teritoriul Marii Lavre a unui aşezământ monahal afierosit cinstitului înaintemergător Ioan-Prodromu, cunoscut sub numele de „Ianakopula”. În secolul XIX, această chilie avea să devină Schitul românesc Prodromu.

Cuvioşi din pustia Viglei

După tradiţie, mai demult, aici s-a nevoit şi a pustnicit cuviosul Teodor, care a fost contemporan cu Sfântul Acachie Kavsokalivitul (sec. al XVIII-lea). După o lungă perioadă petrecută în asceză, post, priveghere, rugăciune, însingurat şi închis în peştera sa, dobândind toate virtuţile, cuviosul Teodor a adormit în Domnul la anul 1732. Mormântul său se găseşte până astăzi în partea de sud a peşterii cu hramul „Naşterea Domnului”.

Tot la fel de sărac era şi un alt călugăr ascet din Vigla, al cărui nume nu se cunoaşte. El trăia „ca păsările cerului, care nu seamănă, nici nu seceră, nici nu adună în hambare, şi Tatăl Cel Ceresc le hrăneşte” (Matei 6, 26). El trăia în mare sărăcie, într-o chilie mică, fără paraclis. Seara se ducea la slujbe la diferiţi părinţi, purtând cu el candela aprinsă. Când nu mai avea ulei, mergea la Schitul Prodromu. De îndată ce părinţii vedeau candela goală, îi ofereau ulei chiar fără să-i roage nimic, şi îi mai dădeau şi ceva ajutoare. După Sfânta Liturghie, mânca foarte puţin, ruşinându-se, şi apoi pleca repede, rugându-se. În chilia sa trăia ca un înger.

Situaţia curentă

Astăzi, în Pustia Vigla se găsesc următoarele sihăstrii:
Sihăstria „Intrarea Maicii Domnului în Templu”,
Sihăstria „Acoperământul Maicii Domnului”,
Peştera Sfântului Atanasie Athonitul,
Chilia „Sfântul Mina”,
Sihăstria „Naşterea Domnului”,
Sihăstria„Sfinţii trei Ierarhi”,
Sihăstria „Sfântul proroc Daniel şi cei trei tineri din cuptor”,
Sihăstria „Sfântul Fanurie”,
Chilia „Bunavestire” Ianakopoula
Coliba Sfinţilor Varlaam şi Ioasaf.

Colibele din Vigla nu au apă curgătoare, ci se folosesc de cisterne care sunt umplute cu apă de ploaie. De asemenea, au construit în jurul colibelor, în direcţia de

înclinare a solului, mici şănţuleţe ca să adune apa de ploaie, cu care udă puţinele flori sau zarzavaturi pe care le cultivă în afara Sihăstriilor, în grădini.

Multe colibe ale Viglei au fost restaurate în ultimii 20 de ani prin osteneala vieţuitorilor şi cu ajutorul închinătorilor. Unele chilii au acum mici aducţiuni cu apă.

Pr. Silviu Cluci - Sihăstria „Sfântul Fanurie” - Vigla

Sihăstria Sfântului Fanurie din pustia Viglei se găseşte pe un deluşor, aproape de mare.

La Coliba Sfântului Fanurie până acum câţiva ani vieţuise părintele Avacum Zelotul, care a ridicat această colibă. Neputând să rămână singur, din pricina bătrâneţii, a intrat în obştea de la Marea Lavră, dar în ultimele sale zile a cerut să fie dus la sihăstria sa, unde, de altfel, şi-a dat duhul în mâinile Stăpânului şi Mântuitorului nostru Hristos.

Astăzi, la Coliba „Sfântul Fanurie” vieţuieşte monahul Sava, care a și refăcut aşezământul.

(Foto) Pustia Vigla - loc de nevoiță din Grădina Maicii Domnului

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

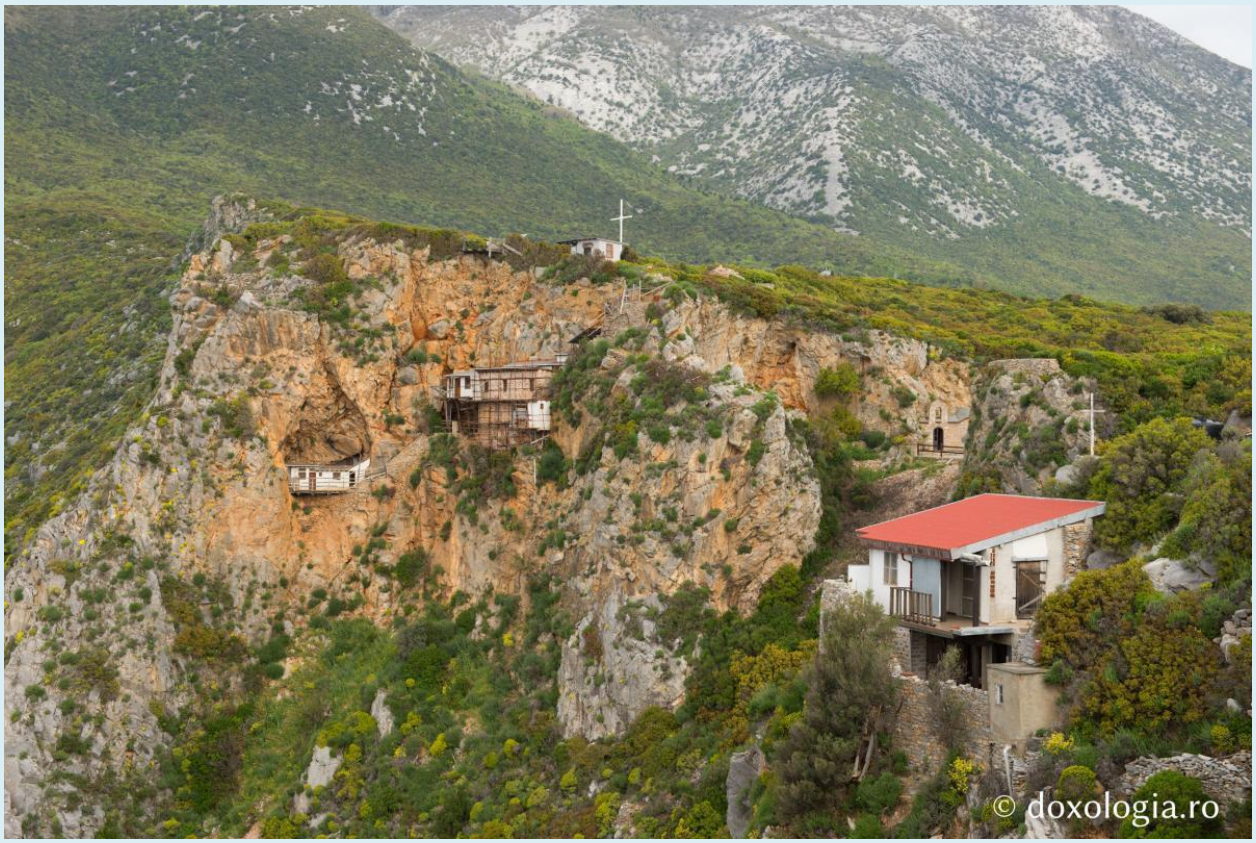
© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

Sihăstria „Sfântul Fanurie”

Sihăstria „Sfântul Fanurie”

Sursa:
https://doxologia.ro/locuri-sfinte/pustia-vigla-loc-de-nevoita-din-gradina-maicii-domnului-galerie-foto

(Foto) Acasă la Sfântul Fanurie în Grecia - Biserica mucenicului din Insula Rodos

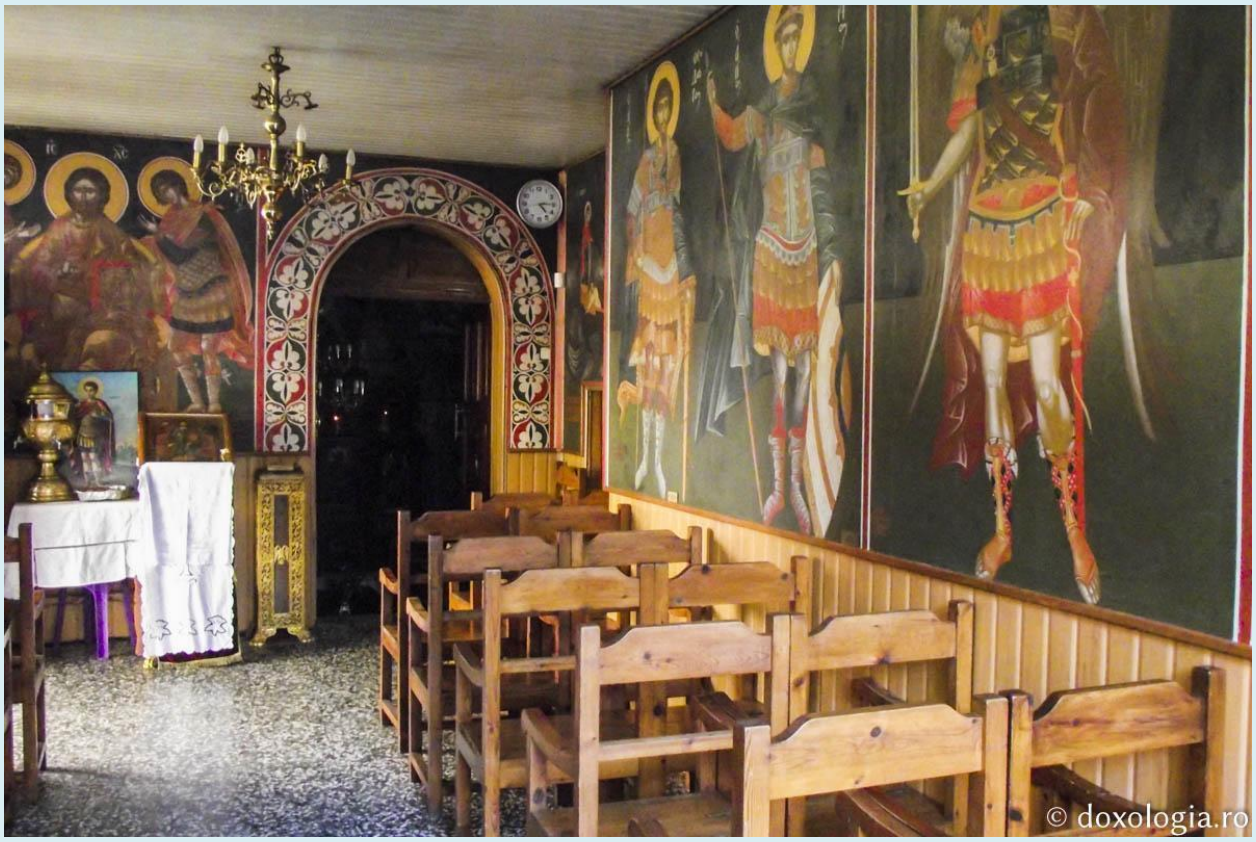
© doxologia.ro

© doxologia.ro

Η ΤΑΦΟΣ
ΙΗΣ ΧΣ
© doxologia.ro

Η ΑΓΙΑ ΚΥΡΙΑΚΗ
© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

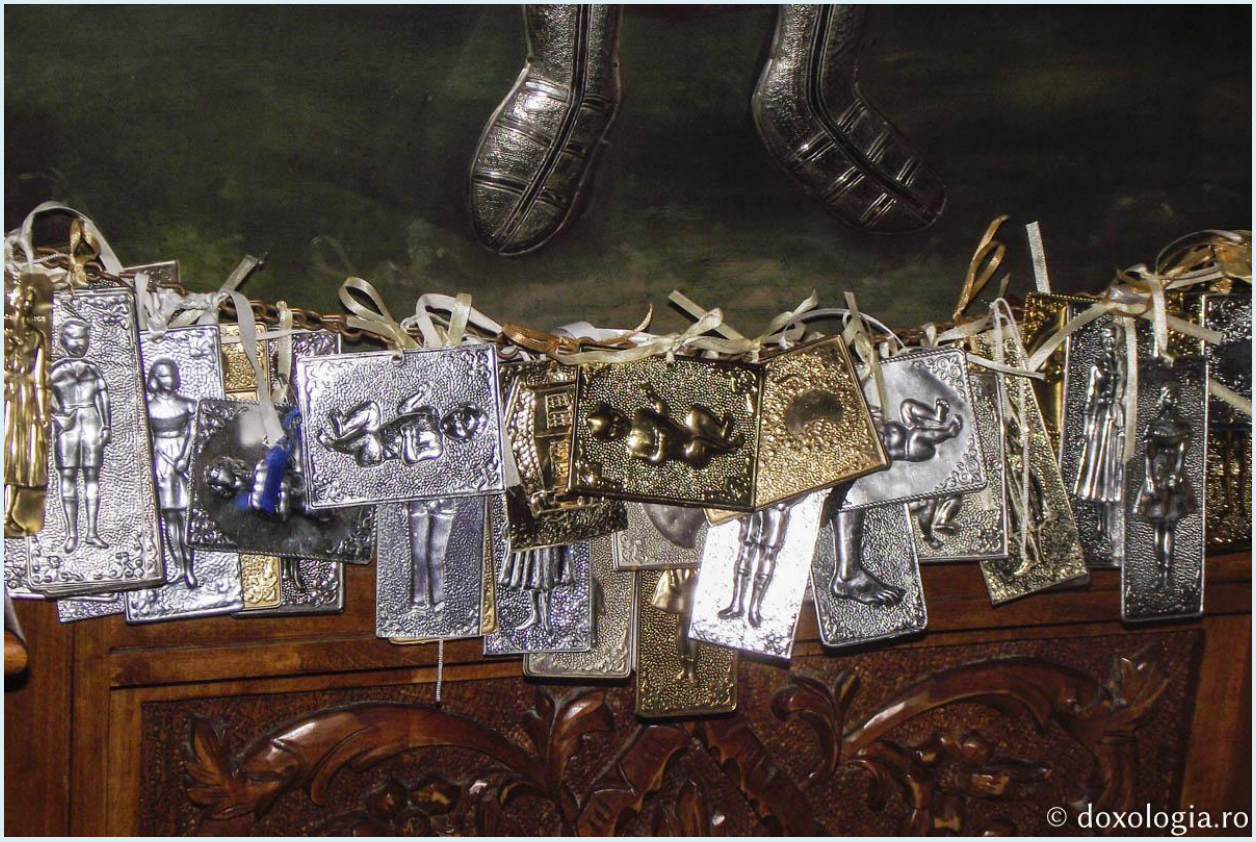
© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

ΜΗΡ
ΘΥ
© doxologia.ro

Ο ΑΡΧΩΝ
ΜΙΧΑΗΛ
© doxologia.ro

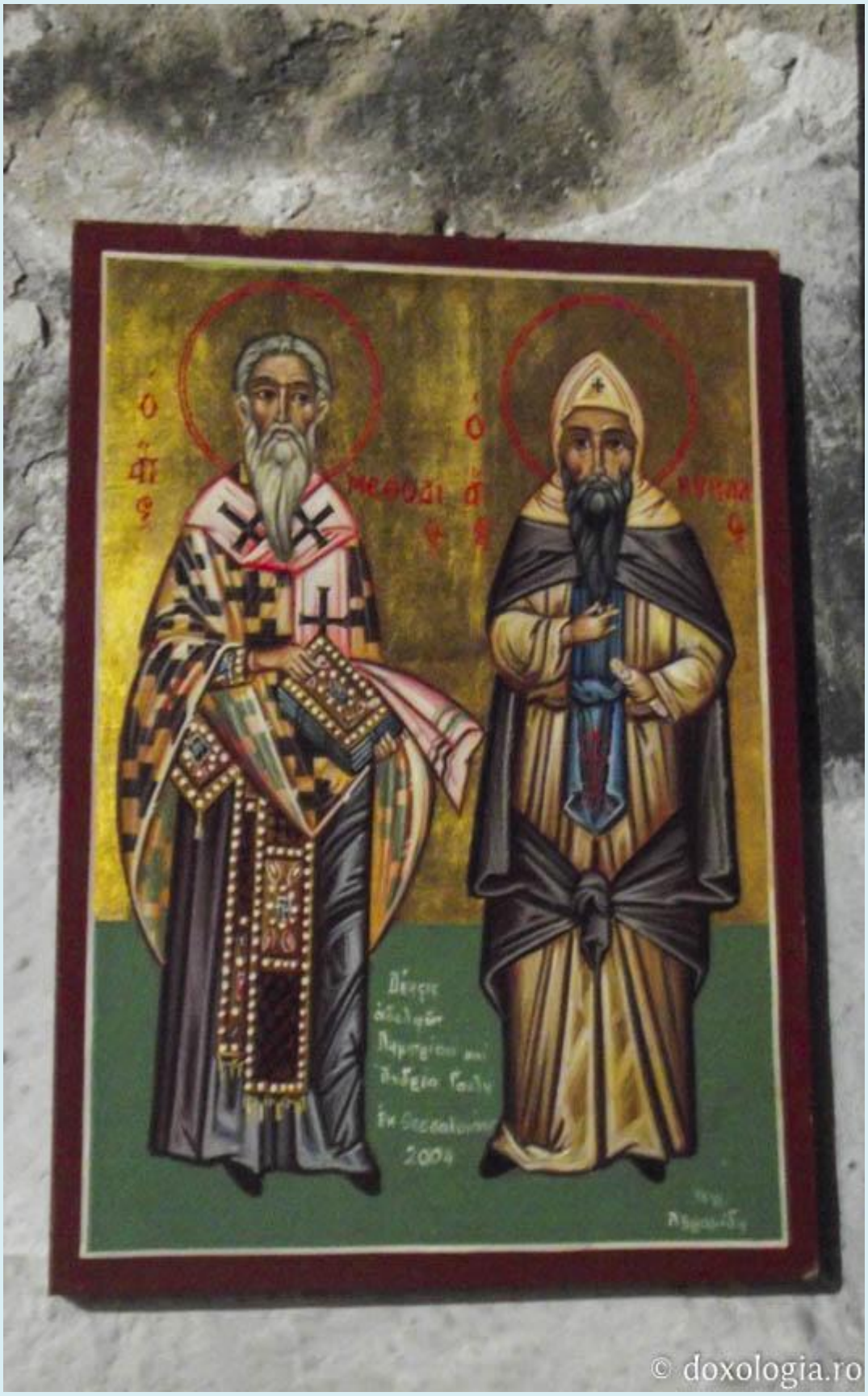
© doxologia.ro

ΓΙΑ ΤΗΝ
ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ
ΤΟΥ ΝΑΟΥ
© doxologia.ro

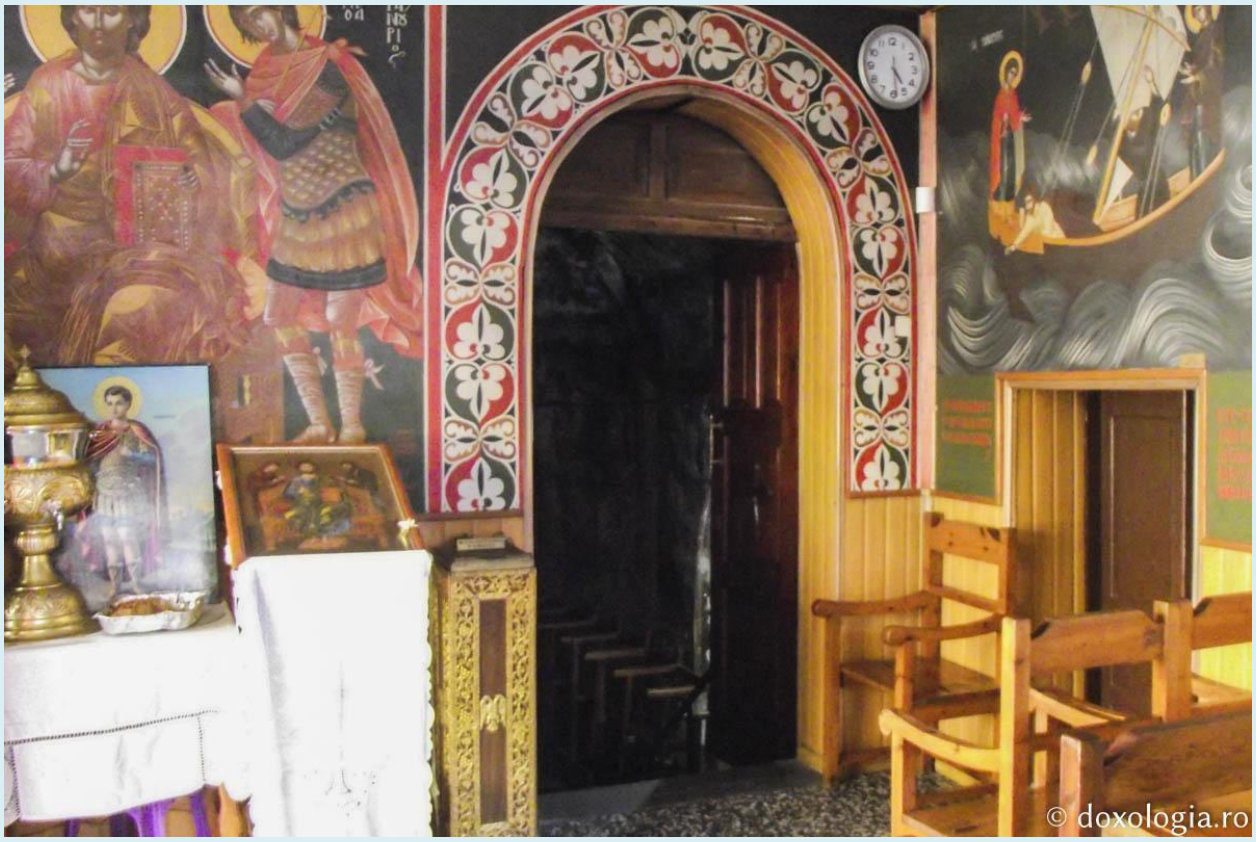
© doxologia.ro

Ο ΑΓΙΟΣ
ΦΑΝΟΥΡΙΟΣ
© doxologia.ro

© doxologia.ro

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ
ΑΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ
© doxologia.ro

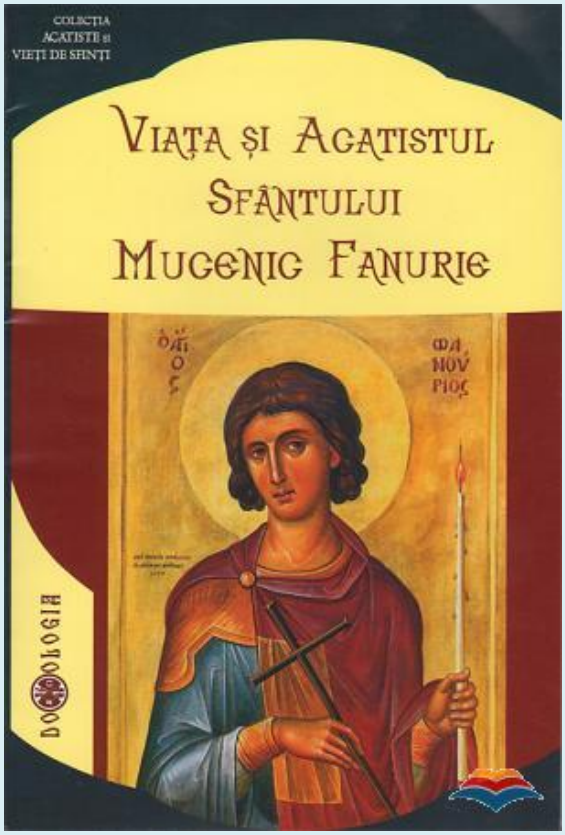
COLECȚIA
ACATISTE și
VIEȚI DE SFINȚI
VIAȚA ȘI ACATISTUL
SFÂNTULUI
MUCENIC FANURIE
ΦΑ
ΝΟΥ
ΡΙΟΣ
DOXOLOGIA

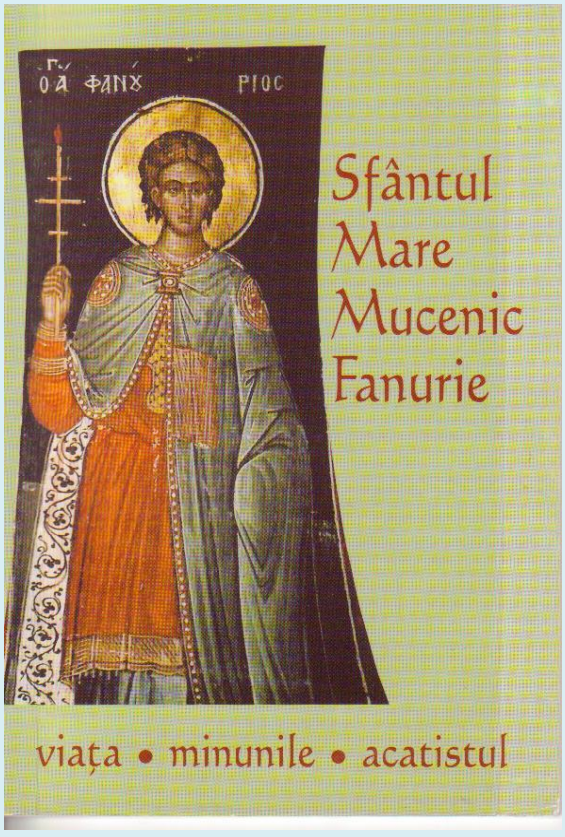
Sfântul
Mare
Mucenic
Fanurie
viața • minunile • acatistul

Icoane

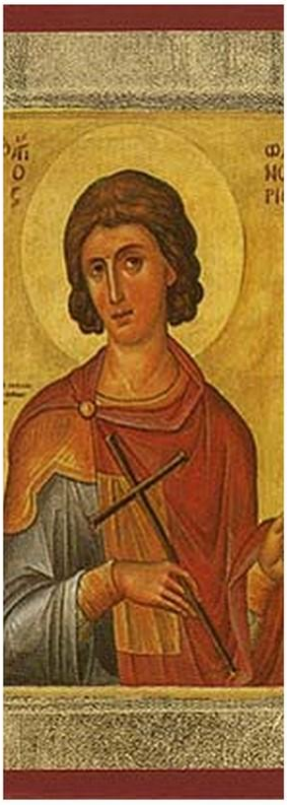

www.IcoaneOrtodoxe.com
ΦΑΝΟΥΡΙΟΣ
www.religiousicons.com

27 August
Sfântul Mucenic
Fanurie
fotografii acatist paraclis
icoane articole minuni

DOXOLOGIA.ro
Sf. Mc.
Fanurie

Sf. Mc.
Fanurie

Ο ΑΓΙΟ
ς
ΦΑΝΟ
ΡΙΟ
ς

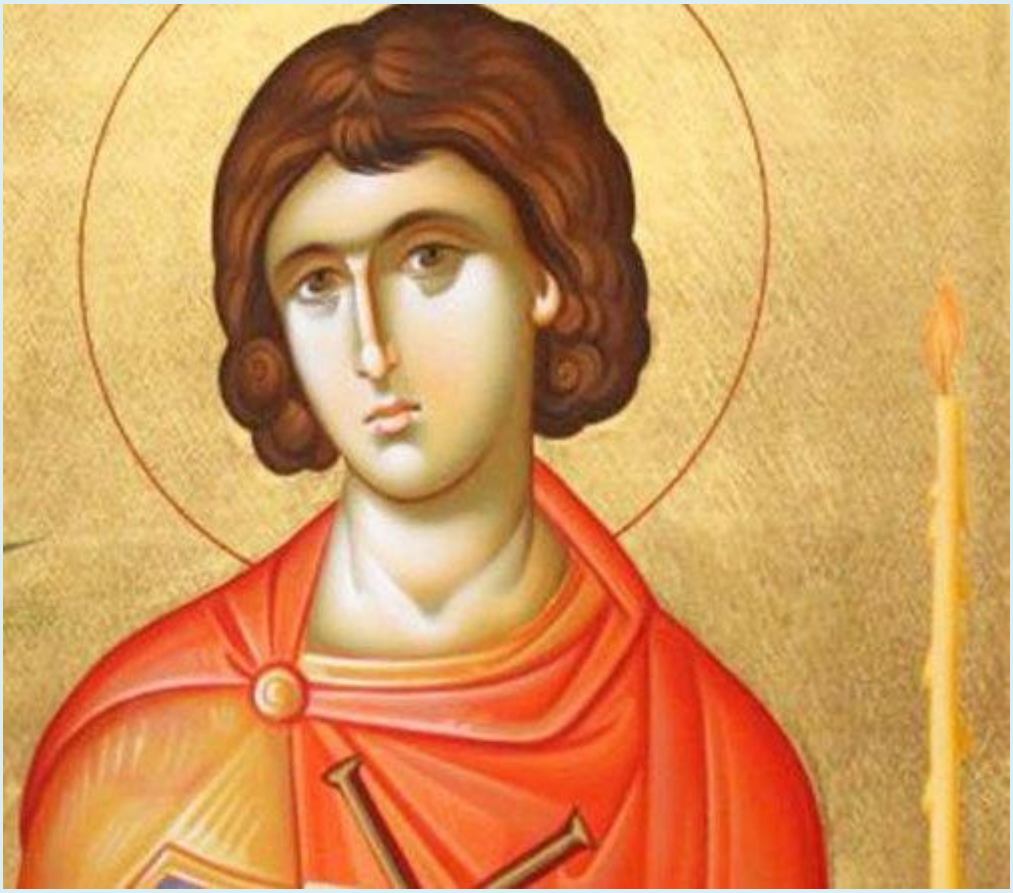

© K. Tsirakidis
ΟΣΙΟΣ
ΦΑΝΟΥΡΙΟΣ
ΧΕΙΡ
Κ.ΤΣΙΡΑΚΙΔΗ

27 august

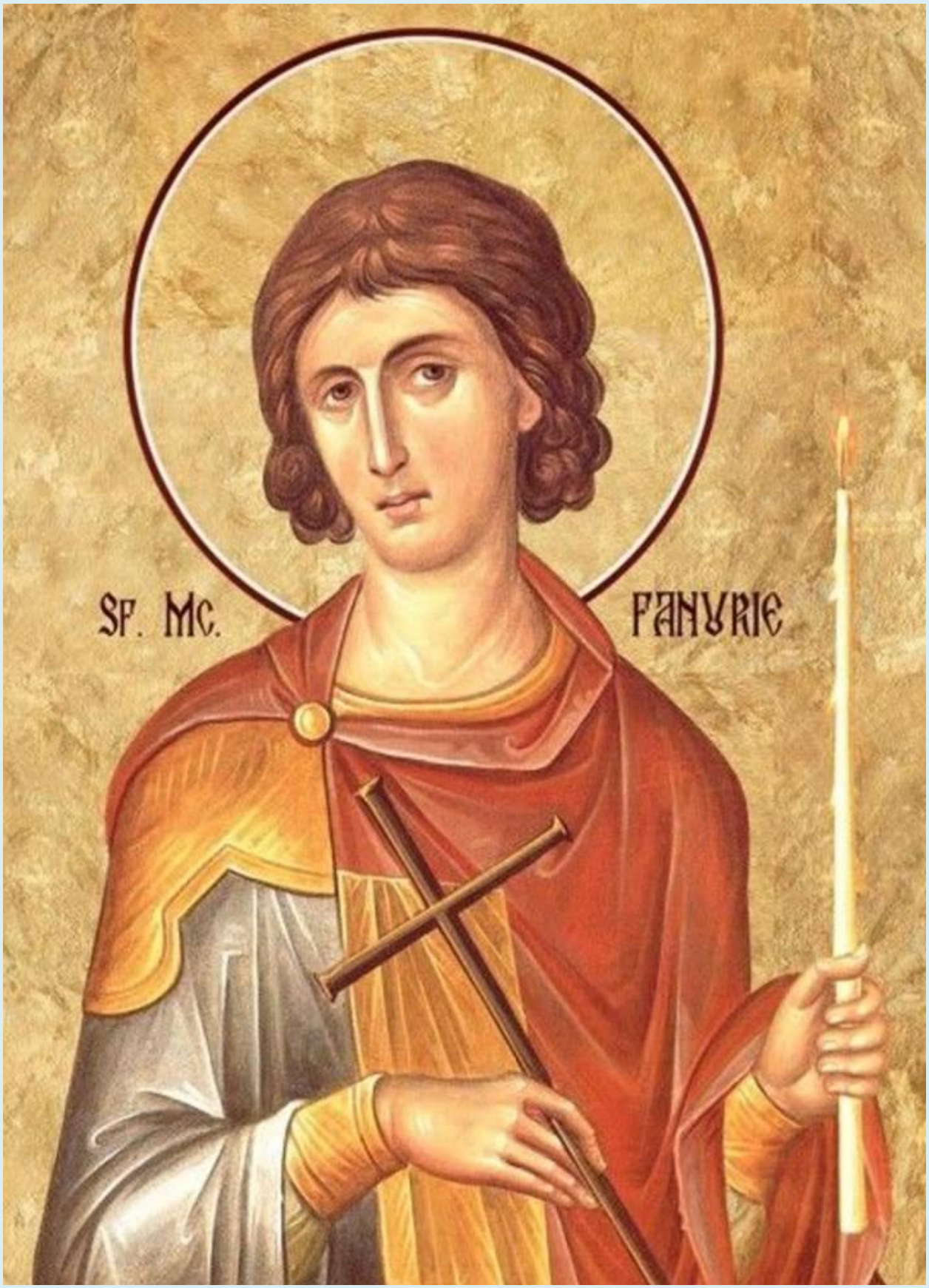
SF. MC.
IANUARIE

Ὁ ΑΓΙΟΣ
ΦΑΝΟΥΡΙΟΣ

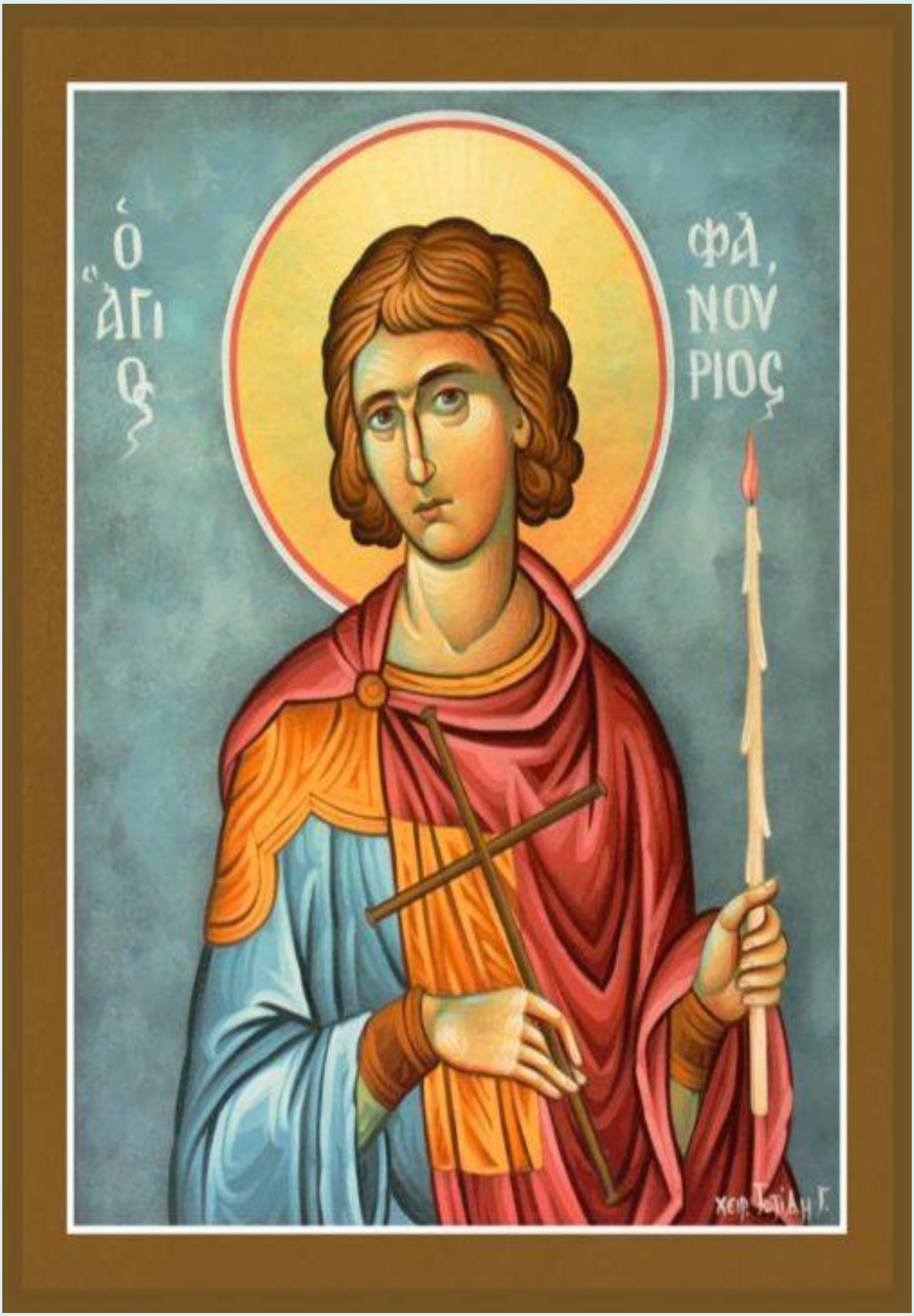
Ὁ ἅγιος
Φανούριος

Sf. Mc. Fanurie

Ὁ ἅγιος
φανούριος

Ὁ ἅγι ος
Φα νού ριος

SFANUL MUCENIC FANURIE

ΓΙ
ΟΑ
ΦΑ
ΝΧ
ΡΟ

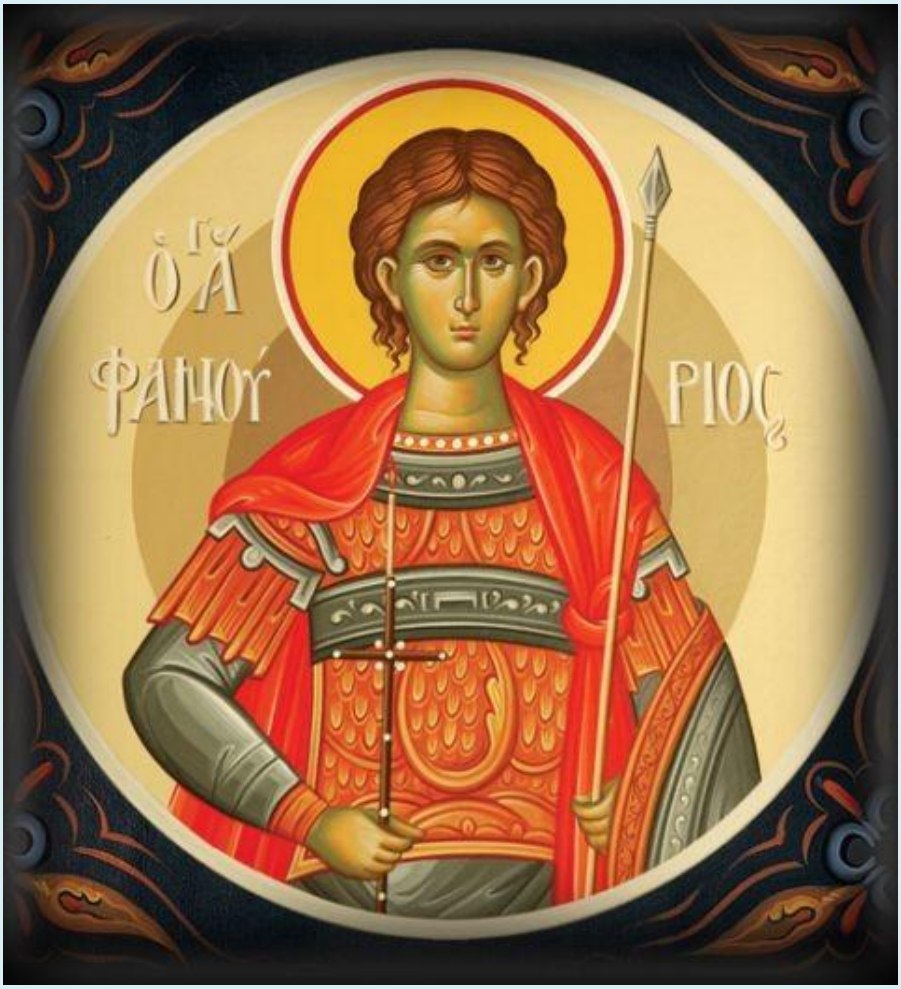
Ο ΑΓΙΟΣ
ΦΑΝΟΥΡΙΟΣ

Ο ΑΓΙΟΣ
ΦΑΝΟΥΡΙΟΣ

Ο ΑΓΙΟΣ
ΦΑΝΟΥΡΙΟΣ

Δ. Θ. Πεμπιάσης

Ο ΒΙΟΣ
ΤΟ ΜΑΡΤΥΡΙΟ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ
Ο ΑΓΙΟΣ
ΦΑΝΟΥΡΙΟΣ
www.byzanticon.gr

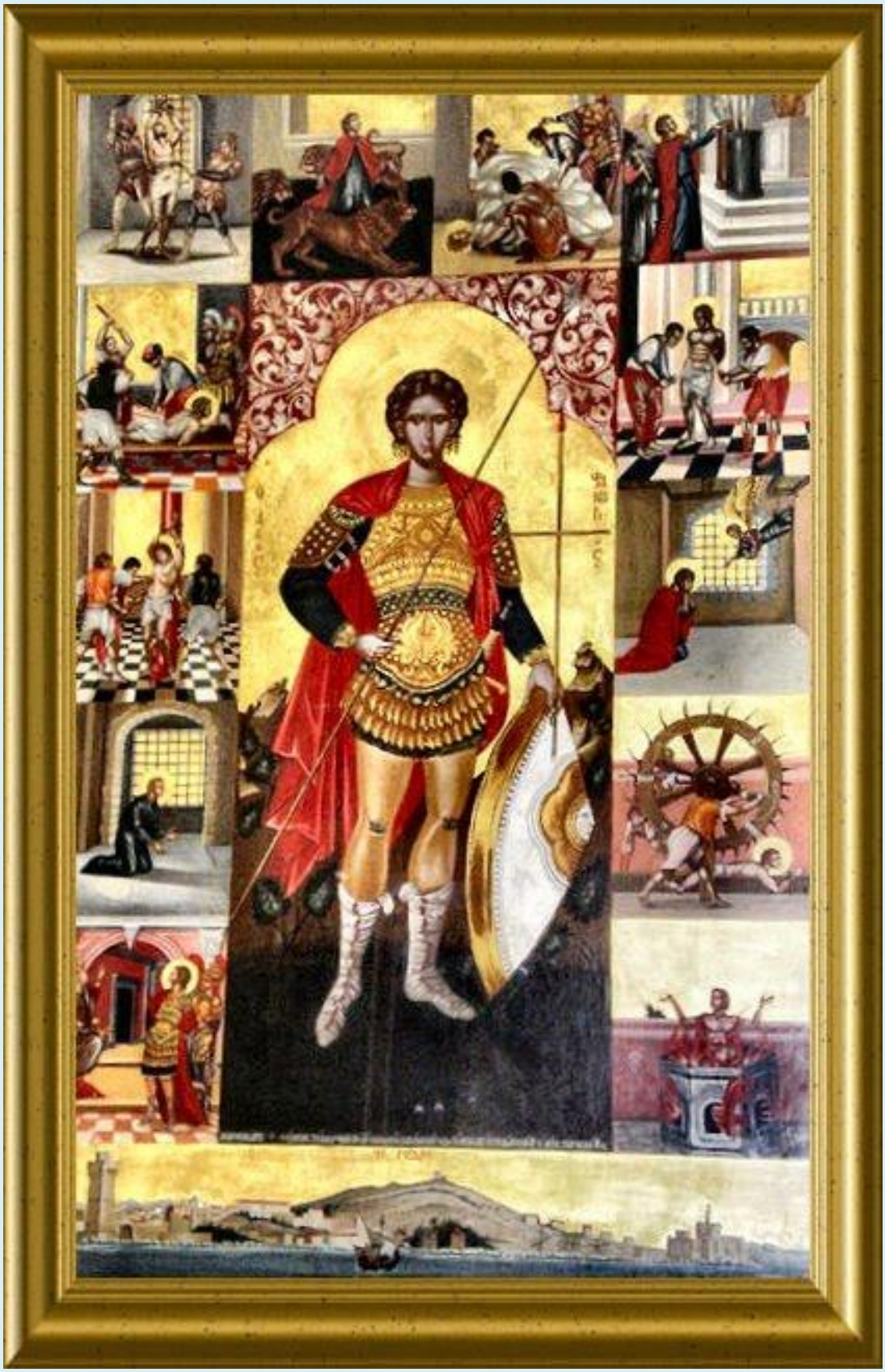

ΜΟΝΑСΤΗΡΙΑΚΑ

Αφιέρωμα

Icoană din Biserica Greacă din Constanţa

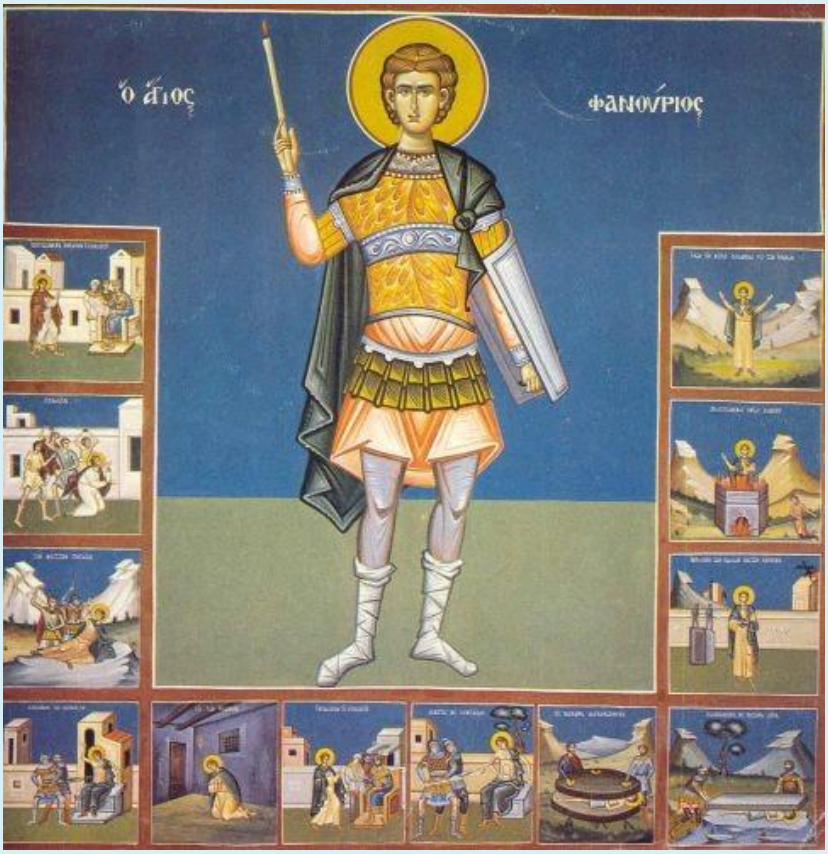
Ὁ Ἅγιος
ΦΑΝΟΥΡΙΟΣ

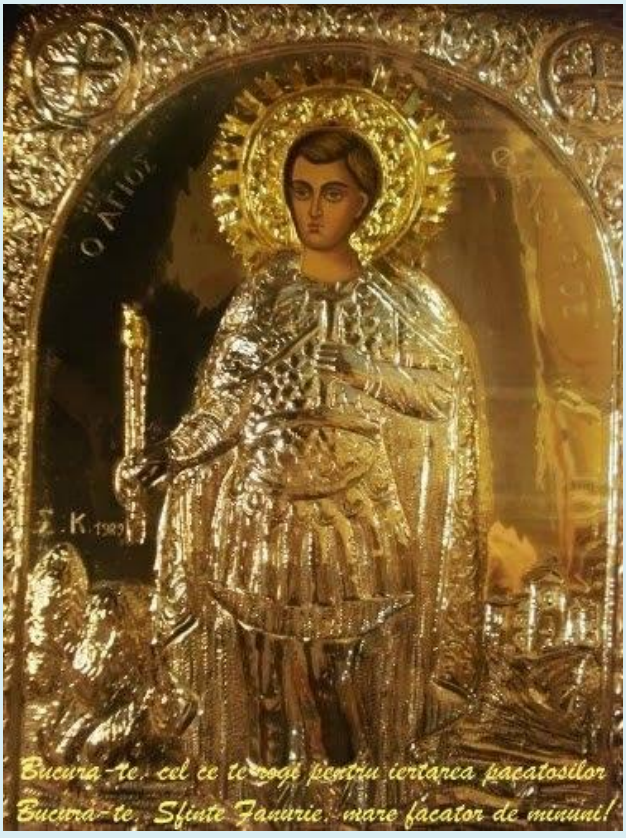
Ο ΑΓΙΟΣ
Σ. Κ. 1989
Bucură-te, cel ce te rogi pentru iertarea păcatosilor
Bucură-te, Sfinte Fanurie, mare făcător de minuni!

Ο ΑΓΙΟΣ
ΦΑΝΟΥΡΙΟΣ

Ο ΑΓΙΟΣ
ΦΑΝΟΥΡΙΟΣ

ΙΜ. ΟΣΙΟΥ
ΜΕΛΕΤΙΟΥ
1994

Ὁ ἅγιος
Φλώριος

Ο Γ Α
Φ Α Ν Ο Υ Ρ Ι Ο Σ

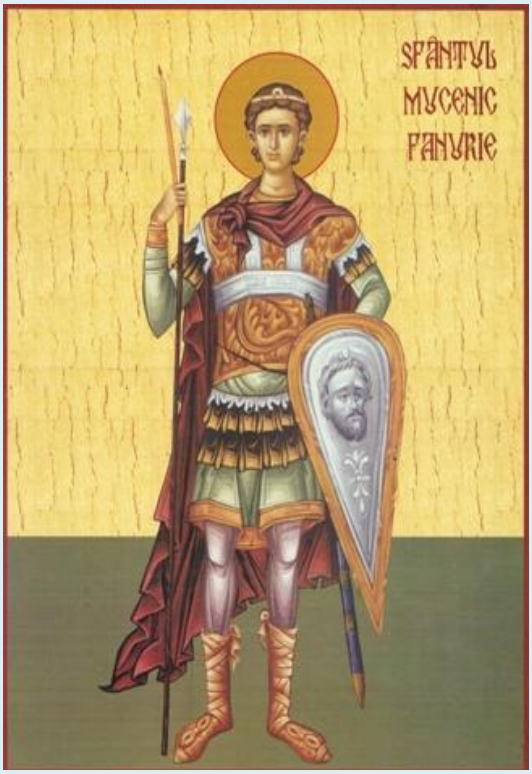
SFÂNTUL
MUCENIC
FANURIE

Ο ΑΓΙΟΣ
ΦΑΝΟΥΡΙΟΣ

Ὁ ἅγιος
Φανούριος

SF. CUV. PIMEN
SF. MC. FANURIE
ΕΝ ΚΑΡΔΙΑ
ΠΡΑΕΩΝ Α-
ΝΑΠΑΥΕΤΑΙ
ΚΥΡΙΟΣ· ΨΥΧΗ
ΔΕ ΤΑΡΑΧΩ-
ΔΟΥΣ ΔΙΑΒΟ-
ΛΟΥ ΚΑΘΕΔΡΑ

27 august

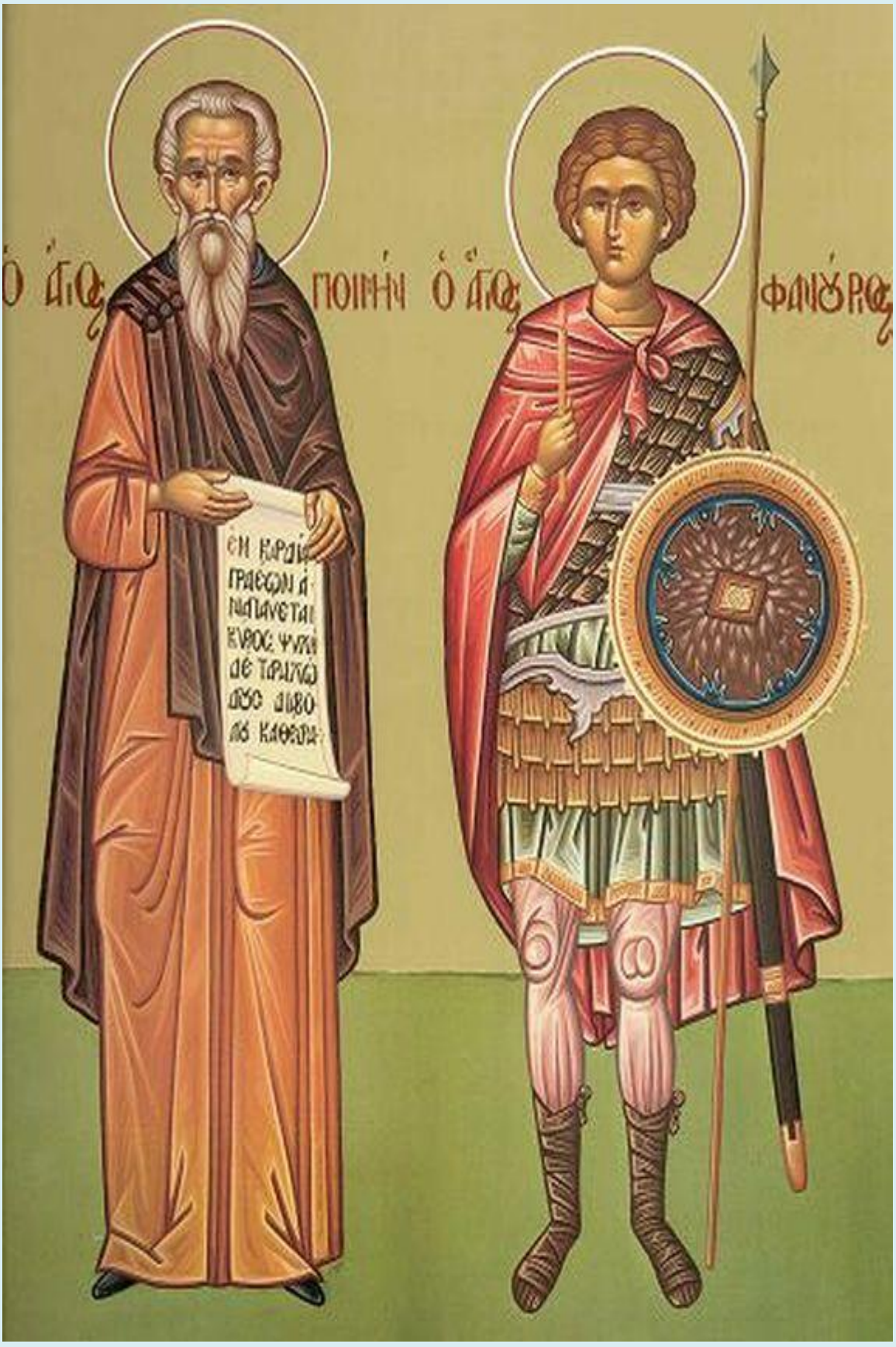
Ο ΑΓΙΟΣ ΠΟΙΜΗΝ
Ο ΑΓΙΟΣ ΦΑΝΟΥΡΙΟΣ

27 august

Troparul Sfântului Cuvios Pimen cel Mare

27 August - Glasul 8

Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor si cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenelile tale însutit roditoare; si te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Pimen, părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.

Troparul Sfântul Mucenic Fanurie

27 August

Pre lauda celor din Rodos şi slava mucenicilor, pre cel ce luminează pre cei credincioşi cu razele dumnezeieştilor minuni, pe Fanuri să-l cinstim credincioşii ca pre un mare nevoitor al Mântuitorului că izvorăşte tot harul celor ce din suflet strigă către el. Slavă lui Hristos celui ce te-a slăvit; slavă Celui ce te-a arătat minunat; slavă Celui ce lucrează prin tine tămăduiri tuturor.

SF. MC.
FANVRIE

DOXOLOGIA.ro
Sf. Mc.
Fanurie

Sf. Mc.
Fanurie

Sfântul
Mucenic
FANURIE
PRAVILA.ro

Sfinte mare mucenic Fanurie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi !

Mântuieşte-o Doamne pe maica Sfântului Fanurie şi ajută-mi şi mie păcătosului (-oasei).

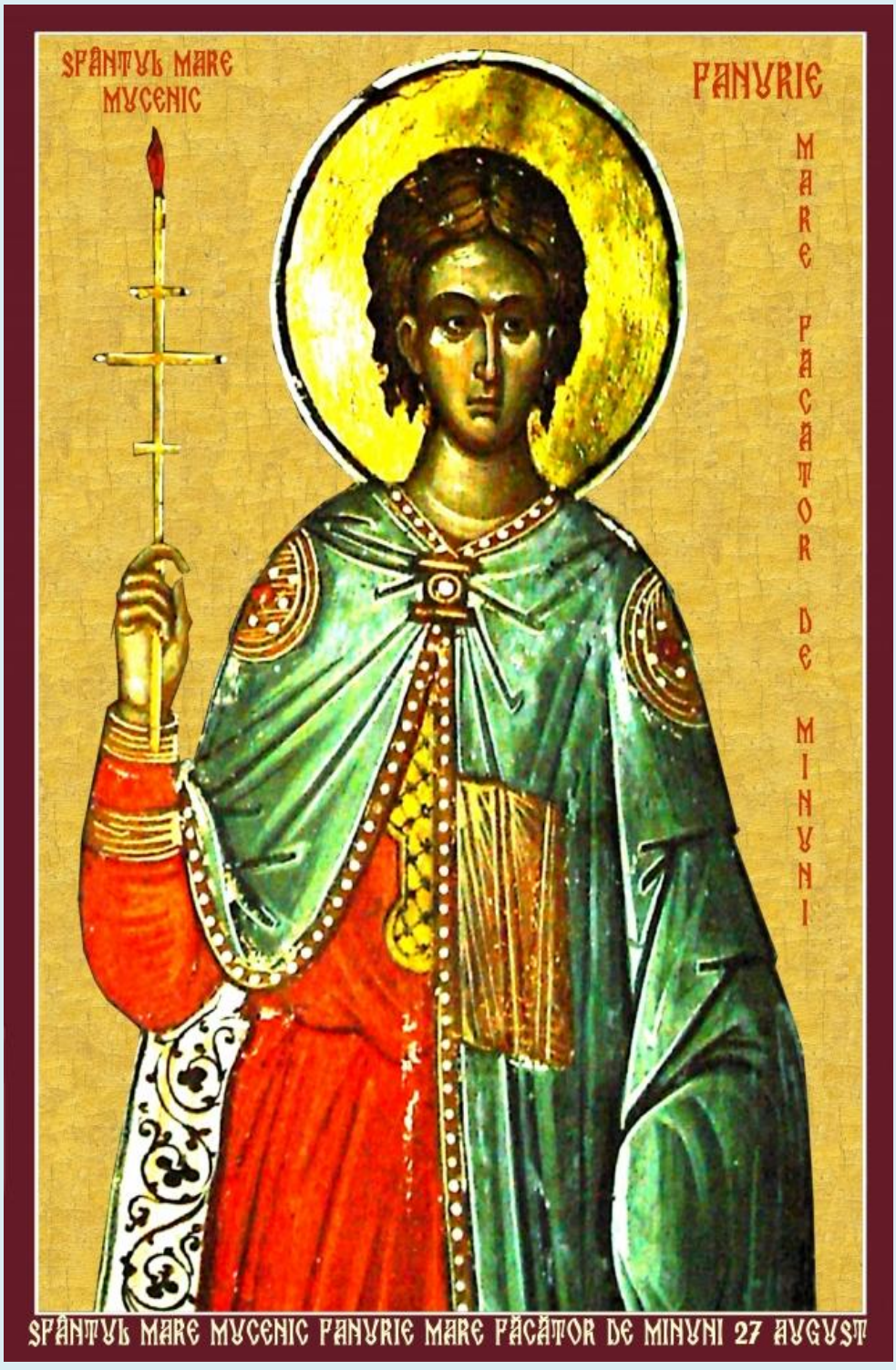

Miluieşte-ne pe noi, mucenice slăvite, cu rugăciunile tale cele fierbinţi către Dumnezeu, auzi-ne degrabă când Te chemăm pe tine şi ne slobozeşte din toată nevoia şi necazul, dăruieşte-ne putere ca să răbdăm toate în duh de evlavie creştinească.